EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.4.2018
COM(2018) 241 final

2018/0114 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive (EU) 2017/1132 glede čezmejnih preoblikovanj, združitev in delitev

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2018) 141 final} - {SWD(2018) 142 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Gospodarstvo EU potrebuje zdrave in uspešne družbe, ki z lahkoto delujejo na enotnem trgu. Takšna podjetja imajo ključno vlogo pri spodbujanju gospodarske rasti, ustvarjanju delovnih mest in privabljanju naložb v Evropsko unijo. Pomagajo pri ustvarjanju večje gospodarske in družbene vrednosti za družbo na splošno. To je mogoče, če delujejo v pravnem in upravnem okolju, ki spodbuja rast in je prilagojeno za soočanje z novimi gospodarskimi in družbenimi izzivi globaliziranega in digitalnega sveta, hkrati pa stremijo tudi k drugim legitimnim javnim interesom, kakršen je zaščita delavcev, upnikov in manjšinskih delničarjev ter organom zagotavljajo vse potrebne zaščitne ukrepe za boj proti goljufijam ali zlorabam.

S tem namenom Komisija predstavlja ta predlog, ki skupaj s predlogom direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive (EU) 2017/1132[1] glede uporabe digitalnih orodij in postopkov na področju prava družb tvori celovit sklop ukrepov za sodobna pravila o pravu družb v EU, ki so pravična in družbam nudijo več možnosti.

Pravica do ustanavljanja ima ključno vlogo pri razvoju enotnega trga, saj gospodarskim subjektom omogoča stalno opravljanje gospodarskih dejavnosti v drugih državah članicah. Za spodbujanje čezmejne mobilnosti družb v EU je bistveno, da se upoštevajo njihove potrebe in značilnosti. V EU je približno 24 milijonov družb, od teh pa je približno 80 % družb z omejeno odgovornostjo. Približno 98–99 % družb z omejeno odgovornostjo so MSP.

V praksi pa družbe še vedno težko uresničujejo pravico do ustanavljanja. Eden od vzrokov za te težave je, da pravo družb ni dovolj prilagojeno čezmejni mobilnosti v EU: družbam ne ponuja optimalnih pogojev v smislu jasnega, predvidljivega in primernega pravnega okvira, ki bi spodbujal večjo gospodarsko dejavnost, to pa glede na strategijo za enotni trg za leto 2015[2] zlasti velja za MSP.

Prestrukturiranje in spremembe družb, kot so čezmejna preoblikovanja, združitve in delitve, so del življenjskega cikla družb in predstavljajo naravni način njihove rasti ter prilagajanja spreminjajočemu se okolju in raziskovanja priložnosti na novih trgih. Hkrati pa imajo te operacije posledice za zainteresirane strani družb, zlasti za delavce, upnike in delničarje. Zato je nujno, da se zaščita zainteresiranih strani razvija v koraku z neustavljivo transnacionalizacijo poslovnega sveta. Toda obstoječa pravna negotovost, delna neustreznost in odsotnost pravil za nekatere čezmejne operacije družb pomenijo, da ni jasnega okvira za zagotavljanje učinkovite zaščite teh zainteresiranih strani. V teh razmerah je zaščita, ki je na razpolago zainteresiranim stranem, lahko neučinkovita ali nezadostna. Čezmejno poslovanje družb lahko olajša tudi pravno okolje, ki ustvarja zaupanje v enotni trg, in sicer s tem, da zagotavlja zaščitne ukrepe pred zlorabami.

---

[1] Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

[2] Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo, COM(2015) 550 final.

Zato je pomembno sprostiti potencial enotnega trga, tako da se odpravijo ovire za čezmejno trgovino, poenostavi dostop do trgov, poveča zaupanje in spodbudi konkurenca, pri tem pa zagotovi učinkovita in sorazmerna zaščita zainteresiranih strani. Cilj tega predloga je dvojen: zagotoviti posebne in celostne postopke za čezmejna preoblikovanja, delitve in združitve, da se spodbudi čezmejna mobilnost v EU ter da se pri tem zainteresiranim stranem družb zagotovi ustrezna zaščita in tako zagotovi pravičen enotni trg. Tak ukrep prispeva k ustvarjanju globljega in pravičnejšega enotnega trga, kar je ena od prednostnih nalog sedanje Komisije.

Čezmejna preoblikovanja

Čezmejno preoblikovanje ponuja učinkovito rešitev za družbe, ki se želijo preseliti v drugo državo članico, ne da bi izgubile svojo pravno osebnost ali ne da bi se jim bilo treba ponovno pogajati o svojih poslovnih pogodbah. Preoblikovanje je privlačno zlasti za mala podjetja, ki nimajo zadostnih finančnih sredstev, da bi pridobila drage pravne nasvete in izvedla čezmejne združitve[3]. Ta utemeljitev velja zlasti za čezmejna preoblikovanja glede na nedavno sodno prakso Sodišča Evropske unije. Sodišče Evropske unije je menilo, da pravica do ustanavljanja, določena v členu 49 PDEU, pomeni pravico za družbe, ustanovljene v neki državi članici, da lahko sedež prenesejo v drugo državo članico v okviru čezmejnega preoblikovanja, ne da bi pri tem izgubile pravno osebnost[4].

Sodišče je v nedavni sodbi v zadevi Polbud[5] potrdilo pravico družb do čezmejnih preoblikovanj na podlagi svobode ustanavljanja. Menilo je, da se svoboda ustanavljanja lahko uporablja, ko se iz neke države članice v drugo državo članico prenese le statutarni sedež, ne pa dejanski sedež, če država članica, v kateri se pridobi nova pravna osebnost, sprejme registracijo družbe, celo če ta v njej ne opravlja gospodarske dejavnosti: v tem primeru člen 49 PDEU uporabe pravice do ustanavljanja ne pogojuje s tako gospodarsko dejavnostjo[6]. Sodišče je tudi opozorilo, da so države članice glede na neusklajenost pristojne, da določijo navezno okoliščino družbe z njenim nacionalnim redom in da torej za prihajajoče družbe uporabijo lastne zahteve za pridobitev pravne osebnosti[7]. Sodišče je opozorilo tudi na starejšo sodno prakso, po kateri ustanovitev statutarnega ali dejanskega sedeža družbe v skladu z zakonodajo neke države članice z namenom uporabe ugodnejše zakonodaje sama po sebi ni zloraba. V zadevi Polbud je bilo razsojeno, da je nacionalno pravilo, ki čezmejni prenos pogojuje s prenehanjem družbe, neupravičeno in nesorazmerno in zato nezakonito[8].

Sodišče je v sodbi v zadevi Polbud pojasnilo kontekst čezmejnih preoblikovanj. Vendar Sodišče kot sodni organ ne sme ustvariti postopka, ki bi taka preoblikovanja omogočil, ali določiti povezanih materialnih pogojev. V odsotnosti harmonizacije čezmejnih preoblikovanj

---

3 Glej tudi „European Added Value Assessment: Directive on the cross-border transfer of a company's registered office, 14th Company Law Directive" (Evropski parlament).

4 Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, točke 109 do 112; VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, točka 32.

5 Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804.

6 Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, točke 33 in naslednje.

7 Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, točka 40; Daily Mail in General Trust, 81/87, EU:C:1988:456, točke 19 do 21; Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, točke 109 do 112; VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, točka 32.

8 Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, točka 40; Daily Mail in General Trust, 81/87, EU:C:1988:456, točke 19 do 21; Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, točke 109 do 112; VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, točka 32.

na ravni EU lahko nacionalna zakonodaja še vedno določa pravila o ustreznem postopku in zaščiti manjšinskih delničarjev, upnikov ali delavcev ali za boj proti davčnim ali drugim zlorabam pri čezmejnem preoblikovanju družb. Vendar pa je skladnost teh pravil s pravom EU in zlasti s pravico do ustanavljanja treba oceniti za vsak primer posebej. To vodi do nezadovoljivega položaja glede pravne varnosti, kar ima negativen učinek na podjetja, zainteresirane strani in države članice.

Podjetja, ki želijo svoj statutarni sedež prenesti v drugo državo članico, se morajo zdaj zanašati na zakonodajo držav članic. Takšni zakoni, kjer obstajajo, pogosto niso združljivi ali pa je njihova združljivost težavna. Poleg tega več kot polovica držav članic nima posebnih pravil o čezmejnih preoblikovanjih. Zlasti so prizadeta MSP, saj pogosto nimajo sredstev, da bi za izvajanje čezmejnih postopkov uporabili drage in zapletene alternativne metode.

To pomeni tudi, da je zaščita zainteresiranih strani, kot so delavci, upniki ali manjšinski delničarji, pogosto neučinkovita ali nezadostna, ker pravil ni ali ker se ta prekrivajo oziroma si nasprotujejo. Kar zadeva zaščito delavcev, bi družbe v odsotnosti usklajenih zaščitnih ukrepov za pravice delavcev do soodločanja čezmejno preoblikovanje družbe in pomanjkanje ustreznih zaščitnih ukrepov za pravico delavcev do soodločanja pri prenosu družbe v drugo državo članico lahko izkoristile za to, da bi soodločanje omejile ali ga odpravile. Poleg tega odsotnost usklajenih pravil lahko povzroči večjo uporabo slamnatih družb za goljufive namene, saj na primer v najresnejših primerih organiziranim kriminalnim združbam omogoča, da zamolčijo ali prikrijejo dejansko lastništvo družb, ki jih uporabljajo za namen pranja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

Zato mora zakonodajalec EU posredovati in določiti pravila o čezmejnem preoblikovanju z ustreznimi in sorazmernimi zaščitnimi ukrepi za delavce, upnike in delničarje, da bo enotni trg dinamičen in pravičen. Evropski parlament[9] je k temu že pozval. Pomembno je, da so delavci ali njihovi predstavniki udeleženi v postopku v skladu z 8. načelom evropskega stebra socialnih pravic: zlasti bi morali biti pravočasno obveščeni in vključeni v posvetovanje o zadevah, ki jih v okviru čezmejnega preoblikovanja družb zadevajo. Mobilnost družb se mora razvijati vzporedno z varstvom posebnih pravic v nacionalnem socialnem in delovnem pravu.

Glede na zgoraj navedeno sta glavna cilja usklajenih pravil o čezmejnih preoblikovanjih dva:

– družbam, zlasti mikro in malim podjetjem, omogočiti, da se urejeno, učinkovito in uspešno čezmejno preoblikujejo;

– najbolj prizadete zainteresirane strani, kot so delavci, upniki in delničarji, primerno in sorazmerno zaščititi.

Predlog naj bi družbam omogočil čezmejno preoblikovanje s spremembo pravne oblike ene države članice v podobno pravno obliko druge države članice. To bi družbam moralo zagotoviti, da ohranijo pravno osebnost v celotnem postopku, ne da bi morale v matični

---

[9] Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. junija 2017 o čezmejnih združitvah in delitvah (2016/2065(INI)), Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 s priporočili Komisiji o čezmejnih prenosih sedežev družb (2008/2196(INI)). Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2012 s priporočili Komisiji o 14. direktivi na področju prava družb o čezmejnih prenosih sedežev družb (2011/2046(INI)).

državi članici prenehati ali se likvidirati in ne da bi jim bilo treba v ciljni državi članici ustanoviti nov subjekt.

Cilj je zagotoviti poseben, strukturiran in večplasten postopek za čezmejna preoblikovanja, ki bo zagotavljal pregled zakonitosti čezmejnega preoblikovanja tako s strani pristojnega organa matične države članice kot s strani ciljne države članice glede na vsa pomembna dejstva in informacije. Ključni element postopka je, da bi preprečeval čezmejno preoblikovanje, kadar bi se ugotovilo, da gre za zlorabo, in sicer v primerih, ko bi šlo za umetno ureditev, katere namen bi bil pridobiti neupravičene davčne ugodnosti ali neupravičeno omejevati pravne ali pogodbene pravice delavcev, upnikov ali manjšinskih družbenikov.

Prvi korak v postopku bi bila priprava načrta čezmejnega preoblikovanja in dveh ciljnih poročil, katerih namen bi bil delničarje in delavce seznaniti s posledicami, ki jih bo imelo čezmejno preoblikovanje. Poleg tega bi srednje in velike družbe morale zaprositi pristojni organ za imenovanje neodvisnega strokovnjaka, ki bi preveril pravilnost načrta in poročil, ki bi jih pripravila družba. Pisno poročilo neodvisnega strokovnjaka bi tudi zagotovilo dejansko podlago za oceno, ki bi jo opravil pristojni organ med drugim v zvezi s tveganjem že omenjene zlorabe. Poročilo strokovnjaka, ki bo razkrito, ne sme vsebovati zaupnih informacij, ki jih predloži družba. Načrt in poročili bi bili javno objavljeni in prizadete zainteresirane strani bi nanje lahko dale pripombe.

Nato bi družba na skupščini sprejela odločitev, ali se bo čezmejno preoblikovala. Ta odločitev bi bila nato skupaj z relevantnimi informacijami in dokumenti predložena pristojnemu nacionalnemu organu matične države članice, odgovornemu za odločitev, ali bo potrdilo pred preoblikovanjem izdal ali ne. Pregled, ki bi ga izvedel navedeni organ, bi bil sestavljen iz dveh faz: v prvi fazi, ki bi bila omejena na en mesec, bi pristojni organ preučil, ali je čezmejno preoblikovanje zakonito. Organ bi preveril, ali so izpolnjeni vsi pogoji za čezmejno preoblikovanje iz direktive in nacionalne zakonodaje, vključno s tem, da je podjetje plačilno sposobno, da je potrebna večina delničarjev preoblikovanje odobrila na skupščini ter da so delavci, manjšinski delničarji in upniki zaščiteni v meri, ki jo določa direktiva. V tej fazi bi organ preveril tudi, ali gre za umetno ureditev. Če po izteku enomesečnega obdobja, določenega za prvo fazo preiskave, organ ne bi imel ugovorov, bi potrdilo pred preoblikovanjem izdal. Če bi bil po izteku enomesečnega obdobja prepričan, da je čezmejno preoblikovanje nezakonito, bi izdajo potrdila pred preoblikovanjem zavrnil. Če pa bi imel na koncu enomesečnega obdobja resne pomisleke, da bi bilo preoblikovanje lahko nezakonito, bi družbo obvestil, do bo izvedel podrobno preiskavo o obstoju zlorabe, kakršna je navedena zgoraj. podrobna preiskava bi morala biti zaključena in končna odločitev sprejeta v roku dveh mesecev.

Če bi se po takem pregledu izdalo potrdilo pred preoblikovanjem, bi se brez odlašanja poslalo pristojnemu organu ciljne države članice. Nato bi ciljna država članica izvedla pregled tistega dela postopka, ki ga ureja zakonodaja ciljne države članice. Pristojni organ ciljne države članice bi zagotovil, da bi bila preoblikovana družba v skladu z določbami njegove nacionalne zakonodaje o ustanovitvi družbe (na primer, ali ima družba dejanski sedež na ozemlju ciljne države članice), in če je potrebno, da bi bila ureditev soodločanja delavcev določena zakonito. Po izvedenem pregledu zakonitosti bi bila družba vpisana v register ciljne države članice in izbrisana iz registra matične države članice. Preoblikovanje bi nato postalo pravno veljavno. Vsi stiki med registroma bi se izvedli prek sistema povezovanja poslovnih registrov (BRIS).

Čezmejne združitve

Družba lahko želi uveljavljati pravico do ustanavljanja in izkoristiti priložnosti, ki jih ponuja enotni trg, tako, da izvede čezmejno združitev. Družba lahko čezmejno združitev izvede iz različnih razlogov, med drugim zaradi reorganizacije znotraj skupine, zmanjšanja

organizacijskih stroškov ter pomislekov podjetniške narave, da bi dosegla večjo donosnost obsega, utrditev znamčenja ali doseganja drugih sinergij med različnimi poslovnimi dejavnostmi.

Uvedba direktive o čezmejnih združitvah[10] je določila usklajeni postopek na ravni EU za kapitalske družbe. To je povzročilo znatno povečanje čezmejnega združevanja v EU in EGP. Število čezmejnih združitev se je med letoma 2008 in 2012 povišalo za 173 %, kar kaže na to, da je postopek, ki ga je uvedla direktiva, bistveno okrepil čezmejno dejavnost. Zainteresirane strani (kot so odvetniške pisarne, poslovni registri in sindikati), s katerimi so bili opravljeni razgovori za študijo iz leta 2013 o uporabi direktive, so pozdravile nove postopke in poenostavitev postopkov ter poročale, da je harmonizirani okvir omogočil nižje stroške in krajše časovne roke.

Čeprav je bilo delovanje direktive o čezmejnih združitvah na splošno ocenjeno pozitivno[11], so bile ugotovljene nekatere težave, ki ovirajo polni učinek in učinkovitost obstoječih pravil.

Strategija za enotni trg za leto 2015[12] omenja negotovost glede prava gospodarskih družb kot eno od ovir, nad katerimi se MSP na enotnem trgu pritožujejo, in naznanja, da bo Komisija „preučila tudi potrebo po spremembi sedanjih pravil glede čezmejnih združitev in možnost, da jih dopolni s pravili glede čezmejne delitve družb“.

Evropski parlament je poudaril pozitivne učinke Direktive, ki je olajšala čezmejne združitve kapitalskih družb v Evropski uniji ter zmanjšala njihove stroške v zvezi s tem in upravne postopke[13]. Vendar je Evropski parlament tudi opozoril na potrebo po spremembi direktive, da bi bila učinkovitejša[14].

Glavne ugotovljene ovire zadevajo neusklajenost materialnih pravil, zlasti za zaščito upnikov in manjšinskih delničarjev, ter pomanjkanje hitrih postopkov (tj. poenostavljenih postopkov za manj „zapletene“ združitve). Poleg tega je bilo ugotovljeno, da postopek čezmejne združitve v premajhni meri vključuje digitalna orodja in postopke (npr. v zvezi s predložitvijo dokumentov javnim organom ali z izmenjavo dokumentov med njimi). Izraženo je bilo tudi kritično mnenje, da delavci niso dovolj obveščeni o podrobnostih in posledicah čezmejne združitve. Zainteresirane strani so v postopku posvetovanja te pomanjkljivosti potrdile.

Glede zaščite upnikov in manjšinskih delničarjev sedanja pravila o čezmejnih združitvah določajo minimalna, predvsem postopkovna pravila, materialna pravila o zaščiti pa prepuščajo nacionalnim zakonodajam. Zato se zakonodaja držav članic še vedno razlikuje.

---

10 Direktiva 2005/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 (UL L 310, 25.11.2005, str. 1); preklicana in nadomeščena 19. julija 2017 z Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (kodificirano besedilo) (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

11 Priloga 5 k oceni učinka, priloženi temu predlogu.

12 COM(2015) 550 final: Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo.

13 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. junija 2017 o čezmejnih združitvah in delitvah (2016/2065(INI)).

14 Tudi akcijski načrt za pravo družb in upravljanje podjetij (COM(2012) 740 final) poudarja, da je direktiva o čezmejnih združitvah pomenila velik korak naprej za čezmejno mobilnost družb v EU, hkrati pa priznava, da jo bo morebiti treba prilagoditi spremenjenim potrebam enotnega trga.

Direktiva na primer določa le, da morajo biti upniki zaščiteni v skladu z nacionalnimi pravili, ne določa pa podrobnosti. Direktiva določa tudi nekatera pravila v zvezi z delničarji na splošno (npr. o informacijah prek načrtov združitve, strokovnih poročilih, glasovanju v skupščini), vendar državam članicam prepušča odločitev, ali bodo uvedle nadaljnjo zaščito manjšinskih delničarjev. Kar pa zadeva soodločanje delavcev na ravni upravnih odborov, obstoječa pravila določajo celovit okvir. Vendar pravila od družb, ki se združujejo, ne zahtevajo, da bi delavcem zagotovile kakršne koli posebne in celovite informacije o čezmejni združitvi. Zdaj je položaj delavcev obravnavan le na splošno v poslovnem poročilu, ki pa je namenjeno predvsem delničarjem.

Kar zadeva poenostavljene postopke, obstoječa pravila ponujajo omejene možnosti. Pravila na primer omogočajo opustitev poročila neodvisnega strokovnjaka, če se s tem strinjajo vsi delničarji, in ne zahtevajo poročila strokovnjaka ali odobritve skupščine v primeru združitve matične družbe z odvisno družbo, ki je v njeni stoodstotni lasti.

Namen tega predloga je odpraviti te pomanjkljivosti. Predlog določa usklajena pravila za zaščito upnikov in delničarjev. Družba bi morala zagotoviti zaščito upnikov in delničarjev, kakršna je predvidena v načrtu čezmejnega preoblikovanja. Upniki, ki bi bili nezadovoljni s ponujeno zaščito, bi pri ustreznem upravnem ali sodnem organu lahko zaprosili za primerne zaščitne ukrepe. Če bi neodvisni strokovnjak po oceni položaja upnikov družb, ki se združujejo, menil, da upniki niso oškodovani, ali če bi jim bila ponujena pravica do izplačila proti jamstvu tretje osebe ali družbe, ki bi nastala z združitvijo, bi bilo treba predpostavljati, da upniki s čezmejno združitvijo ne bodo oškodovani.

Države članice lahko še naprej uporabljajo svoje zakone o varstvu plačevanja davkov ali prispevkov za socialno varnost, če so takšna pravila drugačna kot za zaščito, ki jo zagotavlja ta predlog.

Delničarji, ki ne bi glasovali za čezmejne združitve ali nimajo glasovalne pravice, bi imeli pravico izstopiti iz družbe (odsvojiti svoje delnice) in prejeti ustrezno nadomestilo. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti, da bi delničarji družb, ki se združujejo, če čezmejni združitvi niso nasprotovali, vendar menijo, da predlagano razmerje menjave delnic ni ustrezno, lahko pred nacionalnim sodiščem izpodbijali razmerje, določeno v skupnem načrtu čezmejne združitve. Poleg tega predlagana pravila zagotavljajo, da bodo delavci ustrezno obveščeni o tem, kako bo načrtovana čezmejna združitev vplivala nanje. Predlog predvideva tudi uporabo digitalnih orodij in postopkov v celotnem postopku čezmejne združitve in v izmenjavi relevantnih informacij s pomočjo povezovanja poslovnih registrov. Nazadnje, predlog, kadar je mogoče, uvaja dodatne možnosti za poenostavljene postopke.

Čezmejne delitve

Družba lahko želi uveljavljati svojo pravico do ustanavljanja tudi z izvedbo čezmejne delitve. Podobno kot čezmejna preoblikovanja in združitve so čezmejne delitve za družbe možnost, da spremenijo ali poenostavijo svojo organizacijsko strukturo, da se prilagodijo spremenljivim tržnim pogojem in izkoristijo nove poslovne priložnosti v drugi državi članici. To je potrdila

anketa v posvetovanju iz leta 2015 o čezmejnih združitvah in delitvah[15]. Vendar je slika sedanjega stanja na področju čezmejnih delitev v raznih državah članicah EU zelo raznolika.

Ni usklajenega pravnega okvira za čezmejne delitve družb, čeprav imajo tudi delitve pomembno vlogo v gospodarskem okolju držav članic.

Sedanji pravni okvir EU določa pravila le za čezmejne združitve družb, čezmejne delitve pa urejajo nacionalna pravila, kjer obstajajo. Danes ima nacionalna pravila o čezmejnih delitvah družb manj kot polovica držav članic. Ker zanesljivega pravnega okvira za čezmejne delitve ni, družbe s težavo vstopajo v trge drugih držav članic in morajo pogosto poiskati drage alternative za neposredne postopke.

Zaradi različnih nacionalnih zahtev je težko strukturirati čezmejne operacije in te so bolj zapletene in drage. Tudi če države članice družbam čezmejne delitve dovolijo, so zadevne nacionalne določbe pogosto različne ali celo nezdružljive. V številnih državah članicah neposredna čezmejna delitev ni možna.

Obstoječa pravna negotovost in odsotnost pravil ali njihova zapletenost na področju čezmejne mobilnosti družb pomeni tudi, da ni jasnega okvira za zagotavljanje učinkovite zaščite zainteresiranih strani. To lahko vodi celo do okoliščin, v katerih bi nekatere družbe lahko pravico do ustanavljanja zlorabile. Zato je bistveno, da se vzpostavi pravni okvir, ki bo zagotavljal pošteno ravnotežje med potrebo, da se družbam zagotovi ugodno poslovno okolje v EU, in potrebo po zaščiti zakonitih interesov zainteresiranih strani.

Strategija za enotni trg za leto 2015[16] omenja negotovost glede prava gospodarskih družb kot eno od ovir na enotnem trgu, nad katerimi se MSP pritožujejo, in naznanja, da bo Komisija „preučila tudi potrebo po spremembi sedanjih pravil glede čezmejnih združitev in možnost, da jih dopolni s pravili glede čezmejne delitve družb“.

Namen tega dela predloga je uvesti nov pravni okvir, ki bi urejal čezmejne delitve. Njegov glavni cilj je reševanje vprašanj v zvezi s čezmejno mobilnostjo tako, da bi se kapitalskim družbam olajšala čezmejna delitev.

Določbe v zvezi s čezmejnimi delitvami temeljijo na obstoječem okviru direktive o čezmejnih združitvah in obstoječih pravilih o delitvah znotraj držav. Pravila so prilagojena, da bi ustrezala razmeram, ko se družba razdeli, namesto da bi ena ali več družb preneslo vsa svoja sredstva in obveznosti na drugo družbo. Istočasno bi morala usklajena pravila o čezmejnih delitvah imeti podobne cilje kot pravila o čezmejnih preoblikovanjih:

– družbam omogočiti, da se urejeno, učinkovito in uspešno čezmejno delijo;

– najbolj prizadete zainteresirane strani, na primer delavce, upnike in delničarje, primerno in sorazmerno zaščititi.

Glede na to, da so tveganja pri čezmejnih delitvah podobna kot pri čezmejnih preoblikovanjih, bi bil tudi za delitve potreben strukturiran in večplasten postopek, kakršen se predlaga za preoblikovanja. Tak postopek bi zagotovil pregled zakonitosti čezmejne delitve, ki bi ga ob upoštevanju vseh relevantnih dejstev in informacij opravil organ, pristojen za družbo, ki se

---

15 http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/cross-border-mergers-divisions/index_en.htm.

16 COM(2015) 550 final.

deli, in organi, pristojni za družbe prejemnice. Kot pri preoblikovanjih bi bil ključni element postopka to, da bi preprečeval čezmejno delitev, kadar bi se ugotovilo, da gre za zlorabo, in sicer v primerih, ko bi šlo za umetno ureditev, katere namen bi bil pridobiti neupravičene davčne ugodnosti ali neupravičeno omejevati pravne ali pogodbene pravice delavcev, upnikov ali manjšinskih družbenikov.

Glede na zapletenost obravnave tveganja zlorabe v situaciji, ko družba, ki se deli, sredstva in obveznosti prenese na obstoječe družbe v različnih državah članicah, je bilo odločeno, da se uredi le situacija, v kateri se nove družbe ustvarijo s čezmejno delitvijo, in da se v tej fazi ne urejajo čezmejne delitve s pripojitvijo, tj. situacije, ko družba sredstva in obveznosti prenese na več kakor eno obstoječo družbo. V nacionalnem okviru (če se taki primeri obravnavajo v sedanjih pravilih) tak postopek vključuje pregled zaščite interesov zainteresiranih strani v eni državi članici, medtem ko bi v čezmejnem okviru lahko bilo potrebno sodelovanje več organov iz različnih držav članic. Ali naj se v področje uporabe direktive vključijo tudi čezmejne delitve s pripojitvijo, bi se lahko ocenilo, potem ko bodo pridobljene prve izkušnje z novimi pravili o čezmejni delitvi družb.

Podobno kot pri čezmejnih preoblikovanjih bi bil prvi korak v postopku priprava načrta čezmejne delitve in dveh ciljnih poročil, katerih namen bi bil delničarje in delavce seznaniti s posledicami, ki jih bo čezmejna delitev imela zanje. Poleg tega bi srednje in velike družbe morale pristojni organ zaprositi, naj imenuje neodvisnega strokovnjaka, ki bo preveril pravilnost načrta in poročil, ki bi jih pripravila družba. Pisno poročilo neodvisnega strokovnjaka bi tudi zagotovilo dejansko podlago za oceno, ki bi jo opravil pristojni organ med drugim v zvezi s tveganjem že omenjene zlorabe. Poročilo strokovnjaka, ki bo razkrito, ne sme vsebovati zaupnih informacij, ki jih predloži družba. Načrt in poročili bi bili javno objavljeni in prizadete zainteresirane strani bi nanje lahko dale pripombe.

Nato bi družba, ki se deli, na skupščini sprejela odločitev, ali bo čezmejno delitev izvedla. Ta odločitev bi bila nato skupaj z relevantnimi informacijami in dokumenti predložena pristojnemu organu države članice družbe, ki se deli, odgovornemu za odločitev, ali bo potrdilo pred delitvijo izdal ali ne. Pregled, ki bi ga izvedel navedeni organ, bi bil sestavljen iz dveh faz: obvezne in neobvezne. V prvi fazi, ki bi bila omejena na en mesec, bi pristojni organ preučil, ali bi bila čezmejna delitev zakonita. Organ bi preveril, ali so izpolnjeni vsi pogoji za čezmejno delitev iz direktive in nacionalne zakonodaje, vključno s tem, da je podjetje plačilno sposobno, da je potrebna večina delničarjev čezmejno delitev odobrila na skupščini ter da so delavci, manjšinski delničarji in upniki zaščiteni v meri, ki jo določa direktiva. Ugotovil bi tudi, ali gre za umetno ureditev, katere namen bi bil pridobiti neupravičene davčne ugodnosti ali neupravičeno omejevati pravne ali pogodbene pravice delavcev, upnikov ali manjšinskih družbenikov. Če po izteku enomesečnega obdobja organ ne bi imel ugovorov, bi potrdilo pred delitvijo izdal; če bi bil prepričan, da je čezmejna delitev nezakonita, bi izdal odločitev o zavrnitvi izdaje potrdila pred delitvijo ali pa bi, če bi imel resne pomisleke, da je delitev morda nezakonita, družbo, ki se deli, obvestil, da bo izvedel podrobno preiskavo o obstoju zlorabe, kakršna je navedena zgoraj. podrobni pregled bi moral biti zaključen in končna odločitev sprejeta v roku dveh mesecev od začetka podrobnega pregleda.

Če bi se po takem pregledu potrdilo pred delitvijo izdalo, bi se brez odlašanja poslalo pristojnim organom držav članic družb prejemnic. Nato bi pristojni organi izvedli pregled tistega dela postopka, ki ga ureja njihova zakonodaja. Pristojni organi držav članic družb prejemnic bi zagotovili, da bi bile družbe, če je potrebno, v skladu z določbami njihovih nacionalnih zakonodaj o ustanovitvi družb (na primer, da ima družba dejanski sedež na njihovem ozemlju). Preveriti bi morali tudi, ali je bila ureditev soodločanja delavcev določena zakonito. Po pregledu zakonitosti bi se delitev registrirala in evidentirala v vseh ustreznih

poslovnih registrih. Vsi stiki med registri bi se izvedli prek sistema povezovanja poslovnih registrov (BRIS).

Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike

Ta predlog bo dopolnil in spremenil obstoječa pravila o pravu družb EU, ki so zdaj kodificirana v Direktivi (EU) 2017/1132. Njegov namen je revidirati obstoječa pravila o čezmejnih združitvah in zagotoviti ustrezen in jasen pravni okvir za čezmejne delitve družb ali čezmejni prenos njihovega statutarnega sedeža. S postopkovnega vidika so predlagana pravila povsem skladna z obstoječimi pravili, njihov namen pa je olajšati čezmejne dejavnosti družb s čezmejnimi združitvami; z materialnega vidika so predlagana pravila povsem skladna z načelom pravice do ustanavljanja, zapisanim v členih 49 do 55 PDEU, ter s potrebo po zaščiti delavcev, manjšinskih delničarjev in upnikov. Poleg tega je predlog skladen s pravili, ki se nanašajo na čezmejno mobilnost, določenimi v Uredbi Sveta (ES) št. 2157/2001[17]. Prav tako so predlagana pravila skladna s pristopom iz pravil EU o pravicah delničarjev iz Direktive 2007/36/ES[18] in iz pravnih pravil, ki se uporabljajo, iz Uredbe 2015/848 o postopkih v primeru insolventnosti[19].

Uporaba digitalnih orodij, zlasti izmenjava informacij o čezmejnih preoblikovanjih, združitvah in delitvah med poslovnimi registri prek sistema povezovanja poslovnih registrov (BRIS)[20] je povsem skladna s ciljem digitalizacije postopkov prava družb v okviru enotnega digitalnega trga in z elementi o digitalizaciji, ki so vključeni v predlog o digitalizaciji, namenjen spodbujanju digitalnih orodij in postopkov v življenjskem ciklu gospodarske družbe.

Predlagana pravila so skladna z Direktivo 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti (Prenovitev), Direktivo Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti, Direktivo Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o ohranjanju pravic delavcev v primeru prenosa podjetij in Direktivo 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti ter naj bi se s temi direktivami dopolnjevala. Pravice delavcev v družbah, ki se čezmejno združujejo ali delijo, se lahko varujejo tudi v skladu z Direktivo 2001/23/ES. Predlagana pravila naj bi delavcem zagotavljala dodatno zaščito, saj bi zagotavljala večjo preglednost in boljše obveščanje delavcev o načrtovanih čezmejnih preoblikovanjih, združitvah ali delitvah.

Predlog bo k čezmejni mobilnosti družb dodatno prispeval z uskladitvijo materialnih in postopkovnih vidikov zaščite upnikov in manjšinskih delničarjev ter s tem dodatno okrepil

---

17 Uredba Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE).

18 Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi.

19 Uredba (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o postopkih v primeru insolventnosti.

20 Direktiva 2012/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o spremembi Direktive Sveta 89/666/EGS ter direktiv 2005/56/ES in 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede povezovanja centralnih in trgovinskih registrov ter registrov družb.

čezmejne dejavnosti, saj bo povečal pravno varnost in tako znižal stroške, ki jih imajo družbe zaradi dragega pravnega svetovanja in potrebe po upoštevanju neusklajenih pravil držav članic.

Skladnost z drugimi politikami Unije

Ta pobuda bo prispevala k uspešnosti številnih pobud Komisije, katerih cilj je izboljšati delovanje enotnega trga, tako da bo bolj poglobljen in pravičnejši, in razviti digitalno Evropo[21]. Ta pobuda bo tudi prispevala k naložbenemu načrtu za Evropo, zlasti njegovemu tretjemu stebru, ki se osredotoča na izboljšanje poslovnega okolja v Evropi, in sicer z odpravo regulativnih ovir za naložbe tako na ravni držav članic kot na ravni EU; poleg tega prispeva k uniji kapitalskih trgov, saj omogoča večjo jasnost, ustreznost in učinkovitost pravnega okvira za gospodarske družbe, da bi se spodbudile naložbe v Evropi[22].

Obenem je ta pobuda skladna tudi s ciljem oblikovanja bolj poglobljene in pravičnejše ekonomske unije in njenim evropskim stebrom socialnih pravic, zlasti 8. načelom, ki določa številna ključna načela in pravice za podpiranje pravičnih in dobro delujočih trgov dela in mrež socialne varnosti[23]. Pobuda bo s povečanjem preglednosti za ustrezne zainteresirane strani, vključno z delavci, neposredno prispevala k načelu, ki določa, da imajo delavci ali njihovi predstavniki pravico, da so pravočasno obveščeni in vključeni v posvetovanje o vprašanjih, ki jih zadevajo, zlasti v primeru prenosa, prestrukturiranja in združitve družb ter kolektivnega odpuščanja.

Ta pobuda je v skladu s ciljem oblikovanja pravičnega in učinkovitega sistema obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji[24]. Svet je v zadnjih letih sprejel več ukrepov za preprečevanje izogibanja davkom od dohodkov pravnih oseb. Direktiva Sveta (EU) 2015/2376[25] določa obvezno avtomatično izmenjavo informacij o vnaprejšnjih davčnih stališčih in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih med državami članicami. Poleg tega Direktiva Sveta (EU) 2016/881[26] določa obvezno avtomatično izmenjavo informacij iz poročil multinacionalnih družb po državah. Direktiva Sveta (EU) 2016/1164[27] določa pravila proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, vključno z določbami o izstopnem davku, da se družbam prepreči izogibanje davkom pri prenosu sredstev. 13. marca 2018 je bil v Svetu dosežen politični dogovor o predlogu Komisije[28] za

---

21 COM(2015) 550 final: Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo.

22 COM(2015) 468 final: Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Akcijski načrt o oblikovanju unije kapitalskih trgov.

23 COM(2017) 2600 final: Priporočilo Komisije o evropskem stebru socialnih pravic.

24 COM(2015) 302 final: Sporočilo Komisije o pravičnem in učinkovitem sistemu obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji: pet ključnih področij za ukrepanje.

25 Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 332, 18.12.2015, str. 1).

26 Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 146, 3.6.2016, str. 8).

27 Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

28 COM(2017) 335 final.

direktivo o obveznem razkritju posrednikov za sheme davčnega načrtovanja, ki bo predvidoma sprejet v kratkem.

Povečana čezmejna dostopnost informacij, povezanih z družbami, bo prispevala k zagotavljanju pravičnega obdavčevanja tam, kjer se dobiček ustvarja. Zaščitni ukrepi proti zlorabam postopkov preoblikovanja ter delitev z namenom ustvarjanja umetnih ureditev, katerih cilj je pridobitev neupravičenih davčnih ugodnosti, bodo prispevali k prizadevanjem EU za boj proti davčnim utajam in izogibanju davkom.

Z vključitvijo jasnejših in bolj usklajenih pravil, katerih namen je zaščititi delničarje družb in okrepiti pregled zakonitosti čezmejnega preoblikovanja, ta pobuda pomeni dodatni korak v blažilnih ukrepih proti tveganjem, ki jih povzročajo združbe organiziranega kriminala z ustanavljanjem pravnih oseb, na primer družb, in njihovimi poslovnimi dejavnosti. Komisija je na ta tveganja opozorila v svojem Poročilu o oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki vpliva na notranji trg in je povezano s čezmejnimi dejavnostmi, ki je bilo sprejeto 26. junija 2017[29]. V tem poročilu je opozorila tudi na ranljivost korporacijskih struktur, na primer družb, za infiltracijo združb organiziranega kriminala in terorističnih skupin. Ta pobuda bo dopolnila ambiciozna pravila, ki so bila uvedena že z Direktivo (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, v skladu s katerimi bi morale korporativne strukture subjektom, ki morajo izvajati zahteve preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma, zagotoviti informacije o dejanskem lastništvu[30].

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 50 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki EU zagotavlja pravno podlago za sprejemanje ukrepov na področju prava družb. Člen 50(2)(f) PDEU je podlaga za postopno odpravo omejitev glede svobode ustanavljanja, člen 50(2)(g) pa za usklajevalne ukrepe glede zaščite interesov družbenikov in drugih interesnih skupin.

Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Obravnava teh problemov na ravni EU ima jasno dodano vrednost v primerjavi z obravnavo s posameznimi ukrepi držav članic. Glavne težave pri izvajanju **čezmejnih preoblikovanj ali delitev** so posledica razhajanj, nasprotujočih si ali prekrivajočih se nacionalnih postopkovnih pravil in pravil glede zaščite upnikov, delavcev, vključno s soodločanjem delavcev, in manjšinskih delničarjev ter nezadostne uporabe povezovanja poslovnih registrov. Učinkovitost delovanja **obstoječih pravil o čezmejnih združitvah** najbolj krnijo dejstvo, da so nacionalna pravila o zaščiti upnikov in manjšinskih delničarjev različna, si nasprotujejo ali se prekrivajo, nezadostna uporaba povezovanja poslovnih registrov ali druge neskladnosti ali pravne negotovosti, ki jih povzročajo različna pravila držav članic (na primer računovodska pravila). Ti izzivi že po svoji naravi zahtevajo ukrepanje na ravni EU. Če bi države članice delovale posamično, ne bi mogle zadovoljivo odpraviti težav v zvezi z razvojem učinkovitejšega delovanja čezmejnih operacij, ker bi morali biti nacionalni pravila in

[29] COM(2017) 340 final.

[30] Informacije o dejanskem lastništvu bi se poleg tega morale hraniti v osrednjem nacionalnem registru.

postopki, da bi delovali v čezmejni situaciji in krepili čezmejne operacije, združljivi. Teh ovir ni mogoče odpraviti le z opiranjem na neposredno uporabo člena 49 PDEU, saj bi to zahtevalo njihovo obravnavanje po posameznih primerih v postopkih za ugotavljanje kršitev proti zadevnim državam članicam in ker odprava številnih ovir zahteva predhodno usklajevanje nacionalnih pravnih sistemov, vključno z uvedbo upravnega sodelovanja.

Zdi se torej, da bi bile brez ukrepanja na ravni EU družbam na voljo le neusklajene nacionalne rešitve, tako da bi se družbe, zlasti mala in srednja podjetja, še vedno soočale z različnimi nacionalnimi režimi, zato bi bilo učinkovito izvajanje svobode ustanavljanja težavnejše, ustrezna zaščita zainteresiranih strani ne bi bila zagotovljena in posledični stroški bi zlasti prizadeli družbe, pa tudi zainteresirane strani, bodisi delavce, upnike ali manjšinske delničarje.

Ker bi bile materialne ravni zaščite delavcev, manjšinskih delničarjev in upnikov še vedno določene na nacionalni ravni, bi bilo treba določiti postopkovni okvir na ravni EU za njihovo izvajanje v primeru čezmejnih operacij zaradi pravne varnosti in učinkovitosti take zaščite.

Glede na navedeno je ciljno usmerjeno posredovanje EU skladno z načelom subsidiarnosti.

Sorazmernost

V zvezi z načelom sorazmernosti se predlagana pravila zdijo primerna za dosego ciljev jasnih in ustreznih pravil za družbe in zagotavljanja zaščite zainteresiranih strani, kakor je določeno v oceni učinka. V oceni učinka so razloženi stroški in koristi obravnavanih možnosti za družbe, zainteresirane strani in države članice, pri tem pa se upoštevajo vsi potrebni elementi, vključno z družbenimi koristmi in politično izvedljivostjo. Predlagani postopek čezmejnega preoblikovanja na primer bi po predvidevanjih omogočil prihranek 12 000–19 000 EUR na operacijo, družbe, ki delujejo na notranjem trgu, pa bi v petih letih lahko prihranile skupno 176–280 milijonov EUR.

Zdi se, da predlagani ukrepi ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev, in da pozitivni učinki predlaganih ukrepov presegajo morebitne negativne učinke (oddelek 6.3 ocene učinka).

Izbira instrumenta

Pravna podlaga za operacije na področju prava družb je člen 50 PDEU, ki določa, da Evropski parlament in Svet ukrepata z direktivami. Direktiva (EU) 2017/1132 ureja pravo družb na ravni EU. Zaradi usklajenosti in doslednosti prava družb EU bo ta predlog spremenil in dopolnil navedeno direktivo.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje

Predlog uvaja nov pravni okvir za postopek čezmejnega preoblikovanja in delitve kapitalskih družb.

Pri naknadni oceni[31] obstoječe direktive o čezmejnih združitvah[32] so se upoštevala merila za ocenjevanje, ki so v skladu z zahtevami boljšega pravnega urejanja. Glavni viri informacij za oceno so bili študija z naslovom „The Application of the Cross-Border Mergers Directive“ (Uporaba direktive o čezmejnih združitvah), ki jo je izvedel zunanji izvajalec za Komisijo[33], dodatni študiji[34] in javni posvetovanji (iz let 2015 in 2017), ki sta zbrali mnenja zainteresiranih strani o delovanju čezmejnih združitev.

Na podlagi analize je bila direktiva o čezmejnih združitvah v smislu uspešnosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklajenosti in dodane vrednosti EU ocenjena na splošno pozitivno. Direktiva o čezmejnih združitvah je na splošno privedla do znatnega povečanja dejavnosti čezmejnega združevanja, kar je v skladu z njenim ciljem olajšati čezmejne združitve in povečati priložnosti, ki jih ponuja notranji trg.

Kljub na splošno pozitivni oceni so bile pri oceni ugotovljene nekatere težave, ki ovirajo polno uspešnost in učinkovitost Direktive. Glavne ovire pri tem zadevajo neusklajenost materialnih pravil, zlasti za zaščito upnikov in manjšinskih delničarjev, ter pomanjkanje hitrih (tj. poenostavljenih) postopkov v Direktivi. Večje izkoriščanje povezovanja poslovnih registrov bi lahko povečalo sinergije, s tem pa tudi usklajenost z drugo zakonodajo na področju prava družb.

Ta predlog je skladen z oceno in njegov namen je odpraviti glavne pomanjkljivosti obstoječih pravil o čezmejnih združitvah, ugotovljenih v oceni.

Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Komisija je med celotnim postopkom ocene učinka dejavno sodelovala z zainteresiranimi stranmi in izvedla obsežna posvetovanja. Postopek posvetovanja je vključeval spletno javno posvetovanje, srečanja z zainteresiranimi stranmi, vključno z razpravami s strokovnjaki iz držav članic, ter več študij. Predlog se opira na tako pridobljene informacije.

Komisija je leta 2012 izvedla javno posvetovanje, da bi ocenila ključne interese zainteresiranih strani na področju evropskega prava družb in ugotovila, kaj naj bi bile prihodnje prednostne naloge EU na tem področju. Prejetih je bilo 496 odgovorov zelo različnih zainteresiranih strani, kot so javni organi, sindikati, civilna družba, poslovna združenja, svobodni poklici, vlagatelji, univerze, možganski trusti, svetovalci in posamezniki. Velika večina zainteresiranih strani se je osredotočila na izboljšanje poslovnega okolja ter spodbujanje čezmejne mobilnosti. Poudarek je bil tudi na krepitvi zaščite upnikov, delničarjev

---

31 Priloga 5 k oceni učinka, priloženi temu predlogu.

32 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb (UL L 310, 25.11.2005, str. 1); Direktiva je zdaj nadomeščena z Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (kodificirano besedilo) (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

33 Bech-Bruun/Lexidale, *Study on the application of the cross-border mergers directive* (september 2013), http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/mergers/131007_study-cross-border-merger-directive_en.pdf.

34 Schmidt, *Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate?*, študija za odbor za pravne zadeve (junij 2016). Reynolds/Scherrer/Truli, *Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions*, študija za Evropski parlament (december 2016).

in delavcev v čezmejnih situacijah ter olajševanju ustanavljanja podjetij in spodbujanju konkuriranja na področju predpisov.

Podrobnejše spletno javno posvetovanje se je začelo leta 2013 in je zadevalo čezmejne prenose statutarnih sedežev družb, namen posvetovanja pa je bil pridobiti podrobnejše informacije o stroških, ki jih imajo družbe zaradi prenosa svojega statutarnega sedeža v tujino, in o raznih prednostih, ki bi jih lahko prineslo ukrepanjem na ravni EU. Skupno je bilo prejetih 86 odgovorov javnih organov, sindikatov, civilne družbe, gospodarskih družb, poslovnih organizacij, posameznikov in univerz, kar je omogočilo široko zastopanost družbe. Prejeti so bili odgovori iz 20 držav članic EU, pa tudi iz držav zunaj EU. Ugotovljeno je bilo, da bi bila večina anketiranih, ki je bila pripravljena razmisliti o možnosti, da svojo družbo preseli v drugo državo članico, zelo zadovoljna, če bi se uvedel postopek preoblikovanja. Med razlogi za pritrdilne odgovore so kot razloge za čezmejni prenos navajali gospodarske koristi, prihranek pri stroških za notranji trg in več možnosti za MSP. Poleg tega je večina (43 %) anketirancev menila, da sodna praksa Sodišča Evropske unije vprašanja ni zadostno pojasnila.

Drugo javno posvetovanje se je začelo leta 2015 in je bilo osredotočeno na čezmejne združitve in čezmejne delitve, prejetih pa je bilo 151 izpolnjenih vprašalnikov[35]. Kar zadeva čezmejne delitve, so anketiranci na splošno pohvalili uvedbo novega postopka in večina anketirancev je kot najpomembnejše vprašanje, ki ga je treba obravnavati, izpostavila zaščito upnikov, zaščito manjšinskih delničarjev in varstvo pravic delavcev. Približno 72 % anketirancev, ki so izrazili mnenje, je menilo, da bi uskladitev pravnih zahtev glede čezmejnih delitev bila podjetjem v pomoč in da bi olajšala čezmejne dejavnosti, saj bi zmanjšala stroške, ki so neposredno povezani s čezmejno delitvijo. Kot najbolj pereča pa so bila izpostavljena postopkovna vprašanja in zaščita zainteresiranih strani. Poleg tega je 68 % anketirancev kot glavno oviro za dokončno izvedbo čezmejne delitve navedla pravno negotovost zaradi pomanjkanja pravil na ravni EU, 51 % anketirancev pa je kot zelo problematično navedlo trajanje in zahtevnost sedanjih postopkov. V zvezi s čezmejnimi združitvami je bilo 88 % anketirancev naklonjeno uskladitvi zaščite upnikov, 75 % od teh pa je bilo naklonjenih pristopu popolne uskladitve. Velika večina teh je menila, da je jamstvo najboljša oblika zaščite in da bi bilo treba uskladiti datum, ki določa začetek obdobja zaščite upnikov. Poleg tega se je glede zaščite manjšinskih delničarjev večina (66 %) anketirancev zavzemala za uskladitev, od teh pa se je jih 71 % zavzemalo za čim bolj obsežno uskladitev. 70 % anketirancev, ki so se zavzemali za popolno uskladitev, je menilo, da bi manjšinski delničarji morali imeti pravico do izstopa ob ustreznem denarnem nadomestilu. Poleg tega je 62 % anketirancev pozdravilo uvedbo hitrega postopka.

Najnovejše javno posvetovanje o pravu družb se je začelo leta 2017. Potekalo je od 10. maja 2017 do 6. avgusta 2017. Na vprašalnik je odgovorilo 207 anketirancev. V pripravah na pobudo je Komisija želela pridobiti odgovore na natančna vprašanja o pomanjkljivostih pravnega okvira EU in področjih, ki se anketirancem zdijo prednostna.

---

[35] Schmidt, *Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate?* študija za odbor za pravne zadeve (junij 2016). Reynolds/Scherrer/Truli, *Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions*, študija za Evropski parlament (december 2016).

Rezultat posvetovanja je pokazal široko podporo čezmejnim preoblikovanjem tako pri državah članicah kot pri zainteresiranih straneh, saj je približno 85 % vseh anketirancev menilo, da bi za to področje moral obstajati instrument EU. Če razčlenimo zainteresirane strani, so se vsi javni organi strinjali, da pomanjkanje postopkovnih pravil za preoblikovanja dejansko ovira notranji trg in da bi EU morala to vprašanje obravnavati. Več organov je navedlo, da jih bolj skrbi vprašanje sedeža kot mehanizmi za zaščito zainteresiranih strani in da bi podprli tako pobudo o preoblikovanju, ki bi se zavzemala, da bi družbe dejanski sedež lahko prenesle le za resnične poslovne namene, ne pa da bi za goljufive namene prenašala slamnate družbe.

Poslovne skupine so podprle uvedbo postopka preoblikovanja s podobnim odstotnim deležem odobritev kot javni organi. Približno 44 % poslovnih skupin je menilo, da bi to morala biti ena od najpomembnejših prednostnih nalog EU, 22 % jih je vprašanje ocenjevalo kot prednostno nalogo, 22 % pa jih je vprašanje ocenilo kot manj pomembno. Sindikati in notarji so bili novim postopkovnim pravilom v zvezi s preoblikovanji zmerno naklonjeni (74 % prvih in 79 % slednjih jih je vprašanje opredelilo kot manj pomembno). Tako sindikati kot Konferenca notariatov Evropske unije (CNUE) so zavzeto poudarili, da bi moral biti prenos statutarnega sedeža družbam dovoljen samo, če bi pri tem prenesle tudi dejanski sedež, sindikati pa so poudarili tudi potrebo po horizontalnem instrumentu za informiranje delavcev, njihovo vključevanje v posvetovanje in pravice do soodločanja. Visokošolski učitelji in raziskovalci so zelo podprli uvedbo postopka za preoblikovanje. Nekateri visokošolski učitelji in raziskovalci so menili, da bi države članice morale imeti možnost, da same določijo, katere zahteve naj bi se priznale v skladu z njihovim nacionalnim pravom in ali bodo zahtevale, da se prenese dejanski sedež. Izraženo je bilo tudi mnenje, da bi bilo treba digitalizacijo uporabljati čim pogosteje (tj. za objavo informacij in za komunikacijo med registri družb). Drugi anketiranci so predlagali, da naj bi država članica imela možnost preoblikovanje preprečiti le v zelo izjemnih okoliščinah na podlagi javnega interesa.

Kar zadeva čezmejne združitve je večina zainteresiranih strani, ki so sodelovale v posvetovanju iz leta 2017, podobno kot v javnem posvetovanju iz leta 2015, kot problematična opredelila ista vprašanja: zaščito upnikov, zaščito manjšinskih delničarjev in varstvo pravic delavcev.

Večina nacionalnih javnih organov, ki so sodelovali v posvetovanju iz leta 2017, je menila, da obstoječa pravila o čezmejnih združitvah povzročajo težave in da te težave, čeprav v različni meri, pomenijo oviro za notranji trg. Anketiranci so imeli različna mnenja o tem, kakšna prednost naj bi se namenila ukrepom EU za spremembo obstoječih pravil. V zvezi z zaščitnimi ukrepi so vsi nacionalni organi, ki so sodelovali, menili, da bi bilo treba obravnavati ukrepe za zaščito upnikov, 70 % pa jih je menilo, da bi bilo treba obravnavati tudi ukrepe za zaščito manjšinskih delničarjev. 80 % anketirancev je menilo, da je pomembno uskladiti postopkovne in materialne vidike zaščite upnikov, 50 % anketirancev pa, da je pomembno, da manjšinski delničarji lahko preprečijo združitev in nasprotujejo zamenjavi kapitalskih deležev.

Poslovne organizacije, ki so sodelovale v posvetovanju iz leta 2017, so tudi na splošno zastopale stališče, da bi bilo treba direktivo o čezmejnih združitvah spremeniti. Poslovne organizacije so izpostavile vprašanja v zvezi s poenostavitvijo pravil (hitrim postopkom), usklajenimi pravili za zaščito upnikov in manjšinskih delničarjev, poenostavljenimi pravili za zaščito delavcev in odpravo zahteve, da je treba pogodbe v postopkih združitve podpisati pred javnimi notarji, kot velja v nekaterih državah članicah.

Podobno so bili za spremembe pravil o čezmejnih združitvah dovzetni sindikati. Vendar jih je zanimala zlasti krepitev zaščite delavcev, in sicer z večjimi pravicami do informiranosti,

sodelovanja v posvetovanju in soodločanja. Nasprotno pa so notarji v veliki večini menili, da obstoječa direktiva deluje zelo dobro, in ne vidijo potrebe po novih ukrepih EU na tem področju.

V zvezi s čezmejnimi delitvami so bili vsi javni organi, ki so sodelovali v posvetovanju, naklonjeni novim pravilom o čezmejnih delitvah, 40 % pa jih je menilo, da je tovrstna pobuda ena najpomembnejših prednostnih nalog EU.

Poslovne organizacije so se zelo zavzemale za nova pravila, saj jih je 44 % menilo, da je to ena najpomembnejših prednostnih nalog, 26 % pa jih je menilo, da je to prednostna naloga. Notarji so izrazili zmerno podporo novi pobudi. Sindikati so bili skrajno skeptični glede delitev zaradi tveganja za delavce, vendar so menili, da bi bilo v primeru, da bi se države članice odločile za delitve, treba okrepiti pravila o obveščanju delavcev in njihovem sodelovanju v posvetovanjih.

Na splošno je mogoče pripomniti, da je velika večina anketirancev, ki so bili naklonjeni novemu postopku za čezmejne delitve, menila, da bi postopek moral strogo upoštevati, kar je določeno v obstoječi direktivi o čezmejnih združitvah.

Poleg tega so bila stališča zainteresiranih strani zbrana tudi na številnih sestankih. Proces posvetovanja o svežnju prava družb v strokovni skupini za pravo družb se je začel leta 2012. V obdobju 2012–2014 so bila srečanja strokovne skupine za pravo družb osredotočena na akcijski načrt za pravo družb in upravljanje podjetij iz leta 2012, medtem ko so bili na srečanjih v letih 2015 in 2016 v središču elementi digitalizacije. Leta 2017 so potekala tri srečanja strokovne skupine za pravo družb, na katerih so bila konkretno obravnavana relevantna vprašanja v zvezi s svežnjem prava družb, in sicer digitalizacija, čezmejne združitve, delitve in preoblikovanja. Komisija je na teh srečanjih strokovnjake držav članic pozvala, naj izrazijo mnenje o specifičnih vprašanjih.

Komisija je leta 2017 na srečanja strokovne skupine za pravo družb poleg strokovnjakov držav članic povabila tudi predstavnike zainteresiranih strani, ki so sodelovali v javnih posvetovanjih v letih 2013, 2015 in 2017. Zainteresirane strani so predstavljale podjetja, delavce in pravne poklice. Zainteresirane strani so poudarile, da je treba olajšati čezmejne operacije, a da je pri tem treba zagotoviti ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo interesov družbenikov, delavcev in upnikov družb. Na splošno ima pobuda za čezmejna preoblikovanja široko podporo, če se zagotovijo zadostni zaščitni ukrepi. Kar zadeva združitve, so predstavniki držav članic na splošno izrazili podporo pobudi, čeprav so navedli, da bi konkretna rešitev zahtevala bolj poglobljeno razpravo. Medtem ko nobena skupina zainteresiranih strani ni nasprotovala spremembi pravil o čezmejnih združitvah, so bila mnenja o tem, kako prednostno je to vprašanje, različna. V zvezi s čezmejnimi delitvami so predstavniki držav članic večinoma izrazili podporo pobudi, čeprav kaže, da bi se bilo treba o konkretnih rešitvah še dogovoriti, zlasti glede na različne pravne tradicije. Vse zainteresirane strani, z izjemo sindikatov, so na splošno menile, da bi bil nov postopek za čezmejne delitve zelo koristen in da bi moral strogo upoštevati, kar je že določeno v obstoječi direktivi o čezmejnih združitvah.

Razen na srečanjih strokovne skupine za pravo družb so se informacije od zainteresiranih strani pridobile tudi na dvostranskih srečanjih. Na teh srečanjih so predstavniki sindikatov poudarili, da je pomembno ohraniti pravice delavcev do soodločanja in da bi moralo biti dovoljeno le, da se družbe preselijo zgolj zaradi resničnih potreb, s čimer bi se izognili izkoriščanju čezmejnih operacij za ustanavljanje slamnatih podjetij. Predstavniki poslovnih organizacij so izrazili veliko podporo pobudi za spodbujanje mobilnosti podjetij.

Predlog obravnava najpomembnejša vprašanja, ki so jih opredelile zainteresirane strani. Vendar predlog upošteva, da imajo zainteresirane strani različne poglede na podrobnosti reševanja posameznih vprašanj, zato si prizadeva za srednjo pot med temi stališči.

Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Komisija je maja 2014 za pomoč pri pripravi pobude ustanovila neformalno strokovno skupino za pravo družb. Člani strokovne skupine so bili visoko usposobljeni in izkušeni visokošolski učitelji in raziskovalci ter delavci v pravni stroki na področju prava družb iz več držav članic.

Komisija je uporabila tudi rezultate študije, izvedene v letu 2017, ki je proučila posebna vprašanja o čezmejnih prenosih statutarnega sedeža družb in čezmejni delitvi družb. Poleg tega je Komisija povratne informacije strokovnjakov zbrala na več konferencah, tudi na 21. evropski konferenci o pravu družb in upravljanju podjetij „Crossing Borders, Digitally“ (Digitalno prečkanje meja), ki je potekala septembra 2017 v Talinu v Estoniji, in na letni konferenci o evropskem pravu družb in upravljanju podjetij, ki je potekala oktobra 2017 v Trierju v Nemčiji.

Ocena učinka

Poročilo o oceni učinka, ki zajema digitalizacijo, čezmejne dejavnosti in kolizijska pravila na področju prava družb, je 11. oktobra 2017 pregledal Odbor za regulativni nadzor[36]. Negativno mnenje Odbora za regulativni nadzor je bilo izdano 13. oktobra 2017. Priporočila Odbora so bila upoštevana v revidirani različici ocene učinka, ki je bila Odboru predložena 20. oktobra 2017. Odbor je 7. novembra 2017 izdal pozitivno mnenje s pridržki.

V zvezi s **področjem uporabe**, s katerim bi se opredelilo, katere vrste družb bi lahko imele korist od usklajenih pravil in postopkov za čezmejna preoblikovanja in delitve ter spremenjenih pravil o čezmejnih združitvah, je bilo v oceni učinka pojasnjeno, zakaj sedanje področje uporabe pravil o čezmejnih združitvah (t.j. kapitalske družbe) zagotavlja najučinkovitejšo rešitev za vse čezmejne operacije kljub nekaterim pozivom, naj se razširi na partnerstva in zadruge. Glede na obstoječe podatke namreč subjekti, ki niso kapitalske družbe, pravila o čezmejnih združitvah uporabljajo v zelo omejenem obsegu. Med družbami, ki so bile dejavne v čezmejnih združitvah, je bilo 66 % prevzemnih družb in 70 % družb, ki so se združevale, družb z omejeno odgovornostjo, 32 % prevzemnih družb in 28 % družb, ki so se združevale, pa delniških družb[37]. Poleg tega bi razširitev področja uporabe privedla do potencialnih praktičnih težav, povezanih s pravom družb EU in računovodskimi pravili, ki se uporabljajo le za kapitalske družbe.

V zvezi z **uvedbo novih postopkovnih pravil o čezmejnih preoblikovanjih ali delitvah** sta bili v oceni učinka proučeni možnost 0 (osnovni scenarij) brez postopkovnih pravil za čezmejna preoblikovanja in delitve in možnost 1 z uvedbo usklajenih postopkov EU, ki bi družbam omogočili izvedbo neposrednih čezmejnih preoblikovanj in delitev. Pomanjkanje

---

[36] Ocena učinka in mnenje Odbora za regulativni nadzor sta dostopna na: http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&year=&serviceId=10226&s=Search&language=sl.

[37] Podatki se nanašajo na obdobje 2008–2012, Bech-Bruun/Lexidale, 2013, str. 80.

postopkovnih pravil čezmejno preoblikovanje in delitev zelo otežuje ali celo onemogoča. Nacionalni postopki za čezmejna preoblikovanja in delitve obstajajo samo v omejenem številu držav članic in pogosto med seboj niso usklajeni. Podjetja se morajo zato zanašati na drage posredne postopke, analogno uporabo direktive o čezmejnih združitvah in sodno prakso Sodišča EU, če so pravniki in poslovni registri z njo seznanjeni. Z uvedbo novih postopkovnih pravil o čezmejnih preoblikovanjih in delitvah bi se družbam zagotovila precejšnja jasnost in družbe, ki želijo izvesti čezmejno preoblikovanje ali delitev, bi imele znatno nižje stroške. Zagotovila bi se tudi jasnost za nacionalne poslovne registre, da bi lahko jasno opredeliti točen trenutek, ko se družba lahko vpiše v poslovni register v ciljni državi članici in izbriše iz poslovnega registra v matični državi članici, kar bi preprečilo situacije, kakršna je bila Polbud[38].

Glede **zaščite manjšinskih delničarjev** je bila v oceni učinka ocenjena možnost 0 (osnovni scenarij) z obstoječimi pravili o zaščiti manjšinskih delničarjev v primerjavi z možnostma 1 in 2. Možnost 1 bi zagotovila usklajena pravila na vsem enotnem trgu. Nadgradila bi se pravila o čezmejnih združitvah, pri tem pa bi se zagotovila tudi usklajena pravila. Prednostna možnost, možnost 2, bi zagotovila enaka usklajena pravila kot možnost 1, vendar bi države članice lahko zagotovile dodatne zaščitne ukrepe. Ta možnost bi zagotovila najbolj prilagojeno zaščito manjšinskih delničarjev. Čeprav bi pri možnosti 2 družbam potencialno lahko nastali stroški izpolnjevanja obveznosti, bi se v primerjavi z osnovnim scenarijem stroški in obremenitve za družbe bistveno zmanjšali, hkrati pa bi se zagotovila večja pravna varnost in zmanjšala potreba po pravnem svetovanju, kar bi v primerjavi z osnovnim scenarijem družbam omogočilo prihranek. Prednostna možnost, možnost 2, zagotavlja najboljše ravnotežje med znižanjem stroškov, visoko ravnjo zaščite in prožnostjo za države članice.

V zvezi z **zaščito upnikov** je bila v oceni učinka preučena možnost 0 (izhodiščni scenarij), ki ohranja nespremenjena obstoječa pravila o čezmejnih združitvah in nima pravil EU o zaščiti upnikov v čezmejnih preoblikovanjih in delitvah, v primerjavi z možnostjo 1 z usklajenimi pravili za zaščito upnikov in z možnostjo 2 z enakimi usklajenimi pravili kot v možnosti 1, pri čemer bi države članice lahko zagotovile dodatne zaščitne ukrepe. Prednostna možnost, možnost 2, bi zagotovila najboljše ravnotežje med znižanjem stroškov, visoko ravnjo zaščite in prožnostjo za države članice. V primerjavi z osnovnim scenarijem bi imele družbe v možnostih 1 in 2 znatno manjše stroške in obremenitve, saj bi usklajena pravila o zaščiti upnikov zagotavljala večjo pravno varnost in manjšo potrebo po pravnem svetovanju pri kateri koli čezmejni operaciji. Možnost 1 bi družbam omogočala največje prihranke, medtem ko bi bili prihranki pri možnosti 2 lahko manjši, saj bi države članice lahko določile dodatne zaščitne ukrepe, ki bi za nekatere družbe lahko bili dragi in obremenjujoči (npr. potreba po zagotovitvi jamstva za vse upnike). Glede zaščite upnikov bi možnost 2 zagotovila popolnejšo in bolj usmerjeno zaščito kot možnost 1, in sicer zaradi možnosti, da bi države članice lahko ocenile nacionalne posebnosti glede zaščite upnikov in uvedle več zaščitnih ukrepov.

Glede **informiranja delavcev, njihovega vključevanja v posvetovanje in njihove pravice do soodločanja** je bila v oceni učinka opravljena primerjava možnosti 0 (osnovni scenarij) z uporabo obstoječih pravil o soodločanju delavcev v direktivi o čezmejnih združitvah z možnostjo 1, pri kateri bi se uporabljala obstoječa pravila o soodločanju delavcev v odborih pri čezmejnih združitvah, delitvah in preoblikovanjih, in z možnostjo 2, pri kateri bi se

[38] Polbud - Wykonawstwo, C-106/16.

uporabljala ciljno spremenjena obstoječa pravila o čezmejnih združitvah, hkrati pa bi se zagotovili posebni ukrepi za zaznano višje tveganje za delavce pri čezmejnih delitvah in preoblikovanjih. Prednostna možnost, možnost 2, vsebuje več elementov, ki so v kombinaciji namenjeni zagotovitvi potrebne zaščite za delavce. Zaščitni ukrepi bi za vse čezmejne operacije vključevali novo posebno poročilo, ki bi ga pripravila uprava družbe, da bi opisala učinek čezmejne združitve na zaposlitve in položaj delavcev, ter pravilo proti zlorabi, ki bi določalo, da družba v treh letih po čezmejni operaciji pri izvajanju naslednje čezmejne operacije ali operacije znotraj države ne bi mogla okrniti sistema soodločanja delavcev. Pravilo temelji na obstoječih pravilih o čezmejnih združitvah, a bi bilo prilagojeno, da ne bi zajemalo le naslednjih preoblikovanj, združitev ali delitev znotraj države, temveč tudi druge čezmejne operacije ali operacije znotraj države. Ta možnost bi tudi uvedla posebna pravila za pogajanja v primeru čezmejnih delitev in preoblikovanj. V oceni učinka so bili analizirani stroški in koristi teh ciljno usmerjenih sprememb in ugotovljeno je bilo, da bi večja zaščita delavcev in posledične družbene koristi odtehtale omejene dodatne stroške z izpolnjevanjem obveznosti, ki bi jih družbam utegnila povzročiti morebitna priprava poročila.

Nazadnje je bilo v oceni učinka preučeno tudi vprašanje, kako obravnavati tveganja zlorabe, pri čemer je bilo obravnavano širjenje slamnatih podjetij za zlorabe, na primer za izogibanje delovnim standardom ali prispevkom za socialno varnost, ter agresivno davčno načrtovanje. Med javnimi posvetovanji so nekatere zainteresirane strani, zlasti sindikati, pozvali k rešitvi, pri kateri bi družba, ki se čezmejno preoblikuje, v ciljno državo članico skupaj s statutarnim sedežem morala prenesti tudi dejanski sedež. Vendar se glede na nedavno odločitev Sodišča v zadevi Polbud, ki je bila izrečena, ko so bila javna posvetovanja že zaključena, svoboda ustanavljanja uporablja za primere, ko se izven države seli le statutarni sedež. Zato take rešitve ni bilo mogoče predvideti. V oceni učinka se je torej preučila možnost 0 (osnovni scenarij) brez usklajenih pravil v primerjavi z možnostjo 1, pri kateri bi se uvedli pravila in postopki, v skladu s katerimi bi države članice morale za vsak primer posebej oceniti, ali zadevno čezmejno preoblikovanje predstavlja umetno ureditev, ki je namenjena pridobitvi neupravičenih davčnih ugodnosti ali neupravičeni omejitvi pravic delavcev, manjšinskih delničarjev ali upnikov. Prednostna možnost, možnost 1, bi neposredno prispevala k boju proti izogibanju pravilom in proti nepošteni ali goljufivi uporabi slamnatih podjetij. V primerjavi z izhodiščnim scenarijem bi bila možnost 1 del postopka, ki bi družbam omogočal čezmejno preoblikovanje, zato dodatni stroški izpolnjevanja obveznosti ne bi bili specifični za oceno morebitne umetne ureditve. Kar zadeva države članice, te bi morale ta pravila prenesti in izvajati, kar bi jim povzročilo nekaj upravnih in organizacijskih stroškov. Možnost 1 bi privedla do okrepitve zaščite zainteresiranih strani. Zainteresirane strani bi lahko kadar koli v postopku predložile svoja stališča, v končni fazi pa bi bile zaščitene pred goljufivimi družbam, ki se izogibajo pravilom.

V oceni učinka so bile prav tako analizirane možnosti, povezane s kolizijskimi pravili. Glede tega je bila prednostna možnost instrument, ki bi usklajeval relevantna pravila, zlasti kar zadeva navezne okoliščine, in sicer na podlagi kraja pridobitve pravne osebnosti družbe, ter dodatna posebna pravila, usmerjena k zakonodaji o dejanskem sedežu in namenjena le družbam, ustanovljenim v EU. Toda ker se bodo vprašanja, ki jih je treba najbolj nujno razjasniti, namreč posebna vprašanja v zvezi z zakonodajo, ki se uporablja za kapitalske družbe v čezmejnih situacijah, obravnavala v predlagani zakonodaji o čezmejnih preoblikovanjih, združitvah in delitvah, je bilo odločeno, da se v tem trenutku ne predlaga poseben zakonodajni akt o koliziji zakonov.

Ustreznost in poenostavitev ureditve

Pričakuje se, da bo predlog poenostavil poslovanje družb na enotnem trgu z olajšanjem njihove čezmejne mobilnosti.

Razvoj obsežnega sklopa skupnih pravil za ureditev **čezmejnih preoblikovanj in delitev** bo racionaliziral in poenostavil postopke in znižal stroške za družbe, kar zadeva vrsto in vsebino dokumentov, ki jih je treba pripraviti, različne postopke in z njimi povezane časovne roke ali druge dodatne zahteve. Predlagana pravila soodločanja delavcev ter pravila o zaščiti družbenikov in upnikov bodo izboljšala pravno varnost in predvidljivost pri teh operacijah. Lahko se pričakuje, da bodo nova skupna pravila o čezmejnih delitvah in preoblikovanjih omogočila prihranek 12 000–37 000 EUR (pri delitvah) in 12 000–19 000 EUR (pri preoblikovanjih), odvisno od velikosti družb in od zadevnih držav članic.

Predlagana sprememba obstoječega pravnega okvira EU za **čezmejne združitve** bo z novim skupnim in racionaliziranim postopkom poenostavila pravila o čezmejnih združitvah družb ter znižala stroške in upravna bremena. Predlagana pravila glede zaščite družbenikov in upnikov ter pravila o razkritju bodo okrepila pravno varnost in predvidljivost.

Znižanje stroškov in poenostavitve bodo imele posebej pozitiven učinek na mikro in mala podjetja.

Izmenjava informacij, predvidena v tem predlogu, se bo izvajala prek obstoječega sistema povezovanja centralnih in trgovinskih registrov ter registrov družb (BRIS). Zato se ne predvideva poseben razvoj informacijske tehnologije.

Temeljne pravice

Predlagana pravila te pobude zagotavljajo dosledno spoštovanje pravic in načel, določenih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ter prispevajo k uresničevanju več teh pravic. Najpomembnejši cilj te pobude je spodbujanje pravice do ustanavljanja v kateri koli državi članici, kot določa člen 15(2) Listine, in zagotavljanje upoštevanja načela nediskriminacije na podlagi državljanstva (člen (21(2)). Cilj pobude je okrepiti svobodo gospodarske pobude v skladu s pravom Unije ter nacionalnimi zakonodajami in praksami (člen 16). Pobuda z zaščitnimi ukrepi za delničarje krepi tudi lastninsko pravico iz člena 17 Listine. Čeprav bo pobuda zagotovila pravila za družbe v okviru prava družb, bo prispevala tudi k pravici delavcev do obveščenosti in posvetovanja v podjetju (člen 27 Listine), saj bo zagotovila večjo preglednost za delavce v primeru čezmejnih operacij družb. Zagotovi se tudi varstvo osebnih podatkov v skladu s členom 8 Listine.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Večji stroški niso bili ugotovljeni. Predlog bi stroške povzročil predvsem upravam držav članic, in sicer v zvezi z uvedbo zakonodajnih predpisov na nacionalni ravni (priprava, posvetovanje, sprejetje, prilagoditev že obstoječih predpisov) ter z uvedbo postopkov pregleda. Kar zadeva čezmejna preoblikovanja in delitve, bi bil učinek v državah članicah, ki nimajo čezmejnih postopkov, večji kot v tistih državah članicah, ki take postopke že imajo in bi jih morale samo prilagoditi. Učinka na proračun EU ni.

5. DRUGI ELEMENTI

Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Komisija bo državam članicam pomagala pri prenosu predlaganih pravil in spremljala njihovo izvajanje. Komisija bo tudi tesno sodelovala z nacionalnimi organi, npr. nacionalnimi strokovnjaki za pravo družb v strokovni skupini za pravo družb. V okviru tega lahko Komisija zagotovi pomoč in smernice (npr. z organizacijo delavnic o izvajanju ali svetovanjem na dvostranski ravni).

Spremljanje bi obsegalo analizo trendov v dejavnostih čezmejnih operacij družb prek uradnih obvestil o čezmejnih preoblikovanjih, združitvah in delitvah prek sistema povezovanja poslovnih registrov, prek zbiranja stroškov za čezmejna preoblikovanja, kolikor bi bilo mogoče, ter glede tega ali zainteresirane strani in njihove organizacije izražajo zadovoljstvo z varstvom svojih pravic v zadevnih čezmejnih operacijah ali ne in v kolikšni meri. Spremljal se bo tudi razvoj sodne prakse Sodišča Evropske unije na tem področju.

Za zbiranje potrebnih prispevkov zainteresiranih strani bi Komisija lahko zainteresiranim stranem poslala vprašalnike ali izvedla posebne ankete.

Treba bi bilo tudi izvesti oceno, da se oceni učinek predlaganih ukrepov in preveri, če so bili cilji doseženi. Izvedla bi jo Komisija na podlagi informacij, zbranih v postopku spremljanja, in dodatnih prispevkov ustreznih zainteresiranih strani, kot bi bilo potrebno. Ko bo zbranih dovolj izkušenj z uporabo predlaganih pravil, bi bilo treba pripraviti ocenjevalno poročilo.

Zagotavljanje informacij za spremljanje in ocenjevanje zadevnim zainteresiranim stranem ne bi smelo povzročiti nepotrebnega upravnega bremena.

Obrazložitveni dokumenti (za direktive)

Predlog spreminja Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb. Za zagotovitev ustreznega izvajanja te zapletene direktive bi bil potreben obrazložitveni dokument, na primer v obliki korelacijske tabele.

Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

Čezmejna preoblikovanja

Člen 86a: člen opisuje področje uporabe predloga, ki določa pravni okvir EU, ki ureja čezmejno preoblikovanje družb z omejeno odgovornostjo in delniških družb.

Člen 86b: člen vsebuje opredelitev pojmov. Opredelitev čezmejnega preoblikovanja temelji na sodni praksi Sodišča in pomeni spremembo pravne oblike družbe v matični državi članici v pravno obliko v ciljni državi članici.

Člen 86c: določba opredeljuje pogoje, pod katerimi se čezmejna preoblikovanja lahko izvedejo, njihovo preverjanje in pravo, ki se uporablja. Zlasti določa zahtevo, da družbe, ki so v postopku zaradi insolventnosti ali podobnem postopku, ne morejo izvesti čezmejnega preoblikovanja, kakršnega ureja ta direktiva. Poleg tega v skladu s splošnim načelom, da s sklicevanjem na pravo EU ni mogoče upravičevati zlorabe pravic, vzpostavljenih s sodno prakso Sodišča, preoblikovanja ni mogoče odobriti, če se po preučitvi posameznega primera in ob upoštevanju vseh relevantnih dejstev in okoliščin ugotovi, da gre za umetno ureditev, katere namen je pridobiti neupravičene davčne ugodnosti ali nezakonito omejiti pravne ali pogodbene pravice delavcev, upnikov ali družbenikov.

Člen 86d: določba opredeljuje najmanjši obseg informacij, ki jih je treba zagotoviti v načrtu čezmejnega preoblikovanja, ki bo javno dostopen vsem, ki jih ta operacija zadeva. Načrt bo moral zagotoviti informacije glede spremembe pravne oblike družbe in glede družbe, ki bo s preoblikovanjem nastala, ter glede zaščite zadevnih zainteresiranih strani, zlasti delničarjev, upnikov in delavcev. Ta člen poudarja pomen načrta, hkrati pa kolikor mogoče poenostavlja njegovo pripravo, saj družbam poleg možnosti, da načrt napišejo v uradnem jeziku ali jezikih zadevnih držav članic, ponuja možnost, da ga pripravijo v jeziku, ki se najpogosteje uporablja v poslovnih transakcijah; zato lahko država članica sama določi, katera jezikovna različica je odločilna v primeru neskladij.

Člen 86e: člen določa zahtevo za pripravo poročila za delničarje, v katerem so podrobno razloženi namen čezmejnega preoblikovanja, načrti družbe in zaščitni ukrepi za delničarje. Poročilo vsebuje zlasti učinek preoblikovanja na dejavnost družbe in njene interese ter na interese delničarjev, pa tudi ukrepe za njihovo zaščito. Zagotovi se tudi dostopnost poročila za delavce. V skladu z načelom sorazmernosti se lahko poročilo opusti, če se s tem strinjajo vsi družbeniki.

Člen 86f: člen zahteva, da družba pripravi poročilo, v katerem obravnava vprašanja bistvenega pomena za delavce družbe, ki se čezmejno preoblikuje. To poročilo razloži posledice čezmejnega preoblikovanja za delavce. Zagotovi se dostopnost poročila za predstavnike delavcev ali neposredno za delavce, kadar ti nimajo takih predstavnikov. Določba poleg tega pojasnjuje, da predložitev poročila ne posega v veljavni postopek obveščanja in posvetovanja, ki je že določen v pravnem redu.

Člen 86g: člen se nanaša na preučitev s strani neodvisnega strokovnjaka. Točnost informacij, navedenih v načrtu čezmejnega preoblikovanja in poročilih poslovodnega ali upravnega organa, je predmet ocene neodvisnega strokovnjaka, ki ga imenuje pristojni organ. Poročilo vsebuje tudi vse pomembne informacije o družbi in predvidenem čezmejnem preoblikovanju, kar pristojnemu organu omogoča, da med drugim oceni, ali gre pri operaciji za umetno ureditev. Člen nadalje določa postopek, časovni načrt in pristojnosti neodvisnega strokovnjaka, vključno z varstvom zaupnih podatkov. V skladu z načelom sorazmernosti so mikro in mala podjetja izvzeta iz zahteve po poročilu neodvisnega strokovnjaka.

Člen 86h: člen določa pravila za razkritje načrta čezmejnega preoblikovanja in poročila neodvisnega strokovnjaka, ki bi morala biti brezplačno javno dostopna. Obenem razkritje vključuje obvestilo, s katerim se družbeniki, upniki in delavci družbe pozovejo k predložitvi pripomb. Za zaščito zadevnih zainteresiranih strani zahteve po razkritju zagotavljajo takojšen dostop do načrta. Ta člen določa načelo, da je načrt razkrit v poslovnem registru, ki je najbolj smiselna skupna referenčna točka zainteresiranih strani. Države članice lahko družbi dovolijo, da načrt razkrije na svojem spletišču, a v takem primeru morajo biti najpomembnejše informacije razkrite tudi v poslovnem registru. Ta člen določa možnost, da države članice ohranijo dodatne objave v uradnem listu in za to zaračunajo pristojbino. Da bi se olajšal dostop do razkritih informacij, morajo biti razkriti načrt čezmejnega preoblikovanja, obvestilo in poročilo neodvisnega strokovnjaka javnosti dostopni brezplačno. Pristojbine, ki se zaračunajo za razkritje, ne smejo presegati upravnih stroškov storitve.

Člen 86i: člen določa zahtevo po odobritvi načrta čezmejnega preoblikovanja na skupščini. Podobna zahteva obstaja v primeru čezmejnih združitev. Države članice lahko določijo zahteve za kvalificirano večino oddanih glasov za odobritev načrta; vendar ne smejo zahtevati večine, ki bi presegla zahtevano večino za čezmejne združitve.

Člen 86j: člen določa zaščitne ukrepe za delničarje in vzpostavlja pravico do izstopa za delničarje, ki nasprotujejo čezmejnim preoblikovanjem. To velja tako za delničarje, ki niso glasovali za čezmejno preoblikovanje, kot za delničarje, ki se s preoblikovanjem ne strinjajo, vendar nimajo glasovalne pravice. Družba, preostali delničarji ali tretje osebe bi na zahtevo zadevnih družbenikov morale delnice slednjih pridobiti v zameno za ustrezno nadomestilo. Če delničarji menijo, da je ponujeno denarno nadomestilo določeno neustrezno, so njegov znesek upravičeni izpodbijati pred sodiščem matične države članice.

Člen 86k: člen določa razne zaščitne ukrepe za upnike. Države članice lahko določijo, da mora družba, ki se preoblikuje, dati izjavo, ki je del načrta čezmejnega preoblikovanja, v kateri izjavi, da preoblikovanje ne bo vplivalo na zmožnost izpolnjevanja obveznosti do tretjih oseb in da upniki ne bodo oškodovani.

Upniki bodo imeli tudi pravico, da pred pristojnim upravnim ali sodnim organom zaprosijo, da jim odobri ustrezno zaščito. Organi bodo uporabljali izpodbojno predpostavko, da upniki niso oškodovani, če bi neodvisni strokovnjak v poročilu ugotovil, da ni verjetno, da bi bile pravice upnikov ogrožene, ali če bi družba ponudila pravico do plačila proti preoblikovani družbi ali jamstvu tretje osebe v vrednosti prvotne terjatve, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor prvotna terjatev. Ta člen tudi določa, da določbe o zaščiti upnikov ne vplivajo na uporabo nacionalne zakonodaje glede poplačila ali zaščite plačil, dolžnih javnim organom.

Člen 86l: člen obravnava soodločanje delavcev v družbi, ki se preoblikuje, če operacija ogroža varstvo pravice do soodločanja. Načeloma bo družba morala upoštevati ustrezna pravila ciljne države članice, razen če nacionalna zakonodaja navedene države članice ne zagotavlja enake ravni soodločanja delavcev v poslovodnih ali nadzornih organih družbe. Ta člen se uporablja tudi, če število delavcev presega štiri petine praga, določenega v nacionalni zakonodaji matične države članice, na podlagi katerega se začne uporabljati pravica delavcev do soodločanja iz člena 2 Direktive 2001/86/ES, ali ne glede na število delavcev, če pravila soodločanja delavcev v ciljni državi članici ne zagotavljajo enake ravni udeležbe. V tem primeru se bo družba z delavci morala pogajati o njihovem soodločanju. Pogajanja bodo obvezna in njihov izid bo moral biti posebej prilagojeni aranžma, ki bo urejal sodelovanje delavcev, če pa sporazum ne bo dosežen v 6 mesecih, se bodo uporabljala standardna pravila o soodločanju delavcev, kot so določena v Prilogi (zlasti točka (a) dela 3) Direktive 2001/86/ES. V skladu z Direktivo 2001/86/ES se morajo pogajanja začeti, čim je mogoče, potem ko postane načrt preoblikovanja javno dostopen. Družba bo morala vsaj tri leta ohraniti bistvene pravice delavcev do soodločanja v primeru poznejših operacij, kot so združitve, delitve ali preoblikovanja. Družba bo morala izide pogajanj sporočiti delavcem.

Člena 86m in 86n: člena urejata oceno zakonitosti čezmejnih preoblikovanj s strani pristojnega organa matične države članice. Ta država članica oceni dokončanje čezmejnega preoblikovanja glede na postopek, ki ga ureja ustrezna nacionalna zakonodaja. Pravila temeljijo na ustreznih načelih iz Uredbe (ES) št. 2157/2001 za SE in predpisih v zvezi s čezmejnimi združitvami.
Pristojni organ matične države članice opravi oceno uradnega dokončanja postopka s strani družbe in poleg tega določi, ali gre pri načrtovanem preoblikovanju za umetno ureditev, kakor je navedeno zgoraj. Če ima organ resne pomisleke, da bi pri čezmejnem preoblikovanju lahko šlo za umetno ureditev, lahko izvede podrobno oceno.

Člen 86o opredeljuje določbe, ki se nanašajo na pregled odločitev, ki jih sprejmejo pristojni nacionalni organi glede izdaje ali zavrnitve izdaje potrdila pred preoblikovanjem. Obravnava tudi razpoložljivost takšnih odločitev prek sistema povezovanja in prenos potrdila pred preoblikovanjem ciljni državi članici prek digitalnih sredstev komunikacije.

Člen 86p ureja pregled zakonitosti čezmejnega preoblikovanja v ciljni državi članici. Organ te države članice pregleda zlasti zahteve glede pridobitve pravne osebnosti in izide pogajanj o soodločanju delavcev, če je ustrezno.

Člen 86q ureja dogovore za razkritje dokončanja vpisa v register in informacije, ki jih je treba vnesti v registre. Informacije o vpisu v register bi se med registri morale izmenjati samodejno, tako da bi matična država članica lahko takoj sprejela ukrepe za izbris družbe iz svojega poslovnega registra.

Člen 86r določa, da začne čezmejno preoblikovanje veljati na dan vpisa v register preoblikovane družbe v ciljni državi članici.

Člen 86s: določba opisuje posledice čezmejnega preoblikovanja.

Člen 86 t: določba navaja, da bi države članice morale določiti pravila o odgovornosti neodvisnega strokovnjaka.

Člen 86u: veljavnosti čezmejnega preoblikovanja ni mogoče izpodbijati, če je bil upoštevan postopek za čezmejno preoblikovanje.

Čezmejne združitve

Člen 119 se spremeni tako, da se vključi opredelitev čezmejne združitve kot operacije med družbama, v kateri prevzeta družba prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na prevzemno družbo brez izdaje novih delnic. Take dejavnosti bodo spadale na področje uporabe tega člena, če ima družbe, ki se združujejo, v lasti ista oseba ali če lastniške strukture v vseh družbah, ki se združujejo, po dokončanju operacije ostanejo enake.

Člen 120 je razširjen, da zajema več situacij, ko bi bile družbe izključene iz področja uporabe, npr. kadar se sproži postopek za prenehanje, likvidacijo ali insolventnost ali kadar je v teku ustavitev plačil.

Člen 121 se spremeni tako, da se črtajo sklicevanja na zaščito upnikov in zaščito manjšinskih delničarjev, ker bo to usklajeno v členih 126a in 126b.

Člen 122 se spremeni, da se določi, da mora skupni načrt čezmejne združitve vključevati tudi ponudbo denarnega nadomestila za družbenike, ki niso glasovali za združitev, ter zaščitne ukrepe za upnike. Poleg tega določa jezikovno ureditev skupnega načrta čezmejne združitve.

Doda se novi člen 122a, ki uvaja pravila za določitev datuma, od katerega se transakcije družb, ki se združujejo, obravnavajo v računovodske namene.

Spremenjeni člen 123 kot privzeto pravilo določa razkritje skupnega načrta v poslovnih registrih družb, ki se združujejo. Druga možnost je, da države članice družbe lahko izvzamejo iz obveznosti razkritja informacij v poslovnih registrih v primeru, da družbe načrt objavijo na svojih spletiščih in da izpolnjujejo posebne pogoje v zvezi s tem. V tem primeru morajo družbe razkriti nekatere specifične informacije v poslovnih registrih. Podjetja morajo načeloma imeti možnost, da predložijo potrebne informacije v celoti po spletu, ne da bi se jim bilo treba osebno zglasiti pri katerem koli nacionalnem organu, razen če obstaja dejanski sum goljufije. Dostop do takih informacij mora biti brezplačen. Države članice lahko poleg tega objavijo skupni načrt v nacionalnem uradnem listu, v tem primeru nacionalni register predloži ustrezne informacije nacionalnem uradnem listu (načelo „samo enkrat“).

Spremenjeni člen 124 določa, da poročilo, naslovljeno na družbenike družbe, ki se združuje, pojasni posledice čezmejne združitve na prihodnji poslovni in upravni strateški načrt ter posledice čezmejne združitve za družbenike. Poleg tega se v poročilu pojasni menjalno razmerje delnic in opišejo morebitne posebne težave glede vrednotenja ter pravna sredstva, ki

so na voljo nekaterim družbenikom. Zagotovi se tudi dostopnost poročila za delavce. Poročilo se lahko opusti, če se s tem strinjajo vsi družbeniki družb, ki se združujejo.

Novi člen 124a določa, da vsaka od družb, ki se združujejo, delavcem zagotovi poročilo, v katerem se obravnavajo vprašanja, ki so v okviru čezmejne združitve pomembna za delavce. Predstavniki delavcev ali delavci sami, če nimajo predstavnikov, bodo imeli pravico izraziti svoje mnenje. Mnenje je treba predložiti delničarjem in ga priložiti poročilu.

Novi člen 126a določa zaščitne ukrepe za družbenike. Določa pravico do izstopa za tiste družbenike, ki združitvi nasprotujejo. To velja tako za družbenike, ki niso glasovali za čezmejno združitev, kot za družbenike, ki se z združitvijo ne strinjajo, vendar nimajo glasovalne pravice. Družba, preostali družbeniki ali tretje osebe morajo v dogovoru z družbo pridobiti delnice družbenikov, ki uveljavljajo pravico do izstopa, v zameno za ustrezno denarno nadomestilo. Ker obstoječa pravila o čezmejnih združitvah že predvidevajo imenovanje neodvisnega strokovnjaka (člen 125), ta strokovnjak pregleda tudi ustreznost denarnega nadomestila. Če družbeniki menijo, da ponujeno denarno nadomestilo ni ustrezno določeno, lahko nacionalno sodišče zaprosijo za ponovni izračun. Tudi družbeniki, ki želijo ostati v družbi, imajo pravico izpodbijati menjalno razmerje delnic, ki mora biti obrazloženo in utemeljeno v poročilu iz člena 124.

Novi člen 126b določa zaščitne ukrepe za upnike. Prvič, države članice lahko zahtevajo, da poslovodni ali upravni organi družbe, ki se združuje, dajo izjavo, da niso seznanjeni z nobenim razlogom, da družba, ki nastane z združitvijo, ne bi mogla izpolniti svojih obveznosti. Drugič, upniki, ki niso zadovoljni z zaščito, ki jim je ponujena v načrtu združitve, imajo pravico, da pri pristojnem organu zaprosijo za ustrezne zaščitne ukrepe. Vendar pristojni organ uporabi izpodbojno predpostavko, da upniki niso oškodovani s čezmejno združitvijo, če je podjetje ponudilo pravico do plačila (ob jamstvu tretje osebe ali družbe, ki nastane z združitvijo) v enakovredni vrednosti njihove prvotne terjatve, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor prvotna terjatev, ali če je poročilo neodvisnega strokovnjaka, ki je bilo razkrito upnikom, potrdilo, da bo družba upnike lahko izplačala. Določbe o zaščiti upnikov ne vplivajo na uporabo nacionalne zakonodaje glede poplačila ali zaščite plačil, dolžnih javnim organom.

Spremenjena člena 127 in 128 določata, da lahko družbe za namene potrdila pred združitvijo in pregleda zakonitosti čezmejne združitve vse informacije in dokumente oddajo prek spleta. Poleg tega člena določata, da morajo biti potrdila pred združitvijo organu države članice, ki bo pregledal zakonitost čezmejne združitve, poslana prek sistema povezovanja registrov (BRIS). Določata tudi, da je treba potrdilo pred združitvijo sprejeti kot prepričljiv dokaz pravilne izvedbe dejanj in formalnosti pred združitvijo. Države članice lahko v primeru dejanskega suma goljufije zahtevajo osebno zglasitev pred pristojnim organom.

Člen 131 se spremeni tako, da se pojasni, da vsa sredstva in obveznosti prevzete družbe ali družb, ki se združujejo, vključujejo vse njihove pogodbe, dobropise, pravice in obveznosti.

Člen 132 se spremeni z razširitvijo poenostavljenih formalnosti na situacijo, v kateri čezmejno združitev izvajajo družbe, pri katerih ima vse delnice v lasti ena sama oseba. Poleg tega v primerih, ko skupščina v nobeni od družb, ki se združujejo, ni potrebna, člen 132 določa poseben referenčni datum za razkritje skupnega načrta čezmejne združitve in poročil poslovodnega ali upravnega organa družb, ki se združujejo.

Odstavek 7 člena 133, ki določa, da v 3 letih po čezmejni združitvi družba ne bi mogla izvesti naknadne združitve v isti državi, ki bi oslabila sistem soodločanja delavcev, je spremenjen tako, da zajema vse morebitne naknadne operacije znotraj iste države (tj. združitve, delitve, preoblikovanja) in ne le združitve znotraj iste države. Poleg tega se člen 133 spremeni tako,

da se doda obveznost za podjetja, da svojim delavcem sporočijo, ali se je družba odločila, da uporabi standardna pravila ali da začne pogajanja z delavci. V slednjem primeru družba obvesti delavce o izidu pogajanj.

Doda se novi člen 133a, ki obravnava pravila držav članic o civilni odgovornosti neodvisnega strokovnjaka.

Čezmejne delitve

Člen 160a določa področje uporabe predloga, ki ureja čezmejne delitve družb z omejeno odgovornostjo in delniških družb.

Člen 160b vsebuje opredelitev pojmov. Za zagotovitev skladnosti z obstoječim pravnim redom EU na področju prava družb se določbe pravnega okvira za čezmejne delitve uporabljajo za iste družbe kot določbe o čezmejnih preoblikovanjih.

Člen 160c določa nadaljnje omejitve uporabe tega poglavja.

Člen 160d določa pogoje, pod katerimi se čezmejne delitve lahko izvedejo, njihovo preverjanje in pravo, ki se uporablja. Zlasti določa zahtevo, da družbe, ki so v postopku zaradi insolventnosti ali podobnem postopku, ne morejo biti predmet delitve, kakršno ureja ta direktiva. Poleg tega v skladu s splošnim načelom, da s sklicevanjem na pravo EU ni mogoče upravičevati zlorabe pravic, vzpostavljenih s sodno prakso Sodišča, čezmejne delitve ni mogoče odobriti, če se po preučitvi vsakega posameznega primera in ob upoštevanju vseh relevantnih dejstev in okoliščin ugotovi, da gre za umetno ureditev, katere namen je pridobiti neupravičene davčne ugodnosti ali nezakonito omejiti pravne ali pogodbene pravice delavcev, upnikov ali družbenikov.

Člen 160e: določba opredeljuje najmanjši obseg informacij, ki jih je treba zagotoviti v načrtu čezmejne delitve, ki bo javno dostopen vsem, ki jih operacija zadeva. Načrt mora zagotoviti informacije glede družbe, ki se deli, registriranega sedeža, dodelitve delnic družbam prejemnicam, menjalnega razmerja delnic, dodelitve sredstev in obveznosti družbam prejemnicam in zaščite zadevnih zainteresiranih strani: delničarjev, upnikov in delavcev. Ta člen poudarja pomen načrta, hkrati pa kolikor mogoče poenostavlja njegovo pripravo, saj družbam poleg možnosti, da načrt napišejo v uradnem jeziku ali jezikih zadevnih držav članic, ponuja možnost, da ga pripravijo v jeziku, ki se najpogosteje uporablja v poslovnih transakcijah; v takem primeru lahko država članica sama določi, katera jezikovna različica je odločilna v primeru neskladij.

Člen 160f določa pravila za določitev datuma, od katerega se transakcije družbe, ki se deli, v računovodske namene obravnavajo kot transakcije družb prejemnic.

Člen 160 g: člen določa zahtevo za pripravo poročila za delničarje, v katerem so podrobno razloženi namen delitve, načrti družbe in zaščitni ukrepi za delničarje. Poročilo vsebuje zlasti učinek delitve na dejavnost družbe in njene interese ter na interese delničarjev, pa tudi ukrepe za njihovo zaščito. Zagotovi se tudi dostopnost poročila za delavce. V skladu z načelom sorazmernosti se lahko poročilo opusti, če se s tem strinjajo vsi družbeniki.

Člen 160h: člen zahteva, da družba pripravi poročilo, v katerem obravnava vprašanja bistvenega pomena za delavce družbe, ki se čezmejno deli. V tem poročilu se opiše in oceni vpliv delitve na pogoje v pogodbah o zaposlitvi delavcev. Zagotovi se dostopnost poročila za

predstavnike delavcev ali neposredno za delavce, kadar ti nimajo takih predstavnikov. Določba poleg tega pojasnjuje, da predložitev poročila ne posega v veljavni postopek obveščanja in posvetovanja, ki je že določen v pravnem redu.

Člen 160i se nanaša na preučitev s strani neodvisnega strokovnjaka. Točnost informacij, navedenih v načrtu čezmejne delitve in poročilih poslovodnega ali upravnega organa, je predmet ocene v poročilu neodvisnega strokovnjaka, ki ga imenuje pristojni organ. Poročilo vsebuje tudi vse pomembne informacije o družbi in predvideni delitvi, kar pristojnemu organu omogoča, da med drugim oceni, ali gre pri operaciji za umetno ureditev. Člen nadalje določa postopek, časovni načrt in pristojnosti neodvisnega strokovnjaka, vključno z varstvom zaupnih podatkov.

V skladu z načelom sorazmernosti so mikro in mala podjetja izvzeta iz zahteve po poročilu neodvisnega strokovnjaka.

Člen 160j: člen določa pravila za razkritje načrta čezmejne delitve in poročila neodvisnega strokovnjaka, ki bi morala biti brezplačno javno dostopna. Obenem razkritje vključuje obvestilo, s katerim se družbeniki, upniki in delavci družbe pozovejo k predložitvi pripomb. Za zaščito zadevnih zainteresiranih strani zahteve po razkritju zagotavljajo takojšen dostop do načrta. Ta člen določa načelo, da je načrt razkrit v poslovnem registru, ki je najbolj smiselna skupna referenčna točka zainteresiranih strani. Države članice lahko družbi dovolijo, da načrt razkrije na svojem spletišču, a v takem primeru morajo biti najpomembnejše informacije razkrite tudi v poslovnem registru. Ta člen določa možnost, da države članice ohranijo dodatne objave v uradnem listu in za to zaračunajo pristojbino.

Da bi se olajšal dostop do razkritih informacij, morajo biti razkriti načrt čezmejne delitve, obvestilo in poročilo strokovnjaka javnosti dostopni brezplačno. Pristojbine, ki se zaračunajo za razkritje, ne smejo presegati upravnih stroškov storitve.

Člen 160k: člen določa zahtevo po odobritvi načrta čezmejne delitve na skupščini družbe, ki se deli. Podobna zahteva obstaja v primeru čezmejnih združitev. Države članice lahko določijo zahteve za kvalificirano večino oddanih glasov za odobritev načrta; vendar ne smejo zahtevati večine, ki bi presegla zahtevano večino za čezmejne združitve.

Člen 160l določa zaščitne ukrepe za delničarje in vzpostavlja pravico do izstopa za delničarje, ki nasprotujejo čezmejnim delitvam. To velja tako za delničarje, ki niso glasovali za čezmejno delitev, kot za delničarje, ki se z delitvijo ne strinjajo, vendar nimajo glasovalne pravice. Družba, preostali delničarji ali tretje osebe morajo pridobiti delnice družbenikov, ki uveljavljajo pravico do izstopa, v zameno za ustrezno denarno nadomestilo. Neodvisni strokovnjak pregleda ustreznost denarnega nadomestila. Če delničarji menijo, da je ponujeno denarno nadomestilo določeno neustrezno, so njegov znesek upravičeni izpodbijati pred sodiščem matične države članice. Tudi družbeniki, ki želijo ostati v družbi, imajo pravico izpodbijati menjalno razmerje delnic, ki mora biti obrazloženo in utemeljeno v poročilu iz člena 160g.

Člen 160m določa zaščitne ukrepe za upnike. Države članice lahko določijo, da mora družba, ki se deli, dati izjavo, ki je del načrta čezmejne delitve in v kateri izjavi, da delitev ne bo vplivala na zmožnost izpolnjevanja obveznosti do tretjih oseb in da upniki ne bodo oškodovani.

Upniki bodo imeli tudi pravico, da pred pristojnim upravnim ali sodnim organom zaprosijo, da jim odobri ustrezno zaščito. Organi bodo uporabljali izpodbojno predpostavko, da upniki niso oškodovani, če bi neodvisni strokovnjak v poročilu ugotovil, da ni verjetno, da bi bile pravice upnikov ogrožene, ali če bi družba, ki se deli, ponudila pravico do plačila proti preoblikovani družbi ali jamstvu tretje osebe v vrednosti prvotne terjatve, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor prvotna terjatev. Določbe o zaščiti upnikov ne vplivajo na uporabo nacionalne zakonodaje glede poplačila ali zaščite plačil, dolžnih javnim organom.

Člen 160n obravnava soodločanje delavcev v upravnih ali nadzornih organih družb, vključenih v čezmejno delitev, če čezmejna delitev ogroža obstoječe pravice do soodločanja v družbi, ki se deli. Načeloma bi moralo soodločanje delavcev v družbah prejemnicah upoštevati ustrezna pravila držav članic, v katerih bodo te družbe registrirane, razen če nacionalno pravo teh držav članic za soodločanje delavcev v upravnih ali nadzornih organih družbe ne zagotavlja enake ravni, kakršna je v družbi, ki se deli. Ta člen se uporablja tudi, če število delavcev presega 4/5 praga, določenega v nacionalni zakonodaji države članice družbe, ki se deli, na podlagi katerega se začne uporabljati pravica delavcev do soodločanja iz člena 2 Direktive 2001/86/ES, ali ne glede na število delavcev, če pravila o soodločanju delavcev v državah članicah družb prejemnic ne zagotavljajo enake ravni soodločanja. V tem primeru se bo družba z delavci morala pogajati o njihovem soodločanju v družbah prejemnicah. Pogajanja bodo obvezna in njihov izid bodo morali biti posebej prilagojeni aranžmaji, ki bodo urejali sodelovanje delavcev, ali v primeru, da sporazum ni dosežen v 6 mesecih, standardna pravila o soodločanju delavcev, kot so določena v Prilogi (uporabljal se bo del 3 Direktive 2001/86/ES). V skladu z Direktivo 2001/86/ES se morajo pogajanja začeti, čim je mogoče, potem ko postane načrt čezmejne delitve javno dostopen. Družbe prejemnice bo morale vsaj tri leta ohraniti bistvene pravice delavcev do soodločanja v primeru poznejših operacij, kot so združitve, delitve ali preoblikovanja. Družba bo morala izide pogajanj sporočiti delavcem.

Člena 160o in 160p: člena urejata oceno zakonitosti čezmejne delitve s strani pristojnega organa države članice, pod katere jurisdikcijo sodi družba, ki se deli. Ta država članica oceni dokončanje čezmejne delitve glede na postopek, ki ga ureja ustrezna nacionalna zakonodaja. Pravila temeljijo na ustreznih načelih iz Uredbe (ES) št. 2157/2001 za SE in predpisih v zvezi s čezmejnimi združitvami. Pristojni organ navedene države članice opravi oceno uradnega dokončanja postopka s strani družbe in poleg tega preveri, ali gre pri načrtovani delitvi za umetno ureditev, kakor je navedeno zgoraj.

Če ima organ resne pomisleke, da bi pri čezmejnem preoblikovanju lahko šlo za umetno ureditev, mora izvesti podrobno oceno.

Člen 160q opredeljuje določbe, ki se nanašajo na pregled odločitev, ki jih sprejmejo pristojni nacionalni organi glede izdaje ali zavrnitve izdaje potrdila pred preoblikovanjem. Obravnava tudi razpoložljivost takšnih odločitev prek sistema povezovanja in prenos potrdila pred preoblikovanjem ciljni državi članici. Ti členi tudi določajo obvezno uporabo digitalne komunikacije med poslovnimi registri za izmenjavo odločitev, ki jih izdajo pristojni organi.

Člen 160r ureja pregled zakonitosti čezmejne delitve v vsaki zadevni državi članici. Organi družb prejemnic pregledajo zlasti zahteve glede pridobitve pravne osebnosti in izide pogajanj o soodločanju delavcev, če je ustrezno.

Člen 160s določa ureditve glede vpisa v register delitve in informacij, ki morajo biti javno dostopne. Informacije o vpisu v register bi se morale samodejno izmenjati med registri prek sistema povezovanja registrov.

Člen 160t: pravo države članice družbe, ki se deli, določi datum, ko čezmejna delitev začne učinkovati.

Člen 160u: določba opisuje posledice čezmejne delitve.

Člen 160v: določba navaja, da bi države članice morale določiti pravila o odgovornosti neodvisnega strokovnjaka.

Člen 160w: veljavnosti čezmejne delitve ni mogoče izpodbijati, če je bil upoštevan postopek za čezmejno delitev.

Poročanje in pregled

Člen 3: določa obveznost Komisije, da oceni to direktivo, pri čemer oceni tudi izvedljivost zagotovitve pravil za vrste čezmejnih delitev, ki jih ta direktiva ne zajema. Države članice prispevajo k poročilu z zagotavljanjem ustreznih podatkov.

2018/0114 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive (EU) 2017/1132 glede čezmejnih preoblikovanj, združitev in delitev

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 50(1) in (2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[1],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta[2] ureja čezmejne združitve kapitalskih družb. Ta pravila pomenijo pomemben mejnik pri izboljševanju delovanja enotnega trga za družbe in podjetja ter uresničevanje svobode ustanavljanja. Vendar ocena teh pravil kaže, da so potrebne spremembe pravil o čezmejnih združitvah. Poleg tega je primerno, da se določijo pravila, ki urejajo čezmejna preoblikovanja in delitve.

(2) Svoboda ustanavljanja je eno od temeljnih načel prava Unije. V skladu z drugim odstavkom člena 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) v povezavi s členom 54 PDEU svoboda ustanavljanja za družbe ali podjetja med drugim vključuje pravico do ustanovitve in vodenja takšnih družb ali podjetij pod pogoji, ki jih določa zakonodaja države članice ustanovitve. Po razlagi Sodišča Evropske unije to vključuje pravico družbe ali podjetja, ki je ustanovljeno v skladu z zakonodajo ene države članice, do preoblikovanja v družbo ali podjetje po pravu druge države članice, če so izpolnjeni pogoji, ki so opredeljeni v zakonodaji te druge države članice, zlasti merilo, ki je v zakonodaji te druge države članice določeno za navezavo družbe ali podjetja na njen nacionalni pravni red.

(3) Ker pravo Unije ni poenoteno, opredelitev navezne okoliščine, po kateri se opredeli nacionalno pravo, ki se uporabi za družbo ali podjetje, v skladu s členom 54 PDEU

---

[1] UL C , , str. .

[2] Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (kodificirano besedilo) (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

spada v pristojnost vsake države članice. Člen 54 PDEU kot okoliščine z enako stopnjo navezave našteva statutarni sedež, glavno upravo in glavni kraj poslovanja družbe ali podjetja. Zato, kakor je pojasnjeno v sodni praksi[3], kadar država članica novega sedeža, tj. ciljna država članica, kot navezno okoliščino za obstoj družbe v skladu s svojo zakonodajo zahteva le prenos statutarnega sedeža, dejstvo, da se prenese samo statutarni sedež (in ne glavna uprava ali glavni kraj poslovanja), samo po sebi ne izključuje možnosti uporabe svobode ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU. Izbira konkretne oblike družbe pri čezmejnih združitvah, preoblikovanjih in delitvah ali izbira države članice ustanovitve sta neločljivi del uresničevanja svobode ustanavljanja, ki jo zagotavlja PDEU kot del enotnega trga.

(4) S tem razvojem sodne prakse so se družbam in podjetjem na enotnem trgu odprle nove priložnosti, da bi se spodbudile gospodarska rast, učinkovita konkurenca in produktivnost. Obenem je treba cilj enotnega trga brez notranjih meja za družbe uskladiti tudi z drugimi cilji evropskega povezovanja, kot so socialna zaščita (zlasti zaščita delavcev), zaščita upnikov in zaščita delničarjev. Ker ni usklajenih pravil, zlasti glede čezmejnih preoblikovanj, države članice takšne cilje izvajajo z veliko različnimi pravnimi določbami in upravnimi praksami. Čeprav se lahko podjetja že čezmejno združujejo, se posledično srečujejo s številnimi pravnimi in praktičnimi težavami, ko se želijo čezmejno preoblikovati. Poleg tega nacionalna zakonodaja v veliko državah članicah določa postopek preoblikovanja znotraj države, ne ponuja pa enakovrednega postopka za čezmejno preoblikovanje.

(5) To vodi k pravni razdrobljenosti in negotovosti ter zato k oviram za uresničevanje svobode ustanavljanja. Vodi tudi k neoptimalni zaščiti delavcev, upnikov in manjšinskih delničarjev znotraj enotnega trga.

(6) Zato je primerno, da se določijo postopkovna in materialna pravila o čezmejnih preoblikovanjih, ki bi prispevala k odpravi omejitev svobode ustanavljanja in hkrati zagotovila ustrezno in sorazmerno zaščito zainteresiranih strani, kot so delavci, upniki in manjšinski delničarji.

(7) Pravica do preoblikovanja obstoječe družbe, ki je bila ustanovljena v eni od držav članic, v družbo, za katero velja zakonodaja druge države članice, se lahko v nekaterih okoliščinah izkorišča za zlorabe, na primer za obid delovnih standardov, plačil za socialno varnost, davčnih obveznosti, pravic upnikov in manjšinskih delničarjev ali pravil o soodločanju delavcev. Zaradi boja proti takšnim morebitnim zlorabam v skladu s splošnim načelom prava Unije morajo države članice zagotoviti, da družbe ne uporabljajo postopka čezmejnega preoblikovanja za ustvarjanje umetnih ureditev, katerih cilj bi bil pridobitev neupravičenih davčnih ugodnosti ali neupravičeno omejevanje pravnih ali pogodbenih pravic delavcev, upnikov ali družbenikov. Kolikor to pomeni odstopanje od temeljne svoboščine, bi bilo treba boj proti zlorabam razlagati ozko, temeljiti pa bi moral na individualni oceni vseh pomembnih okoliščin. Treba bi bilo določiti postopkovni in materialni okvir, ki bi opisoval polje proste presoje in dopuščal različne pristope držav članic, hkrati pa določal zahteve za

---

[3] Sodba Sodišča z dne 25. oktobra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, točka 29.

racionalizacijo ukrepov, ki bi jih morali sprejeti nacionalni organi za boj proti zlorabam v skladu s pravom Unije.

(8) Čezmejno preoblikovanje vključuje spremembo pravne oblike družbe, ne da bi ta izgubila svojo pravno osebnost. Vendar ne bi smelo voditi k izogibanju zahtevam za ustanovitev družb v ciljni državi članici. Družba bi morala v celoti spoštovati takšne pogoje, vključno z zahtevo po sedežu v ciljni državi članici in zahtevami, povezanimi s prepovedjo opravljanja funkcije direktorjev. Vendar uporaba takšnih pogojev s strani ciljne države članice ne sme vplivati na kontinuiteto preoblikovane pravne osebnosti družbe. Družba se lahko v skladu s členom 49 PDEU preoblikuje v katero koli pravno obliko, ki obstaja v ciljni državi članici.

(9) Glede na zapletenost čezmejnih preoblikovanj in veliko število zadevnih interesov je primerno, da se za zagotovitev pravne varnosti določi predhodna kontrola. V ta namen bi bilo treba določiti strukturiran in večplasten postopek, po katerem pristojni organi matične in ciljne države članice zagotovijo, da se odločitev o odobritvi čezmejnega preoblikovanja sprejme pravično, objektivno in nediskriminatorno na podlagi vseh relevantnih elementov in ob upoštevanju vseh legitimnih javnih interesov, zlasti zaščite delavcev, družbenikov in upnikov.

(10) Da bi se pri postopku, ki ureja čezmejno preoblikovanje, omogočilo upoštevanje vseh legitimnih interesov zainteresiranih strani, bi morala družba razkriti načrt čezmejnega preoblikovanja, ki vsebuje najpomembnejše informacije o predlaganem čezmejnem preoblikovanju, vključno s predvideno novo obliko družbe, ustanovitvenim aktom in predlaganim časovnim razporedom za preoblikovanje. Družbenike, upnike in delavce družbe, ki se čezmejno preoblikuje, bi bilo treba obvestiti, da bi lahko predložili pripombe glede predlaganega preoblikovanja.

(11) Da bi družba, ki se čezmejno preoblikuje, svojim družbenikom zagotovila informacije, bi morala pripraviti poročilo. V poročilu bi morala pojasniti in utemeljiti pravne in gospodarske vidike predlaganega čezmejnega preoblikovanja, zlasti posledice čezmejnega preoblikovanja za družbenike v zvezi s prihodnjim poslovanjem družbe in strateškim načrtom poslovodnega organa. V poročilo bi bilo treba vključiti tudi morebitna pravna sredstva, ki so na voljo družbenikom, če se ne strinjajo z odločitvijo o izvedbi čezmejnega preoblikovanja. To poročilo bi moralo biti dano na razpolago tudi delavcem družbe, ki se čezmejno preoblikuje.

(12) Da bi družba, ki se čezmejno preoblikuje, svojim delavcem zagotovila informacije, bi morala pripraviti poročilo, v katerem pojasni posledice predlaganega čezmejnega preoblikovanja za delavce. V poročilu bi morala zlasti pojasniti, kakšne bodo posledice predlaganega čezmejnega preoblikovanja za ohranjanje delovnih mest delavcev, ali bo prišlo do kakršnih koli bistvenih sprememb na področju delovnih razmerij in glede lokacij krajev poslovanja družb ter kako je vsak od teh dejavnikov povezan s posameznimi hčerinskimi družbami zadevne družbe. Vendar ta zahteva ne bi smela veljati, kadar so edini delavci družbe v njenem upravnem organu. Predložitev poročila ne bi smela posegati v veljavne postopke obveščanja in posvetovanja, ki so

bili sprejeti na nacionalni ravni po prenosu Direktive 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta[4] ali Direktive 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta[5].

(13) Da bi se ocenila pravilnost informacij iz načrta preoblikovanja in poročil, naslovljenih na družbenike in delavce, ter se predložili dejanski elementi, ki so potrebni za oceno, ali je predlagano preoblikovanje umetna ureditev, bi se moralo zahtevati poročilo neodvisnega strokovnjaka, v katerem se oceni predlagano čezmejno preoblikovanje. Da se zagotovi neodvisnost strokovnjaka, bi ga moral na predlog družbe imenovati pristojni organ. V poročilu strokovnjaka bi morale biti predstavljene vse ustrezne informacije, da bo lahko pristojni organ matične države članice sprejel informirano odločitev, ali naj izda potrdilo pred preoblikovanjem ali ne. Strokovnjaku bi moralo biti v ta namen omogočeno, da pridobi vse ustrezne informacije in dokumente družbe ter opravi vse poizvedbe, ki so potrebne, da zbere vse potrebne dokaze. Strokovnjak bi moral uporabiti informacije, zlasti o čistem prihodku in dobičkih ali izgubi, številu delavcev in sestavi bilance stanja, ki jih je zbrala družba pri pripravi računovodskih izkazov v skladu s pravom Unije in pravom držav članic. Vendar te informacije zaradi varstva zaupnih informacij, vključno s poslovnimi skrivnostmi družbe, ne bi smele biti del končnega poročila strokovnjaka, ki bo javno dostopno.

(14) Da se preprečijo nesorazmerni stroški in obremenitve za manjša podjetja, ki se čezmejno preoblikujejo, bi bilo treba mikro in mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES[6], izvzeti iz zahteve, da zagotovijo poročilo neodvisnega strokovnjaka. Vendar te družbe lahko zagotovijo poročilo neodvisnega strokovnjaka, da bi preprečile pravdne stroške, ki bi nastali v zvezi z upniki.

(15) Skupščina družbenikov bi morala na podlagi načrta preoblikovanja in poročil odločiti, ali naj ta načrt odobri ali ne. Pomembno je, da je zahteva glede glasovalne večine za takšno glasovanje dovolj visoka, da se zagotovi, da je odločitev za preoblikovanje kolektivna. Poleg tega bi morali imeti družbeniki tudi pravico do glasovanja o vseh ureditvah v zvezi s soodločanjem delavcev, če so si to pravico pridržali na skupščini.

(16) Primerno je, da bi imeli tisti družbeniki, ki so imeli glasovalne pravice in ki na glasovanju niso odobrili načrta preoblikovanja, in družbeniki brez glasovalnih pravic, ki niso mogli predstaviti svojega stališča, pravico do izstopa iz družbe. Ti družbeniki bi morali imeti možnost, da družbo zapustijo in prejmejo denarno nadomestilo za svoje deleže, ki je enakovredno vrednosti njihovih deležev. Poleg tega bi morali imeti pravico do izpodbijanja izračuna in ustreznosti tega ponujenega denarnega nadomestila pred sodiščem.

(17) Družba, ki se čezmejno preoblikuje, bi morala v načrtu preoblikovanja navesti tudi ukrepe za zagotovitev zaščite upnikov. Da se okrepi zaščita upnikov v primeru insolventnosti družbe po čezmejnem preoblikovanju, bi moralo biti poleg tega

---

[4] Direktiva 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti (UL L 80, 23.3.2002, str. 29).

[5] Direktiva 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti (Prenovitev) (UL L 122, 16.5.2009, str. 28).

[6] Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij **(**UL L 124, 20.5.2003, str. 36**).**

državam članicam dovoljeno, da od družbe zahtevajo, da poda izjavo o plačilni sposobnosti, v kateri navede, da ni seznanjena z nobenim razlogom, zaradi katerega preoblikovana družba ne bi mogla izpolniti svojih obveznosti. V teh okoliščinah bi moralo biti državam članicam omogočeno, da zahtevajo, da so člani poslovodnega organa osebno odgovorni za pravilnost navedene izjave. Ker se pravne tradicije glede uporabe izjav o plačilni sposobnosti in njihovih morebitnih posledic razlikujejo po državah članicah, bi moralo biti državam članicam prepuščeno, da opredelijo ustrezne posledice za predložitev nepravilnih ali zavajajočih izjav, vključno z učinkovitimi in sorazmernimi sankcijami in odgovornostjo v skladu s pravom Unije.

(18) Da se zagotovi ustrezna zaščita upnikov v primeru, kadar niso zadovoljni z zaščito, ki jo ponuja družba v načrtu čezmejnega preoblikovanja, se lahko upniki za zagotovitev ustreznih zaščitnih ukrepov obrnejo na pristojni sodni ali upravni organ matične države članice. Da bi se škoda lažje ocenila, bi bilo treba določiti nekatere domneve, na podlagi katerih bi veljalo, da upnikom čezmejno preoblikovanje ne škodi, če je tveganje izgube zanje zelo majhno. Domneva bi se morala uporabljati, kadar je v poročilu neodvisnega strokovnjaka ugotovljeno, da ni razumno pričakovati, da bi bili upniki oškodovani, ali kadar se upnikom ponudi pravica do izplačila proti preoblikovani družbi ali jamstvu tretje osebe v enakovredni vrednosti prvotne terjatve upnika, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor prvotna terjatev. Zaščita upnikov iz te direktive ne bi smela posegati v nacionalno zakonodajo matične države članice v zvezi s plačilom javnim organom, vključno z obdavčenjem ali prispevki za socialno varnost.

(19) Da se zagotovi, da ni neupravičenega omejevanja soodločanja delavcev zaradi čezmejnega preoblikovanja, kadar družba, ki se čezmejno preoblikuje, deluje po sistemu soodločanja delavcev v matični državi članici, bi morala biti družba obvezana, da prevzame takšno pravno obliko, ki v ciljni državi članici omogoča izvajanje takšnega soodločanja, vključno s prisotnostjo predstavnikov delavcev v ustreznem poslovodnem ali nadzornem organu družbe. Poleg tega bi morala v takem primeru potekati pogajanja v dobri veri („bona fide“) med družbo in njenimi delavci v skladu s postopkom iz Direktive 2001/86/ES, da se doseže sporazumna rešitev, v okviru katere se pravica družbe do čezmejnega preoblikovanja uskladi s pravicami delavcev do soodločanja. Po koncu teh pogajanj bi se morala smiselno uporabljati bodisi prilagojena in sporazumna rešitev bodisi, če dogovor ni dosežen, standardna pravila, kakor so določena v Prilogi k Direktivi 2001/86/ES. Da se zaščiti bodisi dogovorjena rešitev bodisi uporaba teh standardnih pravil, družba v treh letih ne bi smela ukiniti pravic do soodločanja z izvajanjem nadaljnjega preoblikovanja, združitve ali delitve znotraj države ali čezmejnega preoblikovanja, združitve ali delitve.

(20) Da se prepreči obid pravic delavcev do soodločanja s čezmejnim preoblikovanjem, družbi, ki se preoblikuje in je registrirana v državi članici, ki določa pravice delavcev do soodločanja, ne bi smelo biti omogočeno, da se čezmejno preoblikuje, ne da bi najprej opravila pogajanja s svojimi delavci ali njihovimi predstavniki, če je povprečno število delavcev, ki jih zaposluje ta družba, enakovredno štirim petinam nacionalnega praga za uporabo takšnega soodločanja delavcev.

(21) Da se zagotovita ustrezna porazdelitev nalog med državami članicami ter uspešna in učinkovita predhodna kontrola čezmejnih preoblikovanj, bi morale matične in ciljne države članice imenovati ustrezne pristojne organe. Zlasti bi morali biti pristojni organi matičnih držav članic pooblaščeni za izdajo potrdila pred preoblikovanjem, brez katerega pristojni organi v ciljni državi članici ne bi smeli zaključiti postopka čezmejnega preoblikovanja.

(22) Izdajo potrdila pred preoblikovanjem s strani matične države članice bi bilo treba nadzirati, da se zagotovi zakonitost čezmejnega preoblikovanja družbe. Pristojni organ matične države članice bi moral o izdaji potrdila pred preoblikovanjem odločiti v enem mesecu od predložitve vloge s strani družbe, razen če ima resne pomisleke, da bi lahko šlo za umetno ureditev, katere cilj je pridobiti neupravičene davčne ugodnosti ali neupravičeno omejiti pravne ali pogodbene pravice delavcev, upnikov ali družbenikov. V takem primeru bi moral pristojni organ izvesti podrobno oceno. Vendar se ta podrobna ocena ne bi smela izvajati sistematično, ampak glede na posamezne primere, kadar obstajajo resni pomisleki, da bi lahko šlo za umetno ureditev. Pristojni organi bi morali pri svoji oceni upoštevati vsaj nekaj dejavnikov iz te direktive, ki pa bi jih morali obravnavati le kot okvirne dejavnike v skupni oceni in ne ločeno. Da se družb ne bi obremenjevalo s preveč dolgotrajnim postopkom, bi bilo treba to podrobno oceno v vsakem primeru zaključiti v dveh mesecih po obvestilu družbi, da se bo izvedla podrobna ocena.

(23) Po prejemu potrdila pred preoblikovanjem in po preveritvi, da so izpolnjene zahteve za pridobitev pravne osebnosti v ciljni državi članici, bi morali pristojni organi ciljne države članice družbo registrirati v poslovnem registru zadevne države članice. Šele po tej registraciji bi moral pristojni organ matične države članice družbo izbrisati iz svojega registra. Pristojni organ ciljne države članice ne bi smel imeti možnosti, da izpodbija pravilnost predloženih informacij iz potrdila pred preoblikovanjem. Po čezmejnem preoblikovanju bi morala preoblikovana družba ohraniti svojo pravno osebnost, sredstva in obveznosti ter vse pravice in obveznosti, vključno s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz pogodb, dejanj ali opustitev.

(24) Da se zagotovi ustrezna raven preglednosti in uporabe digitalnih orodij in postopkov, bi bilo treba odločitvi pristojnih organov v matični in ciljni državi članici izmenjati prek sistema povezovanja poslovnih registrov ter ju javno objaviti.

(25) Možnost čezmejnega preoblikovanja družbe je del njenega uresničevanja svobode ustanavljanja. Direktiva 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta med drugim določa pravila, ki omogočajo čezmejne združitve kapitalskih družb s sedežem v različnih državah članicah. Ta pravila pomenijo pomemben mejnik pri izboljševanju delovanja enotnega trga za družbe, saj jim omogočajo uresničevanje svobode ustanavljanja prek mehanizma čezmejne združitve.

(26) Ocena izvajanja pravil o čezmejnih združitvah v državah članicah kaže, da se je število čezmejnih združitev v Uniji znatno povečalo. Vendar je ta ocena razkrila tudi nekatere pomanjkljivosti, povezane posebej z zaščito upnikov in delničarjev ter pomanjkanjem poenostavljenih postopkov, ki ovirajo polno uspešnost in učinkovitost teh pravil o čezmejnih združitvah.

(27) Komisija je v sporočilu z naslovom „Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo“[7] napovedala, da bo preučila potrebo po posodobitvi obstoječih pravil o čezmejnih združitvah, da bi MSP laže izbrala želeno poslovno strategijo in se bolje prilagodila spremembam v tržnih pogojih, ne da bi se pri tem zmanjšalo varstvo zaposlitve. V svojem sporočilu z naslovom „Delovni program

[7] COM(2015) 550 final z dne 28. oktobra 2015.

Komisije za leto 2017: Za Evropo, ki varuje, opolnomoča in ščiti“[8] je Komisija napovedala pobudo, s katero bi se podprlo izvajanje čezmejnih združitev.

(28) Da se dodatno okrepi obstoječi postopek čezmejne združitve, je treba ta pravila o združitvah, kadar je to primerno, poenostaviti, hkrati pa zagotoviti, da bodo zainteresirane strani, zlasti delavci, ustrezno zaščiteni. Zato bi bilo treba obstoječa pravila o čezmejnih združitvah spremeniti, da bi bili poslovodni ali upravni organi družb, ki se združujejo, obvezani pripraviti ločena poročila, v katerih se podrobno navedejo pravni in gospodarski vidiki čezmejne združitve za družbenike in delavce. Vendar se lahko obveznost poslovodnega ali upravnega organa družbe, da pripravi poročilo za družbenike, opusti, če so zadevni družbeniki že obveščeni o pravnih in gospodarskih vidikih predlagane združitve. Poročilo, ki se pripravi za delavce, pa se lahko opusti le, če družbe, ki se združujejo, in njihove hčerinske družbe nimajo nobenih drugih delavcev razen tistih, ki so del poslovodnega ali upravnega organa.

(29) Poleg tega lahko delavci ali njihovi predstavniki, da se okrepi zaščita delavcev družbe, ki se združuje, ali družb, ki se združujejo, predstavijo svoje mnenje o poročilu družbe, ki opredeljuje, kakšne posledice ima čezmejna združitev za njih. Predložitev poročila ne bi smela posegati v veljavne postopke obveščanja in posvetovanja, ki so bili sprejeti na nacionalni ravni po prenosu Direktive Sveta 2001/23/ES[9], Direktive 2002/14/ES ali Direktive 2009/38/ES.

(30) Razlike v računovodskih pravilih lahko ovirajo potek čezmejnih združitev in lahko vodijo k pravni negotovosti, kadar med državami članicami pride do razlike glede datuma, na katerega se transakcije prevzete družbe za računovodske namene začnejo obravnavati kot transakcije družbe, ki je nastala z združitvijo. To lahko vodi do položajev, v katerih se v določenem obdobju o transakcijah, povezanih z družbo, ki se združuje, sploh ne poroča ali pa se v tem obdobju obveznosti poročanja za zadevno družbo, ki se združuje, podvajajo v izvorni državi članici, v kateri se družba obravnava kot ločen računovodski subjekt, ter v državi članici družbe, ki je nastala z združitvijo. Zato bi bilo treba računovodski datum določiti v skladu z jasnimi pravili, države članice pa bi morale zagotoviti, da se ta datum za računovodske namene v nacionalnem pravu vseh strani, udeleženih pri združitvi, obravnava kot en sam nedvoumen datum.

(31) Različne zainteresirane strani so neusklajenost zaščitnih ukrepov za družbenike ali upnike opredelile kot oviro za čezmejne združitve. Družbenikom in upnikom bi bilo treba ponuditi enako raven zaščite, ne glede na države članice, v katerih so podjetja, ki se združujejo. To ne posega v pravila držav članic o zaščiti upnikov ali delničarjev, ki so zunaj področja uporabe usklajenih ukrepov, kot so zahteve glede preglednosti.

(32) Da se zagotovi enaka obravnava družbenikov družb, ki so udeležene v čezmejni združitvi, je primerno, da bi imeli tisti družbeniki, ki so imeli glasovalne pravice in ki na glasovanju niso odobrili skupnega načrta združitve, ali tisti družbeniki brez

---

[8] COM(2016) 710 final z dne 25. oktobra 2016.

[9] Direktiva Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, 22.3.2001, str. 16).

glasovalnih pravic, ki niso mogli predstaviti svojega stališča, pravico do izstopa iz družbe. Ti družbeniki bi morali imeti možnost, da družbo zapustijo in prejmejo denarno nadomestilo za svoje deleže, ki je enakovredno vrednosti njihovih deležev. Poleg tega bi morali imeti pravico do izpodbijanja izračuna in ustreznosti tega ponujenega denarnega nadomestila pred sodiščem.

(33) Po čezmejni združitvi se lahko vrednost terjatev prejšnjih upnikov družb, ki se združujejo, zmanjša, kadar obveznosti prevzemne družbe presegajo njena sredstva ali kadar se za družbo, ki se združuje in je odgovorna za dolg, po združitvi uporablja pravo druge države članice. Trenutno se pravila za zaščito upnikov med državami članicami razlikujejo, kar še znatno bolj zapleta postopek čezmejne združitve in vodi k negotovosti za družbe, ki so v ta postopek vključene, in njihove upnike v zvezi z izterjavo ali poplačilom njihovih terjatev.

(34) Družbe, ki so vključene v čezmejno združitev, bi morale predlagati ustrezne ukrepe za zaščito svojih upnikov v skupnem načrtu združitve. Da se okrepi zaščita teh upnikov v primeru insolventnosti družbe po čezmejni združitvi, bi moralo biti poleg tega državam članicam dovoljeno, da od družb, ki se združujejo, zahtevajo, da podajo izjavo o plačilni sposobnosti, v kateri navedejo, da niso seznanjene z nobenim razlogom, zaradi katerega družba, ki je nastala z združitvijo, ne bi mogla izpolniti svojih obveznosti. V teh okoliščinah bi moralo biti državam članicam omogočeno, da zahtevajo, da so člani poslovodnega organa osebno odgovorni za pravilnost navedene izjave. Ker se pravne tradicije glede uporabe izjav o plačilni sposobnosti in njihovih morebitnih posledic razlikujejo po državah članicah, bi moralo biti državam članicam prepuščeno, da opredelijo ustrezne posledice za nepravilne ali zavajajoče izjave, vključno z učinkovitimi in sorazmernimi sankcijami in odgovornostjo v skladu s pravom Unije.

(35) Da se zagotovi ustrezna zaščita upnikov v primeru, kadar niso zadovoljni z zaščito, ki jo ponuja družba v skupnem načrtu čezmejne združitve, se lahko upniki, ki so zaradi čezmejne združitve oškodovani, za zagotovitev zaščitnih ukrepov, za katere menijo, da so ustrezni, obrnejo na pristojni upravni ali sodni organ posamezne države članice. Da bi se škoda lažje ocenila, bi bilo treba določiti nekatere domneve, na podlagi katerih bi veljalo, da upnikom čezmejna združitev ne škodi, če je tveganje izgube zanje zelo majhno. Domneva bi se morala uporabljati, kadar neodvisni strokovnjak ugotovi, da ni razumno pričakovati, da bi bili upniki oškodovani, ali kadar se upnikom ponudi pravica do plačila proti združeni družbi ali jamstvu tretje osebe v enakovredni vrednosti prvotne terjatve upnika, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor prvotna terjatev.

(36) Obstoječe pravo Unije ne določa pravnega okvira za čezmejne delitve družb in podjetij, saj Direktiva (EU) 2017/1132 določa samo pravila v poglavju III za delitve delniških družb znotraj držav.

(37) Evropski parlament je Komisijo pozval, naj sprejme usklajena pravila o čezmejnih delitvah. Ta usklajeni pravni okvir bi dodatno prispeval k odpravi omejitev svobode ustanavljanja, obenem pa bi omogočil ustrezno zaščito za zainteresirane strani, kakor so delavci, upniki in družbeniki.

(38) Ta direktiva določa pravila o čezmejnih delitvah, in sicer tako o delnih kot tudi popolnih delitvah, vendar le z ustanovitvijo novih družb. Vendar določa usklajenega okvira za čezmejne delitve, pri katerih družba prenese sredstva in obveznosti na več kot eno obstoječo družbo, saj so ti primeri veljali za zelo zapletene, ker zahtevajo

sodelovanje pristojnih organov iz več držav članic in pomenijo dodatna tveganja v smislu goljufije in obhajanja navedenih pravil.

(39) V primeru čezmejne delitve, ki vključuje novoustanovljene družbe prejemnice, bi bilo treba od teh družb prejemnic, za katere velja zakonodaja držav članic, ki niso države članice razdeljene družbe, zahtevati, da izpolnijo zahteve za pridobitev pravne osebnosti navedenih držav članic. Takšni pogoji vključujejo pogoje, povezane s prepovedjo opravljanja funkcije direktorja.

(40) Pravica družb do izvedbe čezmejne delitve se lahko v nekaterih okoliščinah izkorišča za zlorabe, na primer za obid delovnih standardov, plačil za socialno varnost, davčnih obveznosti, pravic upnikov ali družbenikov ali pravil o soodločanju delavcev. Zaradi boja proti takšnim zlorabam v skladu s splošnim načelom prava Unije morajo države članice zagotoviti, da družbe ne uporabljajo postopka čezmejne delitve za ustvarjanje umetnih ureditev, katerih cilj bi bil pridobitev neupravičenih davčnih ugodnosti ali neupravičeno omejevanje pravnih ali pogodbenih pravic delavcev, upnikov ali družbenikov. Kolikor to pomeni odstopanje od temeljne svoboščine, bi bilo treba boj proti zlorabam razlagati ozko, temeljiti pa bi moral na individualni oceni vseh pomembnih okoliščin. Treba bi bilo določiti postopkovni in materialni okvir, ki bi opisoval polje proste presoje in dopuščal različne pristope držav članic, hkrati pa določal zahteve za racionalizacijo ukrepov, ki bi jih morali sprejeti nacionalni organi za boj proti zlorabam v skladu s pravom Unije.

(41) Glede na zapletenost čezmejnih delitev in veliko število zadevnih interesov je primerno, da se za zagotovitev pravne varnosti določi predhodna kontrola. V ta namen bi bilo treba določiti strukturiran in večplasten postopek, po katerem pristojni organi države članice razdeljene družbe in države članice družb prejemnic zagotovijo, da se odločitev o odobritvi čezmejne delitve sprejme pravično, objektivno in nediskriminatorno na podlagi vseh relevantnih elementov in ob upoštevanju vseh legitimnih javnih interesov, zlasti zaščite delavcev, delničarjev in upnikov.

(42) Da bi se omogočilo upoštevanje vseh legitimnih interesov zainteresiranih strani, bi morala razdeljena družba razkriti načrt delitve, ki vsebuje najpomembnejše informacije o predlagani čezmejni delitvi, vključno s predvidenim menjalnim razmerjem vrednostnih papirjev ali deležev, ustanovitvenimi akti družb prejemnic in predlaganim časovnim razporedom za čezmejno delitev. Družbenike, upnike in delavce družbe, ki se čezmejno deli, bi bilo treba uradno obvestiti, da lahko predložijo pripombe glede delitve.

(43) Da bi razdeljena družba svojim družbenikom zagotovila informacije, bi morala pripraviti poročilo. V poročilu bi morala pojasniti in utemeljiti pravne in gospodarske vidike predlagane čezmejne delitve ter pojasniti zlasti posledice čezmejne delitve za družbenike v zvezi s prihodnjim poslovanjem družbe in strateškim načrtom poslovodnih organov. V poročilo bi bilo treba vključiti tudi pojasnila o menjalnem razmerju, kadar je ustrezno, merila za določitev razdelitve deležev in morebitna pravna sredstva, ki so na voljo družbenikom, če se ne strinjajo z odločitvijo o izvedbi čezmejne delitve.

(44) Da bi razdeljena družba svojim delavcem zagotovila informacije, bi morala pripraviti poročilo, v katerem pojasni posledice predlagane čezmejne delitve za delavce. V poročilu bi morala zlasti pojasniti, kakšne bodo posledice predlagane čezmejne delitve za ohranjanje delovnih mest delavcev, ali bo prišlo do kakršnih koli bistvenih sprememb na področju pogojev za zaposlitev in glede lokacij krajev poslovanja družb ter kako je vsak od teh dejavnikov povezan s posameznimi hčerinskimi družbami

zadevne družbe. Predložitev poročila ne bi smela posegati v veljavne postopke obveščanja in posvetovanja, ki so bili sprejeti na nacionalni ravni po prenosu direktiv 2001/23/ES, 2002/14/ES ali 2009/38/ES.

(45) Da bi se zagotovila pravilnost informacij iz načrta delitve in poročil, naslovljenih na družbenike in delavce, ter se predložili dejanski elementi, ki so potrebni za oceno, ali je predlagana delitev umetna ureditev, ki je ni mogoče odobriti, bi bilo treba pripraviti poročilo neodvisnega strokovnjaka, v katerem se oceni načrt delitve. Da se zagotovi neodvisnost strokovnjaka, bi ga moral na predlog družbe imenovati pristojni organ. V poročilu strokovnjaka bi morale biti predstavljene vse ustrezne informacije, da bo lahko pristojni organ države članice razdeljene družbe sprejel informirano odločitev, ali naj izda potrdilo pred delitvijo ali ne. Strokovnjaku bi moralo biti v ta namen omogočeno, da pridobi vse ustrezne informacije in dokumente družbe ter opravi vse poizvedbe, ki so potrebne, da zbere vse potrebne dokaze. Strokovnjak bi moral uporabiti informacije, zlasti o čistem prihodku in dobičkih ali izgubi, številu delavcev in sestavi bilance stanja, ki jih je zbrala družba pri pripravi računovodskih izkazov v skladu s pravom Unije in pravom držav članic. Vendar te informacije zaradi varstva zaupnih informacij, vključno s poslovnimi skrivnostmi družbe, ne bi smele biti del končnega poročila strokovnjaka, ki bo javno dostopno.

(46) Da se preprečijo nesorazmerni stroški in obremenitve za manjša podjetja, ki se čezmejno delijo, bi bilo treba mikro in mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003, izvzeti iz zahteve, da zagotovijo poročilo neodvisnega strokovnjaka.

(47) Skupščina družbenikov razdeljene družbe bi morala na podlagi načrta čezmejne delitve in poročil odločiti, ali naj ta načrt odobri ali ne. Pomembno je, da je zahteva glede glasovalne večine za takšno glasovanje dovolj visoka, da se zagotovi, da je odločitev za delitev kolektivna.

(48) Primerno je, da bi imeli tisti družbeniki, ki so imeli glasovalne pravice in ki na glasovanju niso odobrili načrta čezmejne delitve, in družbeniki brez glasovalnih pravic, ki niso mogli predstaviti svojega stališča, pravico do izstopa iz družbe. Ti družbeniki bi morali imeti možnost, da družbo zapustijo in prejmejo denarno nadomestilo za svoje deleže, ki je enakovredno vrednosti njihovih deležev. Poleg tega bi morali imeti pravico do izpodbijanja izračuna in ustreznosti tega ponujenega denarnega nadomestila ter tudi menjalnega razmerja deležev, če si želijo ostati družbeniki katere izmed družb prejemnic, pred sodiščem. V okviru tega postopka bi moralo biti sodišču omogočeno, da bi za vse družbe, ki so vključene v čezmejno delitev, odredilo bodisi plačilo dodatnega denarnega nadomestila ali izdajo dodatnih deležev.

(49) Razdeljena družba bi morala v načrtu predlagati ustrezne načine za zaščito upnikov pri čezmejni delitvi. Da se okrepi zaščita upnikov v primeru insolventnosti po čezmejni delitvi, bi moralo biti poleg tega državam članicam dovoljeno, da od družbe zahtevajo, da poda izjavo, v kateri navede, da ni seznanjena z nobenim razlogom, zaradi katerega družbe prejemnice ne bi mogle izpolniti svojih obveznosti. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da zahtevajo, da so člani poslovodnega organa osebno odgovorni za pravilnost navedene izjave. Ker se pravne tradicije glede uporabe izjav o plačilni sposobnosti in njihovih morebitnih posledic razlikujejo po državah članicah, bi moralo biti državam članicam prepuščeno, da opredelijo ustrezne posledice napačnih ali zavajajočih izjav, vključno s sankcijami in odgovornostjo v skladu s pravom Unije.

(50) Da se zagotovi ustrezna zaščita upnikov v primeru, kadar niso zadovoljni z zaščito, ki jo ponuja družba v načrtu čezmejne delitve, se lahko upniki, ki so zaradi čezmejne delitve oškodovani, za zagotovitev zaščitnih ukrepov, za katere menijo, da so ustrezni, obrnejo na pristojni sodni ali upravni organ države članice razdeljene družbe. Da bi se škoda lažje ocenila, bi bilo treba določiti nekatere domneve, na podlagi katerih bi veljalo, da upnikom čezmejna delitev ne škodi, če je tveganje izgube zanje zelo majhno. Domneva bi se morala uporabljati, kadar je v poročilu neodvisnega strokovnjaka ugotovljeno, da ni razumno pričakovati, da bi bili upniki oškodovani, ali kadar se upnikom ponudi pravica do izplačila proti družbi, ki nastane z delitvijo, ali jamstvu tretje osebe v enakovredni vrednosti prvotne terjatve upnika, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor prvotna terjatev. Zaščita upnikov iz te direktive ne bi smela posegati v nacionalno zakonodajo države članice razdeljene družbe v zvezi s plačilom javnim organom, vključno z obdavčenjem ali prispevki za socialno varnost.

(51) Da se zagotovita ustrezna porazdelitev nalog med državami članicami ter uspešna in učinkovita predhodna kontrola čezmejnih delitev, bi moral biti pristojni organ države članice razdeljene družbe pooblaščen za izdajo potrdila pred delitvijo, brez katerega organi držav članic družb prejemnic ne bi smeli zaključiti postopka čezmejne delitve.

(52) Izdajo potrdila delitvijo s strani države članice razdeljene družbe bi bilo treba nadzirati, da se zagotovi zakonitost čezmejne delitve. Pristojni organ bi moral o izdaji potrdila pred delitvijo odločiti v enem mesecu od predložitve vloge s strani družbe, razen če ima resne pomisleke, da bi lahko šlo za umetno ureditev, katere cilj je pridobiti neupravičene davčne ugodnosti ali neupravičeno omejiti pravne ali pogodbene pravice delavcev, upnikov ali družbenikov. V takem primeru bi moral pristojni organ izvesti podrobno oceno. Vendar se ta podrobna ocena ne bi smela izvajati sistematično, ampak glede na posamezne primere, kadar obstajajo resni pomisleki, da bi lahko šlo za umetno ureditev. Pristojni organi bi morali pri svoji oceni upoštevati vsaj nekaj dejavnikov iz te direktive, ki pa bi jih morali obravnavati le kot okvirne dejavnike v skupni oceni in ne ločeno. Da se družb ne bi obremenjevalo s preveč dolgotrajnim postopkom, bi bilo treba to podrobno oceno v vsakem primeru zaključiti v dveh mesecih po obvestilu družbi, da se bo izvedla podrobna ocena.

(53) Po prejemu potrdila pred delitvijo in po preveritvi, da so izpolnjene zahteve za pridobitev pravne osebnosti države članice družbe prejemnice ali držav članic družb prejemnic, bi morali organi držav članic družb prejemnic družbe registrirati v poslovnih registrih zadevnih držav članic. Šele po tej registraciji bi moral pristojni organ države članice razdeljene družbe družbo izbrisati iz svojega registra. Pristojni organi držav članic družb prejemnic ne morejo izpodbijati pravilnosti informacij iz potrdila pred delitvijo.

(54) Po čezmejni delitvi se sredstva in obveznosti razdeljene družbe prenesejo na družbe prejemnice v skladu z razdelitvijo, določeno v načrtu delitve, družbeniki razdeljene družbe pa postanejo družbeniki družb prejemnic ali ostanejo družbeniki razdeljene družbe ali postanejo družbeniki obeh.

(55) Da se zagotovi, da ni neupravičenega omejevanja soodločanja delavcev zaradi čezmejne delitve, kadar družba, ki se čezmejno deli, deluje po sistemu soodločanja delavcev, bi morale biti družbe, ki nastanejo z delitvijo, obvezane, da prevzamejo pravno obliko, ki omogoča izvajanje soodločanja, vključno s prisotnostjo predstavnikov delavcev v ustreznih poslovodnih ali nadzornih organih družbe. Poleg tega bi morala v takem primeru potekati pogajanja v dobri veri („bona fide“) med družbo in njenimi delavci v skladu s postopkom iz Direktive 2001/86/ES, da se doseže

sporazumna rešitev, v okviru katere se pravica družbe do čezmejne delitve uskladi s pravicami delavcev do soodločanja. Po koncu teh pogajanj bi se morala smiselno uporabljati bodisi prilagojena in sporazumna rešitev bodisi, če dogovor ni dosežen, standardna pravila, kakor so določena v Prilogi k Direktivi 2001/86/ES. Da se zaščiti bodisi dogovorjena rešitev bodisi uporaba teh standardnih pravil, družba v treh letih ne bi smela ukiniti pravic do soodločanja z izvajanjem nadaljnjih preoblikovanj, združitev ali delitev znotraj države ali čezmejnih preoblikovanj, združitev ali delitev.

(56) Da se prepreči obid pravic delavcev do soodločanja s čezmejno delitvijo, družbi, ki se deli in je registrirana v državi članici, ki določa pravice delavcev do soodločanja, ne bi smelo biti omogočeno, da se čezmejno deli, ne da bi najprej opravila pogajanja s svojimi delavci ali njihovimi predstavniki, če je povprečno število delavcev, ki jih zaposluje ta družba, enakovredno štirim petinam nacionalnega praga za uporabo takšnega soodločanja delavcev.

(57) Da se zagotovijo pravice delavcev, razen pravic do soodločanja, ta direktiva ne vpliva na Direktivo 2009/38/ES, Direktivo Sveta 98/59/ES[10], Direktivo 2001/23/ES in Direktivo 2002/14/ES. Nacionalno zakonodajo bi bilo treba uporabljati tudi za vprašanja, ki ne spadajo na področje uporabe te direktive, kot sta obdavčenje ali socialna varnost.

(58) Določbe te direktive ne vplivajo na pravne ali upravne določbe nacionalnega prava ali ozemeljskih in upravnih podenot držav članic, ki so povezane z davki držav članic, vključno z izvrševanjem davčnih pravil v primeru čezmejnih preoblikovanj, združitev in delitev.

(59) Ta direktiva ne vpliva na določbe Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta[11], ki obravnavajo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, zlasti obveznosti, povezane z izvajanjem ustreznih ukrepov skrbnega preverjanja z upoštevanjem tveganja ter identifikacijo in registracijo dejanskega lastnika vsakega novoustanovljenega subjekta v državi članici njegove ustanovitve.

(60) Ker ciljev te direktive, ki so olajšati in urediti čezmejna preoblikovanja, združitve in delitve, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(61) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.

(62) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih[12] so se države članice zavezale, da bodo v upravičenih

---

[10] Direktiva Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti (UL L 225, 12.8.1998, str. 1).

[11] Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

[12] UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

primerih obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov o prenosu. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

(63) Komisija bi morala opraviti vrednotenje te direktive. V skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016[13] bi moralo to vrednotenje temeljiti na petih merilih, tj. uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti, ter biti podlaga za ocene učinka glede morebitnih nadaljnjih ukrepov.

(64) Treba bi bilo zbrati informacije, da se oceni uspešnost zakonodaje glede na njene cilje ter da se omogoči njeno vrednotenje v skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.

(65) Direktivo (EU) 2017/1132 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive (EU) 2017/1132

Direktiva (EU) 2017/1132 se spremeni:

(1) v členu 24 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) podroben seznam podatkov, ki se pošljejo z namenom izmenjave informacij med registri, iz členov 20, 34, 86h, 86o, 86p, 86q, 123, 127, 128, 130, 160j, 160q, 160r in 160s“;

(2) naslov naslova II se nadomesti z naslednjim:

„PREOBLIKOVANJA, ZDRUŽITVE IN DELITVE KAPITALSKIH DRUŽB“;

(3) v naslovu II se vstavi naslednje poglavje –I:

„POGLAVJE –I

Čezmejna preoblikovanja

Člen 86a
Področje uporabe

1. To poglavje se uporablja za preoblikovanje kapitalske družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo države članice in z registriranim sedežem, glavno upravo ali glavnim krajem poslovanja v Uniji, v družbo, za katero velja zakonodaja druge države članice.

---

[13] UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

2. Države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za določitev postopka za čezmejno preoblikovanje iz odstavka 1.

3. Države članice se lahko odločijo, da tega poglavja ne uporabljajo za čezmejna preoblikovanja, pri katerih sodeluje zadruga, tudi kadar bi zadruga bila zajeta v opredelitvi ‚kapitalske družbe', kakor je določena v členu 86a(1).

4. To poglavje se ne uporablja za čezmejna preoblikovanja, pri katerih je udeležena družba s ciljem kolektivih naložb s strani javnosti zagotovljenega kapitala, ki deluje v skladu z načelom razpršitve tveganj in katere deleži se na zahtevo imetnikov odkupijo ali ponovno kupijo, neposredno ali posredno, iz premoženja te družbe. Ukrepi, s katerimi ta družba zagotovi, da se vrednost njenih deležev po borznem tečaju bistveno ne razlikuje od njihove neto vrednosti, se štejejo enakovredne takemu odkupu ali ponovnemu nakupu.

Člen 86b

Opredelitev pojmov

Za namene tega poglavja:

(1) ‚kapitalska družba', v nadaljnjem besedilu ‚družba', pomeni družbo ene od oblik, navedenih v Prilogi II;

(2) ‚čezmejno preoblikovanje' pomeni operacijo, s katero se družba brez prenehanja ali likvidacije preoblikuje iz pravne oblike, pod katero je registrirana v matični državi članici, v pravno obliko družbe ciljne države članice ter prenese vsaj svoj registriran sedež v ciljno državo članico, pri čemer ohrani svojo pravno osebnost;

(3) ‚matična država članica' pomeni državo članico, v kateri je družba registrirana v pravni obliki pred čezmejnim preoblikovanjem;

(4) ‚ciljna država članica' pomeni državo članico, v kateri je družba registrirana po čezmejnem preoblikovanju;

(5) ‚register' pomeni centralni ali trgovinski register ali register družb iz člena 16(1);

(6) ‚preoblikovana družba' pomeni novoustanovljeno družbo v ciljni državi članici od datuma, ko začne učinkovati čezmejno preoblikovanje.

Člen 86c

Pogoji za čezmejna preoblikovanja

1. Kadar se namerava družba čezmejno preoblikovati, države članice zagotovijo, da matična in ciljna država članica preverita, da je čezmejno preoblikovanje skladno s pogoji iz odstavka 2.

2. Družba ni upravičena do čezmejnega preoblikovanja v katerih koli naslednjih okoliščinah:

(a) začeti so bili postopki za prenehanje ali likvidacijo ali postopki zaradi insolventnosti te družbe;

(b) družba je v postopku preventivnega prestrukturiranja, ki je bil začet zaradi verjetnosti insolventnosti;

(c) družba je začasno plačilno nesposobna;

(d) v zvezi z družbo se uporabljajo instrumenti, pooblastila in mehanizmi za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta(*);

(e) nacionalni organi so sprejeli preventivne ukrepe, da bi preprečili začetek postopkov iz točk (a), (b) ali (d).

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organ matične države članice ne odobri čezmejnega preoblikovanja, če po preučitvi posameznega primera in ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin ugotovi, da gre za umetno ureditev, katere cilj je pridobitev neupravičenih davčnih ugodnosti ali neupravičeno omejevanje pravnih ali pogodbenih pravic delavcev, upnikov ali manjšinskih družbenikov.

4. Nacionalno pravo matične države članice se uporablja za tisti del postopkov in formalnosti, ki jih je treba upoštevati v zvezi s čezmejnim preoblikovanjem za pridobitev potrdila pred preoblikovanjem, nacionalno pravo ciljne države članice pa se uporablja za tisti del postopkov in formalnosti, ki jih je treba upoštevati po prejemu potrdila pred preoblikovanjem, pri čemer se upošteva pravo Unije.

Člen 86d

Načrt čezmejnega preoblikovanja

1. Poslovodni ali upravni organ družbe, ki se namerava čezmejno preoblikovati, sestavi načrt čezmejnega preoblikovanja. V načrtu čezmejnega preoblikovanja je vključeno vsaj naslednje:

(a) pravna oblika, firma in registriran sedež družbe v matični državi članici;

(b) pravna oblika, firma in kraj njenega registriranega sedeža, ki se predlagajo za družbo, ki nastane s čezmejnim preoblikovanjem v ciljni državi članici;

(c) ustanovitveni akt ali akti družbe v ciljni državi članici;

(d) predlagani časovni razpored za čezmejno preoblikovanje;

(e) pravice, ki jih preoblikovana družba dodeli družbenikom, ki imajo posebne pravice, ali imetnikom vrednostnih papirjev, razen deležev, ki predstavljajo kapital družbe, ali predlagane ukrepe v zvezi z njimi;

(f) podrobnosti o zaščitnih ukrepih, ponujenih upnikom;

(g) datum, od katerega se bodo transakcije družbe, ki je bila ustanovljena in registrirana v matični državi članici, v računovodske namene obravnavali kot transakcije preoblikovane družbe;

(h) katera koli posebna ugodnost, ki jo imajo člani upravnega, poslovodnega, nadzornega ali kontrolnega organa preoblikovane družbe;

(i) podrobnosti o ponudbi denarnega nadomestila za družbenike, ki nasprotujejo čezmejnemu preoblikovanju, v skladu s členom 86j;

(j) verjetni vplivi čezmejnega preoblikovanja na zaposlovanje;

(k) kadar je to primerno, informacije o postopkih, s katerimi so v skladu s členom 86l določene ureditve o udeležbi delavcev pri opredelitvi njihovih pravic do soodločanja v preoblikovani družbi, ter o možnostih za takšne ureditve.

2. Države članice družbi, ki se čezmejno preoblikuje, dovolijo, da za pripravo načrta čezmejnega preoblikovanja in vseh drugih s tem povezanih dokumentov poleg uradnih jezikov matične in ciljne države članice uporablja jezik, ki se običajno uporablja na področju mednarodnega poslovanja in financ. Države članice določijo, kateri jezik prevlada, če se ugotovijo razhajanja med različnimi jezikovnimi različicami teh dokumentov.

Člen 86e

Poročilo poslovodnega ali upravnega organa družbenikom

1. Poslovodni ali upravni organ družbe, ki se čezmejno preoblikuje, pripravi poročilo, s katerim pojasni in utemelji pravne in gospodarske vidike čezmejnega preoblikovanja.

2. S poročilom iz odstavka 1 se zlasti pojasni naslednje:

   (a) posledice čezmejnega preoblikovanja za prihodnje poslovanje družbe in strateški načrt uprave;

   (b) posledice čezmejnega preoblikovanja za družbenike;

   (c) pravice in pravna sredstva, ki so v skladu s členom 86j na voljo družbenikom, ki nasprotujejo preoblikovanju.

3. Poročilo iz odstavka 1 tega člena je družbenikom dostopno vsaj v elektronski obliki vsaj dva meseca pred datumom skupščine iz člena 86i. To poročilo je pod podobnimi pogoji dostopno predstavnikom delavcev družbe, ki se čezmejno preoblikuje, kadar teh predstavnikov ni, pa samim delavcem.

4. Vendar se to poročilo ne zahteva, kadar se vsi družbeniki družbe, ki se čezmejno preoblikuje, tej zahtevi odpovejo.

Člen 86f

Poročilo poslovodnega ali upravnega organa delavcem

1. Poslovodni ali upravni organ družbe, ki se čezmejno preoblikuje, pripravi poročilo, s katerim pojasni posledice čezmejnega preoblikovanja za delavce.

2. S poročilom iz odstavka 1 se zlasti pojasni naslednje:

   (a) posledice čezmejnega preoblikovanja za prihodnje poslovanje družbe in strateški načrt uprave;

   (b) posledice čezmejnega preoblikovanja za zaščito delovnih razmerij;

   (c) kakršne koli bistvene spremembe na področju pogojev za zaposlitev in glede lokacije krajev poslovanja družbe;

   (d) ali dejavniki iz točk (a), (b) in (c) zadevajo tudi kakršno koli hčerinsko družbo zadevne družbe.

3. Poročilo iz odstavka 1 tega člena je vsaj v elektronski obliki dostopno predstavnikom delavcev družbe, ki se čezmejno preoblikuje, kadar teh predstavnikov ni pa delavcem samim, vsaj dva meseca pred datumom skupščine iz člena 86i. To poročilo je pod podobnimi pogoji dostopno tudi družbenikom družbe, ki se čezmejno preoblikuje.

4. Kadar poslovodni ali upravni organ družbe, ki se čezmejno preoblikuje, pravočasno prejme mnenje predstavnikov svojih delavcev, kadar teh predstavnikov ni, pa mnenje

delavcev samih, kakor je to določeno v nacionalnem pravu, se o tem obvesti družbenike, to mnenje pa se doda temu poročilu.

5. Vendar se poročilo iz odstavka 1 ne zahteva, kadar družba, ki se čezmejno preoblikuje, in njene hčerinske družbe, če obstajajo, nimajo nobenih drugih delavcev razen tistih, ki so del poslovodnega ali upravnega organa.

6. Odstavki 1 do 6 ne posegajo v veljavne postopke obveščanja in posvetovanja ter pravice do njiju, ki so bili sprejeti na nacionalni ravni po prenosu direktiv 2002/14/ES ali 2009/38/ES.

Člen 86g

Pregled neodvisnega strokovnjaka

1. Države članice zagotovijo, da družba, ki se čezmejno preoblikuje, vsaj dva meseca pred datumom skupščine iz člena 86i pri pristojnem organu, določenem v skladu s členom 86m(1), zahteva, da imenuje strokovnjaka, ki bo pregledal in ocenil načrt čezmejnega preoblikovanja in poročili iz členov 86e in 86f, pri čemer se upošteva pogoj iz odstavka 6 tega člena.

   Zahtevku za imenovanje strokovnjaka se priloži naslednje:

   (a) načrt čezmejnega preoblikovanja iz člena 86d;

   (b) poročili iz členov 86e in 86f.

2. Pristojni organ imenuje neodvisnega strokovnjaka v petih delovnih dneh od zahtevka iz odstavka 1 ter prejema načrta in poročil. Strokovnjak je neodvisen od družbe, ki se čezmejno preoblikuje, in je lahko fizična ali pravna oseba, odvisno od prava matične države članice. Države članice pri oceni neodvisnosti strokovnjaka upoštevajo okvir iz členov 22 in 22b Direktive 2006/43/ES.

3. Strokovnjak pripravi pisno poročilo, ki vsebuje vsaj:

   (a) podrobno oceno pravilnosti poročil in informacij, ki jih je predložila družba, ki se čezmejno preoblikuje;

   (b) opis vseh dejanskih elementov, ki so potrebni, da lahko pristojni organ, določen v skladu s členom 86m(1), opravi podrobno oceno, da ugotovi, ali je nameravano čezmejno preoblikovanje umetna ureditev v skladu s členom 86n, vključno z vsaj naslednjim: značilnostmi družbe v ciljni državi članici, vključno z namenom, sektorjem, naložbo, čistim prihodkom in dobičkom ali izgubo, številom delavcev, sestavo bilance stanja, davčnim rezidentstvom, sredstvi in njihovo lokacijo, običajnim krajem opravljanja dela delavcev in posebnih skupin delavcev, krajem, kjer se plačajo socialni prispevki, in poslovnimi tveganji, ki jih prevzame preoblikovana družba v ciljni in matični državi članici.

4. Države članice zagotovijo, da bo imel neodvisni strokovnjak pravico, da od družbe, ki se čezmejno preoblikuje, pridobi vse zadevne informacije in dokumente ter da opravi vse potrebne poizvedbe, da preveri vse elemente načrta ali poslovnih poročil. Strokovnjak ima pravico tudi, da prejme pripombe in mnenja od predstavnikov delavcev družbe, kadar teh predstavnikov ni, pa od delavcev samih, ter tudi od upnikov in družbenikov zadevne družbe.

5. Države članice zagotovijo, da se lahko informacije, ki se predložijo neodvisnemu strokovnjaku, uporabljajo le za namene priprave njegovega poročila ter da se zaupne

informacije, vključno s poslovnimi skrivnostmi, ne razkrijejo. Po potrebi lahko strokovnjak pristojnemu organu, določenemu v skladu s členom 86m(1), predloži ločen dokument, ki vsebuje vse takšne zaupne informacije, pri čemer je ta ločeni dokument dostopen le družbi, ki se čezmejno preoblikuje, in se ne razkrije nobeni drugi stranki.

6. Države članice „mikro“ in „mala podjetja“, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES (**), izvzamejo iz določb tega člena.

Člen 86h
Razkritje

1. Države članice zagotovijo, da matična država članica vsaj en mesec pred datumom skupščine, ki bo o tem odločala, razkrije naslednje dokumente in omogoči, da so ti v registru javno dostopni:

   (a) načrt čezmejnega preoblikovanja;

   (b) poročilo neodvisnega strokovnjaka iz člena 86g, kadar je ustrezno;

   (c) obvestilo, s katerim se družbeniki, upniki in delavci družbe, ki se čezmejno preoblikuje, obvestijo, da lahko družbi in pristojnemu organu, določenemu v skladu s členom 86m(1), pred datumom skupščine predložijo pripombe v zvezi z dokumenti iz točk (a) in (b) prvega pododstavka.

   Dokumenti iz prvega pododstavka so dostopni tudi prek sistema iz člena 22.

2. Države članice lahko družbo, ki se preoblikuje, izvzamejo iz zahteve po razkritju iz odstavka 1, kadar ta za neprekinjeno obdobje, ki se začne najmanj en mesec pred datumom, določenim za skupščino, ki bo odločala o načrtu preoblikovanja, in se ne konča pred zaključkom te skupščine, na svojem spletnem mestu javnosti zagotovi brezplačen dostop do dokumentov iz odstavka 1.

   Vendar države članice za to izvzetje ne določijo nikakršnih zahtev ali omejitev, razen tistih, ki so nujne za zagotovitev varnosti spletnega mesta in pristnosti teh dokumentov, če in samo v kolikor so sorazmerne z izpolnitvijo teh ciljev.

3. Kadar družba, ki se namerava čezmejno preoblikovati, razkrije načrt čezmejnega preoblikovanja v skladu z odstavkom 2, registru matične države članice vsaj en mesec pred datumom skupščine, ki bo o tem odločala, predloži naslednje informacije:

   (a) pravno obliko, firmo in registrirani sedež družbe v matični državi članici, pa tudi predlagano pravno obliko, firmo in registrirani sedež preoblikovane družbe v ciljni državi članici;

   (b) register, pri katerem so vloženi dokumenti iz člena 14, za družbo, ki se čezmejno preoblikuje, in številko vpisa v navedeni register;

   (c) navedbo ureditev, sprejetih za uresničevanje pravic upnikov, delavcev in družbenikov;

   (d) podrobnosti o spletni strani, na kateri je mogoče v elektronski obliki in brezplačno pridobiti načrt čezmejnega preoblikovanja, obvestilo in poročilo strokovnjaka iz odstavka 1 ter popolne informacije o ureditvah iz točke (c) tega odstavka.

4. Države članice zagotovijo, da se lahko zahteve iz odstavkov 1 in 3 v celoti izpolnijo na spletu, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri katerem koli pristojnem organu v matični državi članici.

   Vendar lahko države članice v primeru resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnem organu.

5. Države članice lahko poleg razkritja iz odstavkov 1, 2 in 3 zahtevajo, da se načrt čezmejnega preoblikovanja ali informacije iz odstavka 3 objavijo v njihovem nacionalnem uradnem listu. V tem primeru države članice zagotovijo, da register posreduje ustrezne informacije nacionalnemu uradnemu listu.

6. Države članice zagotovijo, da je dokumentacija iz odstavka 1 javnosti dostopna brezplačno. Države članice zagotovijo tudi, da zneski nobenih pristojbin, ki jih družbam, ki se čezmejno preoblikujejo, zaračunajo registri za razkritje iz odstavkov 1 in 3 ter, kadar je ustrezno, za objavo iz odstavka 5, ne presegajo upravnih stroškov zagotavljanja storitve.

Člen 86i
Odobritev skupščine

1. Po seznanitvi s poročili iz členov 86e, 86f in 86 g, kadar je ustrezno, skupščina družbe, ki se preoblikuje, s sklepom odloči, ali bo odobrila načrt čezmejnega preoblikovanja. Družba o sklepu skupščine obvesti pristojni organ, določen v skladu s členom 86m(1).

2. Skupščina družbe, ki se preoblikuje, lahko zadrži pravico do pogojevanja izvedbe čezmejnega preoblikovanja z izrecno potrditvijo ureditev iz člena 86l.

3. Države članice zagotovijo, da se za odobritev vsake spremembe načrta čezmejnega preoblikovanja zahteva večina najmanj dveh tretjin, vendar ne več kot 90 % glasov, ki se nanašajo bodisi na deleže bodisi na zastopani vpisani kapital. V vsakem primeru glasovalni prag ni višji od tistega, ki ga določa nacionalna zakonodaja za odobritev čezmejnih združitev.

4. Skupščina odloči tudi, ali bi bilo treba zaradi čezmejnega preoblikovanja spremeniti ustanovitvene akte družbe, ki se preoblikuje.

5. Države članice zagotovijo, da odobritve čezmejnega preoblikovanja na skupščini ni mogoče izpodbijati zgolj iz razloga, da je bilo denarno nadomestilo iz člena 86j neustrezno določeno.

Člen 86j
Zaščita družbenikov

1. Države članice zagotovijo naslednjim družbenikom družbe, ki se čezmejno preoblikuje, pravico do odsvojitve njihovih deležev pod pogoji iz odstavkov 2 do 6:

   (a) družbenikom, ki imajo v lasti deleže z glasovalnimi pravicami in niso glasovali za odobritev načrta čezmejnega preoblikovanja;

   (b) družbenikom, ki imajo v lasti deleže brez glasovalnih pravic.

2. Države članice zagotovijo, da lahko družbeniki iz odstavka 1 po začetku učinkovanja čezmejnega preoblikovanja v skladu s členom 86r odsvojijo svoje deleže v zameno za izplačano ustrezno denarno nadomestilo enemu ali več od naslednjih:

(a) družbi, ki se čezmejno preoblikuje;

(b) preostalim družbenikom navedene družbe;

(c) tretjim osebam v dogovoru z družbo, ki se preoblikuje.

3. Države članice zagotovijo, da družba, ki se čezmejno preoblikuje, družbenikom iz odstavka 1 tega člena, ki želijo uveljavljati svojo pravico do odsvojitve svojih deležev, v načrtu čezmejnega preoblikovanja ponudi ustrezno nadomestilo, kakor je določeno v členu 86d(1)(i). Države članice tudi določijo obdobje za sprejem ponudbe, ki v nobenem primeru ne sme presegati enega meseca po zasedanju skupščine iz člena 86i. Države članice tudi zagotovijo, da lahko družba sprejme ponudbo, sporočeno v elektronski obliki na naslov, ki ga družba navede za ta namen.

Vendar pridobitev lastnih deležev s strani družbe, ki se čezmejno preoblikuje, ne posega v nacionalne predpise, ki urejajo pridobitev lastnih deležev s strani družbe.

4. Države članice zagotovijo, da je ponudba denarnega nadomestila pogojena z začetkom učinkovanja čezmejnega preoblikovanja v skladu s členom 86r. Države članice tudi določijo rok, v katerem je treba denarno nadomestilo izplačati, ki v nobenem primeru ne sme presegati enega meseca po začetku učinkovanja čezmejnega preoblikovanja.

5. Države članice zagotovijo, da lahko vsak družbenik, ki je sprejel ponudbo denarnega nadomestila iz odstavka 3, vendar meni, da nadomestilo ni bilo ustrezno določeno, v enem mesecu od sprejema ponudbe zahteva ponovni izračun ponujenega denarnega nadomestila pred nacionalnim sodiščem.

6. Države članice zagotovijo, da pravice iz odstavkov 1 do 5 ureja pravo matične države članice in da so za to pristojna sodišča navedene države članice. Vsak družbenik, ki je sprejel ponudbo denarnega nadomestila za pridobitev njegovega deleža lahko začne postopek iz odstavka 5 ali je stranka v tem postopku.

Člen 86k

Zaščita upnikov

1. Države članice lahko zahtevajo, da poslovodni ali upravni organ družbe, ki se čezmejno preoblikuje, v načrt čezmejnega preoblikovanja iz člena 86d vključi izjavo, ki pravilno odraža finančni položaj družbe. V izjavi navede, da na podlagi informacij, ki so na voljo poslovodnemu ali upravnemu organu družbe na datum izjave, in opravljenih smiselnih poizvedb ni seznanjen z nobenim razlogom, iz katerega družba po začetku učinkovanja preoblikovanja ne bi mogla izpolniti svojih obveznosti, ko bodo te zapadle v plačilo. Izjava se pripravi najprej en mesec pred razkritjem načrta čezmejnega preoblikovanja v skladu s členom 86h.

2. Države članice zagotovijo, da lahko upniki, ki niso zadovoljni z zaščito svojih interesov iz načrta čezmejnega preoblikovanja, kot je določeno v členu 86d(f), pri ustreznem upravnem ali sodnem organu predlagajo ustrezne zaščitne ukrepe v enem mesecu od razkritja iz člena 86h.

3. Za upnike družbe, ki se čezmejno preoblikuje, se domneva, da zaradi čezmejnega preoblikovanja niso oškodovani v nobeni od naslednjih okoliščin:

(a) če podjetje skupaj z načrtom preoblikovanja razkrije poročilo neodvisnega strokovnjaka, v katerem je ugotovljeno, da ni razumno pričakovati, da bi bile pravice upnikov neupravičeno oškodovane. Neodvisnega strokovnjaka bi moral

imenovati ali odobriti pristojni organ, poleg tega pa mora izpolnjevati zahteve iz člena 86g(2);

(b) če se upnikom ponudi pravica do poplačila, bodisi proti jamstvu tretje osebe bodisi proti družbi, ki nastane s čezmejnim preoblikovanjem, najmanj v enakovredni vrednosti njihove prvotne terjatve, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor njihova prvotna terjatev, ter s kreditno kakovostjo, ki je vsaj sorazmerna s prvotno terjatvijo upnika, takoj po zaključku preoblikovanja.

4. Odstavki 1, 2 in 3 ne posegajo v uporabo nacionalne zakonodaje matične države članice glede poplačila ali zaščite plačil, dolžnih javnim organom.

Člen 86l

Soodločanje delavcev

1. Brez poseganja v odstavek 2 veljajo za družbo, ki nastane s čezmejnim preoblikovanjem, veljavna pravila soodločanja delavcev, če takšna pravila obstajajo, v ciljni državi članici.

2. Vendar se veljavna pravila soodločanja delavcev, če takšna pravila obstajajo, v ciljni državi članici ne uporabljajo, kadar ima družba, ki se preoblikuje, v šestih mesecih pred objavo načrta čezmejnega preoblikovanja iz člena 86d te direktive povprečno število delavcev, ki je enakovredno štirim petinam veljavnega praga, določenega v pravu matične države članice, na podlagi katerega se začne uporabljati soodločanje delavcev v smislu točke (k) člena 2 Direktive 2001/86/ES, ali kadar nacionalna zakonodaja ciljne države članice ne določa:

(a) vsaj enake ravni soodločanja delavcev, kot je uveljavljena v družbi pred preoblikovanjem, ki se meri kot sorazmerni delež predstavnikov delavcev med člani upravnega ali nadzornega organa ali njunih odborih ali v skupini za upravljanje, odgovorni za profitne enote družbe, če predstavniki delavcev obstajajo, ali

(b) enake možnosti izvrševanja pravic do soodločanja, kot jo uživajo delavci, zaposleni v ciljni državi članici, tudi za delavce v obratih družbe, ki nastane s preoblikovanjem, ki so v drugih državah članicah.

3. V primerih iz odstavka 2 tega člena soodločanje delavcev v preoblikovani družbi in njihovo udeležbo pri opredelitvi takšnih pravic smiselno in ob upoštevanju odstavkov 4 do 7 tega člena urejajo države članice v skladu z načeli in postopki, določenimi v členu 12(2), (3) in (4) Uredbe (ES) št. 2157/2001, in z naslednjimi določbami Direktive 2001/86/ES:

(a) členom 3(1), (2)(a)(i), 2(b) in (3), prvo alineo prvega pododstavka člena 3(4), drugim pododstavkom člena 3(4), členom 3(5), tretjim pododstavkom člena 3(6) ter členom 3(7);

(b) členom 4(1), (2)(a), (g) in (h), (3) in (4);

(c) členom 5;

(d) členom 6;

(e) prvim pododstavkom člena 7(1);

(f) členi 8, 9, 10 in 12;

(g) točko (a) dela 3 Priloge.

4. Pri določanju načel in postopkov iz odstavka 3 države članice:

   (a) dodelijo posebnemu pogajalskemu organu pravico, da z dvotretjinsko večino svojih članov, ki predstavljajo najmanj dve tretjini delavcev, odloči, da ne bo začel pogajanj ali da bo prekinil že začeta pogajanja in se bo skliceval na veljavna pravila soodločanja v ciljni državi članici;

   (b) lahko v primeru, ko se po predhodnih pogajanjih uporabijo standardna pravila soodločanja, in ne glede na ta pravila določijo, da omejijo delež predstavnikov delavcev v upravnem organu preoblikovane družbe. Če pa v družbi, ki se preoblikuje, predstavniki delavcev predstavljajo vsaj tretjino upravnega ali nadzornega organa, omejitev ne more biti takšna, da je delež predstavnikov delavcev v upravnem organu nižji od ene tretjine;

   (c) zagotovijo, da se pravila soodločanja delavcev, ki so se uporabljala pred čezmejnim preoblikovanjem, še naprej uporabljajo do datuma začetka uporabe vseh pozneje dogovorjenih pravil ali, če dogovorjenih pravil ni, do začetka uporabe privzetih pravil v skladu s točko (a) dela 3 Priloge.

5. Razširitev pravic do soodločanja na delavce v preoblikovani družbi, ki so zaposleni v drugih državah članicah, v skladu s točko (b) odstavka 2 državam članicam, ki se za to odločijo, ne nalaga nikakršnih obveznosti upoštevanja teh zaposlenih pri izračunavanju minimalnega števila delavcev, potrebnega za uveljavljanje pravice do soodločanja v skladu z nacionalno zakonodajo.

6. Kadar družba, ki se preoblikuje, deluje po sistemu soodločanja delavcev, je ta družba dolžna prevzeti takšno pravno obliko, ki omogoča izvrševanje pravic do soodločanja.

7. Kadar preoblikovana družba deluje po sistemu soodločanja delavcev, je ta družba dolžna sprejeti ukrepe za zagotovitev, da so pravice do soodločanja delavcev v primeru vsake naknadne čezmejne združitve, delitve ali preoblikovanja ali vsake naknadne združitve, delitve ali preoblikovanja znotraj države v roku treh let po začetku učinkovanja čezmejnega preoblikovanja zaščitene s smiselno uporabo pravil iz odstavkov 1 do 6.

8. Družba svoje delavce brez nepotrebnega odlašanja obvesti o izidu pogajanj v zvezi s soodločanjem delavcev.

Člen 86m

Potrdilo pred preoblikovanjem

1. Države članice določijo organ, ki je pristojen za pregled zakonitosti čezmejnega preoblikovanja v zvezi s tistim delom postopka, ki ga ureja zakonodaja matične države članice, ter za izdajo potrdila pred preoblikovanjem, ki potrjuje upoštevanje vseh ustreznih pogojev in pravilno dokončanje vseh postopkov in formalnosti v matični državi članici.

2. Države članice zagotovijo, da se vlogi za pridobitev potrdila pred preoblikovanjem, ki jo vloži družba, ki se čezmejno preoblikuje, priloži naslednje:

   (a) načrt preoblikovanja iz člena 86d;

   (b) poročila iz členov 86e, 86f in 86g, kakor je ustrezno;

   (c) informacije o sklepu skupščine v zvezi z odobritvijo preoblikovanja iz člena 86i.

Načrta in poročil, predloženih na podlagi člena 86g, ni treba ponovno predložiti pristojnemu organu.

3. Države članice zagotovijo, da se lahko vloga iz odstavka 2, vključno s predložitvijo vseh informacij in dokumentov, v celoti izpolni na spletu, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri pristojnem organu iz odstavka 1.

   Vendar lahko države članice v primerih resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnemu organu, pri katerem je treba predložiti ustrezne informacije in dokumente.

4. V zvezi z upoštevanjem pravil soodločanja delavcev, kakor je določeno v členu 86l, matična država članica preveri, da načrt čezmejnega preoblikovanja iz odstavka 2 tega člena vključuje informacije o postopkih, s katerimi se določijo ustrezne ureditve, in o možnostih za takšne ureditve.

5. V okviru ocene zakonitosti iz odstavka 1 pristojni organ pregleda naslednje:

   (a) dokumente in informacije iz odstavka 2;

   (b) vse pripombe in mnenja, ki jih predložijo zainteresirane strani v skladu s členom 86h(1);

   (c) navedbo družbe, da se je postopek iz člena 86l(3) in (4) začel, kadar je to ustrezno.

6. Države članice zagotovijo, da se lahko pristojni organi, določeni v skladu z odstavkom 1, posvetujejo z drugimi ustreznimi organi s pristojnostjo na različnih področjih, ki jih zadeva čezmejno preoblikovanje.

7. Države članice zagotovijo, da pristojni organ oceno pripravi v enem mesecu od datuma prejema informacij v zvezi z odobritvijo preoblikovanja na skupščini družbe. Izidi ocene so lahko naslednji:

   (a) kadar pristojni organ ugotovi, da čezmejno preoblikovanje spada na področje uporabe nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva, da izpolnjuje vse ustrezne pogoje ter da so bili dokončani vsi potrebni postopki in formalnosti, izda potrdilo pred preoblikovanjem;

   (b) kadar pristojni organ ugotovi, da čezmejno preoblikovanje ne spada na področje uporabe nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva, potrdila pred preoblikovanjem ne izda in družbo obvesti o razlogih za svojo odločitev. Enako velja za položaje, v katerih pristojni organ ugotovi, da čezmejno preoblikovanje ne izpolnjuje vseh ustreznih pogojev ali da niso bili dokončani vsi potrebni postopki in formalnosti, družba pa, potem ko je bila pozvana, naj sprejme potrebne ukrepe, tega ni storila;

   (c) kadar ima pristojni organ resne pomisleke, da je čezmejno preoblikovanje umetna ureditev iz člena 86c(3), se lahko odloči, da bo opravil podrobno oceno v skladu s členom 86n, ter obvesti družbo o svoji odločitvi, da bo takšno oceno opravil, in o izidu te ocene.

Člen 86n

Podrobna ocena

1. Da se oceni, ali je čezmejno preoblikovanje umetna ureditev v smislu člena 86c(3), države članice zagotovijo, da pristojni organ matične države članice opravi podrobno oceno vseh pomembnih dejstev in okoliščin, pri čemer upošteva najmanj naslednje:

značilnosti družbe v ciljni državi članici, vključno z namenom, sektorjem, naložbo, čistim prihodkom in dobičkom ali izgubo, številom delavcev, sestavo bilance stanja, davčnim rezidentstvom, sredstvi in njihovo lokacijo, običajnim krajem opravljanja dela delavcev in posebnih skupin delavcev, krajem, kjer se plačajo socialni prispevki, in poslovnimi tveganji, ki jih prevzame preoblikovana družba v ciljni in matični državi članici.

Ti elementi se lahko obravnavajo le kot okvirni dejavniki v skupni oceni in se zato ne smejo obravnavati ločeno.

2. Kadar se pristojni organ iz odstavka 1 odloči, da bo opravil podrobno oceno, države članice zagotovijo, da lahko zasliši družbo in vse stranke, ki so predložile stališča v skladu s členom 86h(1)(c) v skladu z nacionalno zakonodajo. Pristojni organi iz odstavka 1 lahko zaslišijo tudi vse druge zainteresirane tretje osebe v skladu z nacionalno zakonodajo. Pristojni organ sprejme končno odločitev o izdaji potrdila pred preoblikovanjem v dveh mesecih od začetka podrobne ocene.

Člen 86o

Pregled in prenos potrdila pred preoblikovanjem

1. Kadar pristojni organ matične države članice ni sodišče, države članice zagotovijo, da je glede odločitve pristojnega organa o izdaji ali zavrnitvi izdaje potrdila pred preoblikovanjem mogoča sodna presoja v skladu z nacionalno zakonodajo. Poleg tega države članice zagotovijo, da potrdilo pred preoblikovanjem ne začne veljati pred iztekom določenega obdobja, da se strankam omogoči, da pri pristojnem sodišču vložijo tožbo ter, kadar je to primerno, dosežejo odreditev začasnih ukrepov.

2. Države članice zagotovijo, da se odločitev za izdajo potrdila pred preoblikovanjem pošlje organom iz člena 86m(1) in da so odločitve o izdaji ali zavrnitvi izdaje potrdila pred preoblikovanjem dostopne prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega v skladu s členom 22.

Člen 86p

Nadzor zakonitosti čezmejnega preoblikovanja v ciljni državi članici

1. Države članice določijo organ, ki je pristojen za nadzor zakonitosti čezmejnega preoblikovanja v zvezi s tistim delom postopka, ki ga ureja zakonodaja ciljne države članice, ter za odobritev čezmejnega preoblikovanja, kadar so pri preoblikovanju upoštevani vsi ustrezni pogoji ter so pravilno dokončani vsi postopki in formalnosti v ciljni državi članici.

   Pristojni organ ciljne države članice zlasti zagotovi, da predlagana preoblikovana družba upošteva določbe nacionalne zakonodaje o ustanovitvi družb in, kadar je to ustrezno, da so ureditve soodločanja delavcev določene v skladu s členom 86l.

2. Za namene odstavka 1 družba, ki se čezmejno preoblikuje, predloži organu iz odstavka 1 načrt čezmejnega preoblikovanja, odobren na skupščini iz člena 86i.

3. Vsaka država članica zagotovi, da se lahko vloga iz odstavka 1, ki jo vloži družba, ki se čezmejno preoblikuje, in ki vključuje predložitev vseh informacij in dokumentov, v celoti izpolni na spletu, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri pristojnem organu iz odstavka 1.

Vendar lahko države članice v primerih resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnemu organu države članice, pri katerem je treba predložiti ustrezne informacije in dokumente.

4. Pristojni organ iz odstavka 1 brez odlašanja potrdi prejem potrdila pred preoblikovanjem iz člena 86m ter drugih informacij in dokumentov, ki jih zahteva zakonodaja ciljne države članice. Takoj ko konča oceno ustreznih pogojev, izda odločitev o odobritvi čezmejnega preoblikovanja.

5. Potrdilo pred preoblikovanjem iz odstavka 4 pristojni organ iz odstavka 1 sprejme kot prepričljiv dokaz pravilnega dokončanja postopkov in formalnosti v skladu z nacionalno zakonodajo matične države članice, brez katerega čezmejnega preoblikovanja ni mogoče odobriti.

Člen 86q

Vpis v register

1. Zakonodaja matičnih in ciljnih držav članic določa ureditve za razkritje dokončanja čezmejnega preoblikovanja v registru na ozemlju teh držav.

2. Države članice zagotovijo, da se v njihove registre vpišejo vsaj naslednje informacije, ki so javno objavljene in dostopne prek sistema iz člena 22:

   (a) številka vpisa v register preoblikovane družbe, ki nastane s čezmejnim preoblikovanjem;

   (b) datum vpisa v register preoblikovane družbe v ciljni državi članici;

   (c) datum izbrisa ali odstranitve družbe, ki se čezmejno preoblikuje, iz registra v matični državi članici;

   (d) registrska številka družbe, ki se preoblikuje, v matični državi članici ter preoblikovane družbe v ciljni državi članici.

3. Države članice zagotovijo, da register v ciljni državi članici prek sistema iz člena 22 obvesti register v matični državi članici, da je preoblikovana družba registrirana. Države članice zagotovijo tudi, da se vpis v register družbe, ki se preoblikuje, odstrani takoj po prejemu tega obvestila, vendar ne pred tem.

Člen 86r

Dan začetka učinkovanja čezmejnega preoblikovanja

Čezmejno preoblikovanje začne učinkovati od datuma vpisa v register preoblikovane družbe v ciljni državi članici po nadzoru zakonitosti in odobritvi iz člena 86p.

Člen 86s

Posledice čezmejnega preoblikovanja

1. Čezmejno preoblikovanje, izvedeno v skladu z nacionalnimi določbami, ki to direktivo prenašajo v nacionalno zakonodajo, ima naslednje posledice:

   (a) vsa sredstva in obveznosti družbe, ki se čezmejno preoblikuje, vključno z vsemi pogodbami, dobropisi, pravicami in obveznostmi, se prenesejo na preoblikovano družbo in se z njo nadaljujejo;

   (b) družbeniki družbe, ki se je preoblikovala, postanejo družbeniki preoblikovane družbe, razen če uveljavljajo pravico do izstopa iz člena 86j(2);

(c) pravice in obveznosti družbe, ki se čezmejno preoblikuje, ki izhajajo iz pogodb o delu ali delovnih razmerij in obstajajo na dan začetka učinkovanja čezmejnega preoblikovanja, se zaradi učinkovanja tega čezmejnega preoblikovanja prenesejo na družbo, nastalo s čezmejnim preoblikovanjem, na dan, ko začne učinkovati čezmejno preoblikovanje;

(d) na kraj registriranega sedeža preoblikovane družbe v matični državi članici se je mogoče sklicevati do takrat, ko se družba, ki se preoblikuje, izbriše iz registra v matični državi članici, razen če se lahko dokaže, da je tretja stran vedela ali da bi morala vedeti za registrirani sedež v ciljni državi članici.

2. Vsaka dejavnost preoblikovane družbe, opravljena po datumu vpisa družbe, ki se preoblikuje, v register v ciljni državi članici in pred njenim izbrisom iz registra v matični državi članici, se obravnava kot dejavnost preoblikovane družbe.

3. Preoblikovana družba odgovarja za vse izgube, ki izvirajo iz morebitnih razlik med nacionalnima pravnima sistemoma matične in ciljne države članice, če družba, ki se čezmejno preoblikuje, katere koli svoje pogodbene stranke ali nasprotne stranke ni obvestila o čezmejnem preoblikovanju pred sklenitvijo navedene pogodbe.

Člen 86t

Odgovornost neodvisnih strokovnjakov

Države članice določijo pravila, ki urejajo najmanj civilno odgovornost neodvisnih strokovnjakov, odgovornih za pripravo poročil iz člena 86g in člena 86k(2)(a), vključno glede kakršnega koli neprimernega ravnanja teh strokovnjakov pri izvajanju njihovih nalog.

Člen 86u

Veljavnost

Čezmejna združitev, ki je začela učinkovati v skladu s postopki, s katerimi je direktiva prenesena v nacionalno zakonodajo, ne more biti razglašena za ničnо.

_____

(*) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

(**) Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro-, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).“;

(4) v členu 119 se točka 2 spremeni:

(a) na koncu točke (c) doda naslednje: „, ali“;

(b) doda se naslednja točka (d):

„(d) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na drugo obstoječo družbo – prevzemna družba –, ne da bi prevzemna družba izdala nove deleže, če ima ena oseba neposredno ali posredno vse deleže družb, ki se združujejo, ali če imajo družbeniki družb, ki se združujejo, deleže v enakem razmerju v vseh družbah, ki se združujejo.“;

(5) v členu 120 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da se to poglavje ne uporablja za družbo ali družbe, kadar:

(a) so bili začeti postopki za prenehanje ali likvidacijo ali postopki zaradi insolventnosti te družbe ali teh družb;

(b) je družba v postopku preventivnega prestrukturiranja, ki je bil začet zaradi verjetnosti insolventnosti;

(c) je družba začasno plačilno nesposobna;

(d) se v zvezi z družbo uporabljajo instrumenti, pooblastila in mehanizmi za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU;

(e) so nacionalni organi sprejeli preventivne ukrepe, da se prepreči začetek postopkov iz točk (a), (b) ali (d).“;

(6) člen 121 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) črta;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Predpisi in formalnosti iz točke (b) odstavka 1 zlasti vključujejo določbe o postopku odločanja v zvezi z združitvijo in o varstvu delavcev glede pravic, razen tistih, ki jih ureja člen 133.“;

(7) člen 122 se spremeni:

(a) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) ustanovitveni akt ali ustanovitveni akti družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo;“;

(b) dodata se naslednji točki (m) in (n):

„(m) podrobnosti o ponudbi denarnega nadomestila za družbenike, ki nasprotujejo čezmejni združitvi, v skladu s členom 126a;

(n) podrobnosti o zaščitnih ukrepih, ponujenih upnikom.“;

(c) doda se naslednji drugi pododstavek:

„Države članice družbam, ki se združujejo, dovolijo, da poleg uradnih jezikov držav članic družb, ki se združujejo, za pripravo načrta čezmejne združitve in vseh drugih s tem povezanih dokumentov uporabljajo jezik, ki se običajno uporablja na področju mednarodnega poslovanja in financ. Države članice določijo, kateri jezik prevlada, če se ugotovijo razhajanja med različnimi jezikovnimi različicami navedenih dokumentov.“;

(8) vstavi se naslednji člen 122a:

„Člen 122a

Računovodski datum

1. Kadar družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, pripravlja letne računovodske izkaze v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, določenimi v Uredbi (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta(*), se dan, s katerim se transakcije družb, ki se združujejo, obravnavajo kot transakcije družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo, določi v skladu s temi računovodskimi standardi.

Ne glede na prvi pododstavek je računovodski datum iz skupnega načrta čezmejne združitve dan začetka učinkovanja čezmejne združitve, kakor je naveden v členu 129, razen če družbe, ki se združujejo, zaradi olajšanja postopka združitve določijo drug datum. V tem primeru mora računovodski datum izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) ne sme biti zgodnejši od datuma bilance stanja iz letnega računovodskega izkaza, ki ga je pripravila in objavila katera koli izmed družb, ki se združujejo;

(b) družbi, ki nastane s čezmejno združitvijo, mora omogočati, da pripravi svoje letne računovodske izkaze, vključno z učinki združitve, v skladu z zakonodajo Unije in zakonodajo držav članic na datum bilance stanja neposredno po datumu začetka učinkovanja čezmejne združitve.

2. Države članice zagotovijo, da se v vseh nacionalnih zakonodajah družb, ki se združujejo, datum iz odstavka 1 za namene računovodstva obravnava kot dan, s katerim se transakcije družb, ki se združujejo, obravnavajo kot transakcije družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo.

3. Države članice zagotovijo, da od datuma, določenega v odstavku 1, vse družbe, ki se združujejo, za pripoznanje in vrednotenje sredstev in obveznosti v računovodskih izkazih, ki se bodo prenesli na podlagi čezmejne združitve s prevzemom, uporabljajo kot skupno podlago računovodsko ureditev prevzemne družbe.

_____

(*) Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).“;

(9) člena 123 in 124 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 123
Razkritje

1. Države članice zagotovijo, da je skupni načrt čezmejne združitve razkrit in javno dostopen v njihovih ustreznih nacionalnih registrih iz člena 16 najmanj en mesec pred datumom skupščine, ki bo o njem odločala. Navedeni skupni načrt je dostopen tudi prek sistema iz člena 22.

2. Države članice lahko družbe, ki se združujejo, izvzamejo iz zahteve iz odstavka 1, kadar te za neprekinjeno obdobje, ki se začne najmanj en mesec pred datumom, določenim za skupščino, ki bo odločala o skupnem načrtu čezmejne združitve, in se ne konča pred zaključkom te skupščine, na svojih spletnih mestih zagotovijo brezplačen dostop do skupnega načrta čezmejne združitve.

Vendar države članice za to izvzetje ne določijo nikakršnih zahtev ali omejitev, razen tistih, ki so nujne za zagotovitev varnosti spletnega mesta in pristnosti dokumentov, če in samo kolikor so sorazmerne z izpolnitvijo teh ciljev.

3. Kadar družbe, ki se združujejo, razkrijejo skupni načrt čezmejne združitve v skladu z odstavkom 2 tega člena, morajo biti v ustreznih nacionalnih registrih iz člena 16 vsaj en mesec pred datumom skupščine, ki bo o tem odločala, razkrite naslednje informacije:

(a) pravna oblika, firma in registrirani sedež vsake posamezne družbe, ki se združuje, ter pravna oblika, firma in registrirani sedež, ki so predlagani za vsako novoustanovljeno družbo;

(b) register, pri katerem so vloženi dokumenti iz člena 14, za vsako družbo, ki se združuje, in številka vpisa v navedeni register;

(c) za vsako družbo, ki se združuje, navedba ureditev, sprejetih za uresničevanje pravic upnikov, delavcev in družbenikov;

(d) podrobnosti o spletnem mestu, na katerem je mogoče brezplačno pridobiti skupni načrt čezmejne združitve in popolne informacije o ureditvah iz točke (c).

4. Države članice zagotovijo, da se lahko zahteve iz odstavkov 1 in 3 v celoti izpolnijo prek spleta, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri katerem koli pristojnem organu katere koli zadevne države članice.

Vendar lahko države članice v primeru resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnem organu.

5. Če se za združitev v skladu s členom 126(3) ne zahteva odobritev skupščine prevzemne družbe, se razkritje iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena opravi vsaj en mesec pred datumom skupščine druge družbe, ki se združuje, ali več takih družb.

6. Države članice lahko poleg razkritja iz odstavkov 1, 2 in 3 zahtevajo, da se skupni načrt čezmejne združitve ali informacije iz odstavka 3 objavijo v njihovem nacionalnem uradnem listu. V tem primeru države članice zagotovijo, da registri iz člena 16 posredujejo ustrezne informacije nacionalnemu uradnemu listu.

7. Države članice zagotovijo, da so razkriti skupni načrt čezmejne združitve in informacije iz odstavka 3 javnosti dostopni brezplačno. Države članice zagotovijo tudi, da zneski nobene pristojbine, ki jih registri družbam, ki se združujejo, zaračunajo za razkritje iz odstavkov 1 in 3 ter, kadar je ustrezno, za objavo iz odstavka 6, ne presegajo upravnih stroškov zagotavljanja storitve.

Člen 124

Poročilo poslovodnega ali upravnega organa družbenikom

1. Poslovodni ali upravni organ vsake od družb, ki se združujejo, pripravi poročilo, s katerim pojasni in utemelji pravne in gospodarske vidike čezmejne združitve.

2. S poročilom iz odstavka 1 se zlasti pojasni naslednje:

(a) posledice čezmejne združitve za prihodnje poslovanje družbe, ki nastane z združitvijo, in za strateški načrt uprave;

(b) pojasnitev in utemeljitev menjalnega razmerja deležev;

(c) opis kakršnih koli posebnih težav, ki so se pojavile pri vrednotenju;

(d) posledice čezmejne združitve za družbenike;

(e) pravice in pravna sredstva, ki so v skladu s členom 126a na voljo družbenikom, ki nasprotujejo združitvi.

3. Poročilo je družbenikom vsake od družb, ki se združujejo, dostopno vsaj v elektronski obliki najmanj en mesec pred datumom skupščine iz člena 126. Poročilo je na podoben način dostopno predstavnikom delavcev vsake od družb, ki se združujejo, kadar takih predstavnikov ni, pa samim delavcem. Če pa se za združitev v skladu s členom 126(3) ne zahteva odobritev skupščine prevzemne družbe, je poročilo dostopno vsaj en mesec pred datumom skupščine druge družbe, ki se združuje, ali več takih družb.

4. Vendar se poročilo iz odstavka 1 ne zahteva, kadar se vsi družbeniki družb, ki se združujejo, tej zahtevi odpovejo.“;

(10) vstavi se naslednji člen 124a:

„Člen 124a

Poročilo poslovodnega ali upravnega organa delavcem

1. Poslovodni ali upravni organ vsake od družb, ki se združujejo, pripravi poročilo, s katerim pojasni posledice čezmejne združitve za delavce.

2. S poročilom iz odstavka 1 se zlasti pojasni naslednje:

   (a) posledice čezmejne združitve za prihodnje poslovanje družbe in za strateški načrt uprave;

   (b) posledice čezmejne združitve za zaščito delovnih razmerij;

   (c) kakršne koli bistvene spremembe na področju pogojev zaposlitve in glede lokacij krajev poslovanja družb;

   (d) ali dejavniki iz točk (a), (b) in (c) zadevajo tudi kakršno koli hčerinsko družbo družb, ki se združujejo.

3. Poročilo iz odstavka 1 tega člena je vsaj v elektronski obliki dostopno predstavnikom delavcev vsake od družb, ki se združujejo, kadar takih predstavnikov ni, pa delavcem samim, in sicer najmanj en mesec pred datumom skupščine iz člena 126. Poročilo je na podoben način dostopno tudi družbenikom vsake od družb, ki se združujejo.

   Če pa se za združitev v skladu s členom 126(3) ne zahteva odobritev skupščine prevzemne družbe, je poročilo dostopno vsaj en mesec pred datumom skupščine druge družbe, ki se združuje, ali več takih družb.

4. Kadar poslovodni ali upravni organ ene ali več družb, ki se združujejo, pravočasno prejme mnenje predstavnikov svojih delavcev, kadar takih predstavnikov ni, pa mnenje delavcev samih, kakor je to določeno v nacionalnem pravu, se o tem obvestijo družbeniki, to mnenje pa se doda poročilu.

5. Vendar se priprava poročila iz odstavka 1 ne zahteva, kadar družbe, ki se združujejo, in njihove hčerinske družbe, če obstajajo, nimajo nobenih drugih delavcev razen tistih, ki so del poslovodnega ali upravnega organa.

6. Predložitev poročila ne posega v veljavne pravice in postopke glede obveščanja in posvetovanja, ki so bili sprejeti na nacionalni ravni po prenosu direktiv 2001/23/ES, 2002/14/ES ali 2009/38/ES.“;

(11) v členu 125(1) se doda naslednji drugi pododstavek:

„Države članice pri oceni neodvisnosti strokovnjaka upoštevajo okvir iz členov 22 in 22b Direktive 2006/43/ES.“;

(12) člen 126 se spremeni:

   (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

   „1. Ob seznanitvi s poročili iz členov 124, 124a in 125, kot je ustrezno, skupščine vseh družb, ki se združujejo, s sklepom odločijo o odobritvi skupnega načrta čezmejne združitve.“;

   (b) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Države članice zagotovijo, da sklepa o odobritvi skupnega načrta čezmejne združitve iz odstavka 1 ni mogoče izpodbijati pred pristojnim organom zgolj iz naslednjih razlogov:

(a) menjalno razmerje deležev iz člena 122(b) je bilo neustrezno določeno;

(b) denarno nadomestilo iz člena 122(m) je bilo neustrezno določeno;

(c) skupna vrednost deležev, dodeljenih družbeniku, ni enakovredna vrednosti deležev, ki jih ima ta družbenik v družbi, ki se združuje.“;

(13) vstavita se naslednja člena 126a in 126b:

„Člen 126a
Zaščita družbenikov

1. Države članice zagotovijo naslednjim družbenikom družb, ki se združujejo, pravico do odsvojitve njihovih deležev pod pogoji iz odstavkov 2 do 6:

(a) družbenikom, ki imajo v lasti deleže z glasovalnimi pravicami in niso glasovali za odobritev skupnega načrta čezmejne združitve;

(b) družbenikom, ki imajo v lasti deleže brez glasovalnih pravic.

2. Države članice zagotovijo, da lahko družbeniki iz odstavka 1 tega člena po začetku učinkovanja čezmejne združitve v skladu s členom 129 svoje deleže v zameno za izplačano ustrezno denarno nadomestilo odsvojijo enemu ali več od naslednjih:

(a) zadevnim družbam, ki se združujejo;

(b) preostalim družbenikom zadevnih družb, ki se združujejo;

(c) tretjim osebam v dogovoru z zadevnimi družbami, ki se združujejo.

3. Države članice zagotovijo, da vsaka od družb, ki se združuje, tistim družbenikom iz odstavka 1 tega člena, ki želijo uveljavljati svojo pravico do odsvojitve svojih deležev, v skupnem načrtu čezmejne združitve ponudi ustrezno denarno nadomestilo, kakor je določeno v členu 122(m). Države članice tudi določijo rok za sprejem ponudbe, ki v nobenem primeru ne sme presegati enega meseca po zasedanju skupščine iz člena 126, ali, v primerih, v katerih se ne zahteva odobritev skupščine, dva meseca po razkritju skupnega načrta združitve iz člena 123. Države članice tudi zagotovijo, da lahko družbe, ki se združujejo, sprejmejo ponudbo, sporočeno v elektronski obliki na naslov, ki ga družbe navedejo v ta namen.

Vendar pridobitev lastnih delnic s strani družb, ki se združujejo, ne posega v nacionalne predpise, ki urejajo pridobitev lastnih deležev s strani družbe.

4. Države članice zagotovijo, da je ponudba denarnega nadomestila pogojena z začetkom učinkovanja čezmejne združitve v skladu s členom 129. Države članice tudi določijo rok za plačilo denarnega nadomestila, ki v nobenem primeru ne sme presegati enega meseca po začetku učinkovanja čezmejne združitve.

5. Ustreznost denarnega nadomestila pregleda neodvisni strokovnjak, imenovan v skladu s členom 125. Neodvisni strokovnjak upošteva tržno ceno navedenih deležev v družbah, ki se združujejo, pred obvestilom o predlagani združitvi ter vrednost družbe brez učinka predlagane združitve, kakor je določena v skladu s splošno sprejetimi metodami vrednotenja.

6. Države članice zagotovijo, da lahko vsak družbenik, ki je sprejel ponudbo denarnega nadomestila iz odstavka 3, vendar meni, da denarno nadomestilo ni bilo ustrezno določeno, v enem mesecu od sprejema ponudbe pred nacionalnim sodiščem zahteva ponovni izračun ponujenega denarnega nadomestila.

7. Države članice zagotovijo, da pravice iz odstavkov 1 do 6 ureja pravo države članice, ki se uporablja za družbo, ki se združuje, in da so glede tega pristojna sodišča navedene države članice. Vsak družbenik, ki je sprejel ponudbo denarnega nadomestila za pridobitev njegovega deleža, lahko začne postopek iz odstavka 6 ali je stranka v tem postopku.

8. Države članice zagotovijo tudi, da lahko tisti družbeniki družb, ki se združujejo, ki čezmejni združitvi niso nasprotovali, vendar menijo, da je menjalno razmerje deležev neustrezno, navedeno menjalno razmerje deležev, določeno v skupnem načrtu čezmejne združitve iz člena 122, izpodbijajo pred nacionalnim sodiščem v enem mesecu od začetka učinkovanja čezmejne združitve.

9. Države članice zagotovijo, da lahko nacionalno sodišče, kadar ugotovi, da navedeno menjalno razmerje deležev ni bilo ustrezno določeno, družbi, ki nastane s čezmejno združitvijo, odredi, da mora družbenikom, ki so razmerje uspešno izpodbijali, plačati nadomestilo. To nadomestilo je v obliki dodatnega gotovinskega plačila, izračunanega na podlagi ustreznega razmerja, ki se uporablja za zamenjavo vrednostnih papirjev ali deležev, kakor ga je ugotovilo sodišče. Nacionalno sodišče je pristojno, da na predlog katerega koli od teh družbenikov ali družb, ki se združujejo, družbi, ki nastane s čezmejno združitvijo, odredi, da namesto gotovinskega plačila zagotovi dodatne deleže.

10. Države članice zagotovijo, da obveznost plačila dodatnega denarnega nadomestila ali zagotovitve dodatnih deležev ureja pravo, ki se uporablja za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo.

Člen 126b
Zaščita upnikov

1. Države članice lahko zahtevajo, da poslovodni ali upravni organ družbe, ki se združuje, v skupni načrt čezmejne združitve iz člena 122 vključi izjavo, ki pravilno odraža finančni položaj družbe. V izjavi navede, da na podlagi informacij, ki so na voljo poslovodnemu ali upravnemu organu družbe na datum te izjave, in na podlagi opravljenih smiselnih poizvedb ni seznanjen z nobenim razlogom, iz katerega družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, ne bi mogla izpolniti svojih obveznosti, ko bodo te zapadle v plačilo. Izjava se pripravi največ en mesec pred razkritjem skupnega načrta čezmejne združitve v skladu s členom 123.

2. Države članice zagotovijo, da lahko tisti upniki družb, ki se združujejo, ki niso zadovoljni z zaščito svojih interesov iz skupnega načrta čezmejne združitve, kot je določeno v členu 122(n), pri ustreznem upravnem ali sodnem organu predlagajo ustrezne zaščitne ukrepe v enem mesecu od razkritja iz člena 123.

3. Za upnike družb, ki se združujejo, se domneva, da zaradi čezmejne združitve niso oškodovani v nobeni od naslednjih okoliščin:

   (a) če družbe, ki se združujejo, skupaj z načrtom čezmejne združitve razkrijejo poročilo neodvisnega strokovnjaka, v katerem je ugotovljeno, da ni razumno pričakovati, da bi bile pravice upnikov neupravičeno oškodovane. Neodvisnega

strokovnjaka bi moral imenovati ali odobriti pristojni organ, poleg tega pa mora izpolnjevati zahteve iz člena 125(1);

(b) če se upnikom ponudi pravica do poplačila, bodisi nasproti jamstvu tretje osebe bodisi nasproti družbi, ki nastane z združitvijo, v vrednosti, ki je najmanj enakovredna njihovi prvotni terjatvi, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor njihova prvotna terjatev, ter s kreditno kakovostjo, ki je vsaj sorazmerna s prvotno terjatvijo upnika, takoj po zaključku združitve.

4. Odstavki 1, 2 in 3 ne posegajo v uporabo nacionalnih zakonodaj držav članic družb, ki se združujejo, glede poplačila ali zaščite plačil, dolžnih javnim organom.“;

(14) člen 127 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodata naslednja pododstavka:

„Države članice zagotovijo, da se lahko vloga družb, ki se združujejo, za pridobitev potrdila pred združitvijo, vključno s predložitvijo vseh informacij in dokumentov, v celoti izpolni prek spleta, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri pristojnem organu iz odstavka 1.

Vendar lahko države članice v primeru resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnemu organu, pri katerem je treba predložiti ustrezne informacije in dokumente.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Države članice zagotovijo, da se potrdilo pošlje organom iz člena 128(1) prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega v skladu s členom 22.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(15) člen 128 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za namene odstavka 1 tega člena vse družbe, ki se združujejo, organu iz navedenega odstavka predložijo skupni načrt čezmejne združitve, ki ga je odobrila skupščina iz člena 126.“;

(b) dodata se naslednja odstavka 3 in 4:

„3. Vsaka država članica zagotovi, da se lahko vloga katere koli družbe, ki se združuje, za dokončanje postopka iz odstavka 1, vključno s predložitvijo vseh informacij in dokumentov, v celoti izpolni prek spleta, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri pristojnem organu.

Vendar lahko države članice v primerih resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, sprejmejo ukrepe, ki lahko zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnemu organu države članice, v kateri je treba predložiti ustrezne informacije in dokumente.

4. Pristojni organ države članice družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo, sprejme potrdilo ali potrdila pred združitvijo iz člena 127(2) kot prepričljiv dokaz pravilnega dokončanja dejanj in formalnosti pred združitvijo v ustrezni državi članici ali državah članicah. Organ ali organi, pristojni za družbe, ki se združujejo, potrdilo posredujejo pristojnemu organu države članice družbe, ki nastane z združitvijo, prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega v skladu s členom 22.“;

(16) člen 131 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vsa sredstva in obveznosti prevzete družbe, vključno z vsemi pogodbami, dobropisi, pravicami in obveznostmi, se prenesejo na prevzemno družbo in se z njo nadaljujejo;“;

(b) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vsa sredstva in obveznosti družb, ki se združujejo, vključno z vsemi pogodbami, dobropisi, pravicami in obveznostmi, se prenesejo na novo družbo in se z njo nadaljujejo;“;

(17) člen 132 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar čezmejno združitev s prevzemom izvede bodisi družba, ki ima vse deleže in druge vrednostne papirje z glasovalnimi pravicami na skupščini prevzete družbe oziroma družb, bodisi oseba, ki ima neposredno ali posredno vse deleže prevzemne družbe in prevzetih družb, prevzemna družba pa v okviru združitve ne dodeli nobenih deležev:

– se ne uporabljajo točke (b), (c), (e) in (m) člena 122, člen 125 in točka (b) člena 131(1),

– se za prevzeto družbo ali prevzete družbe ne uporabljata člen 124 in člen 126(1).“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Kadar zakonodaja držav članic vseh družb, ki se združujejo, določa izjemo od odobritve skupščine v skladu s členom 126(3) in odstavkom 1 tega člena, so skupni načrt čezmejne združitve oziroma informacije iz odstavkov 1 do 3 člena 123 ter poročili iz členov 124 in 124a dostopni vsaj en mesec, preden družba sprejme odločitev o združitvi v skladu z nacionalnim pravom.“;

(18) člen 133 se spremeni:

(a) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Kadar družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, deluje po sistemu soodločanja delavcev, je dolžna sprejeti ukrepe za zagotovitev, da so pravice soodločanja delavcev v primeru vsake naknadne čezmejne združitve, delitve ali preoblikovanja ali vsake naknadne združitve, delitve ali preoblikovanja znotraj države v roku treh let po začetku učinkovanja čezmejne združitve zaščitene s smiselno uporabo pravil iz odstavkov 1 do 6.“;

(b) doda se naslednji odstavek 8:

„8. Družba svoje delavce obvesti, ali se je odločila uporabljati standardna pravila soodločanja iz točke (h) odstavka 3 ali pa bo začela pogajanja v okviru posebnega pogajalskega organa. V zadnjenavedenem primeru družba svoje delavce brez nepotrebnega odlašanja obvesti o izidu pogajanj.“;

(19) vstavi se naslednji člen 133a:

„Člen 133a

Odgovornost neodvisnih strokovnjakov

Države članice določijo pravila, ki urejajo civilno odgovornost neodvisnih strokovnjakov, odgovornih za pripravo poročila iz člena 125 in člena 126b(2)(a), vključno glede neprimernega ravnanja teh strokovnjakov pri izvajanju njihovih nalog.“;

(20) v naslovu II se doda naslednje poglavje IV:

„POGLAVJE IV

Čezmejne delitve kapitalskih družb

Člen 160a

Področje uporabe

1. To poglavje se uporablja za čezmejno delitev kapitalske družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo države članice in z registriranim sedežem, glavno upravo ali glavnim krajem poslovanja v Uniji, če za vsaj dve od družb, vključenih v delitev, velja zakonodaja različnih držav članic („čezmejna delitev“).

2. Države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za določitev postopka za čezmejno delitev iz odstavka 1.

Člen 160b

Opredelitev pojmov

Za namene tega poglavja:

(1) ‚kapitalska družba‘, v nadaljnjem besedilu: družba, pomeni družbo, kakor je opredeljena v Prilogi II;

(2) ‚razdeljena družba‘ pomeni družbo, ki je v postopku čezmejne delitve, pri čemer prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na eno ali več družb ali, v primeru delne delitve, prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb;

(3) ‚delitev‘ pomeni postopek, s katerim:

(a) razdeljena družba, ki je prenehala brez likvidacije, prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na dve ali več novoustanovljenih družb (‚družb prejemnic‘) v zameno za to, da se družbenikom razdeljene družbe izdajo vrednostni papirji ali deleži družb prejemnic ter morebitno gotovinsko plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti navedenih vrednostnih papirjev ali deležev ali, če ti nimajo nominalne vrednosti, gotovinsko plačilo, ki ne presega 10 % računovodske vrednosti njihovih vrednostnih papirjev ali deležev (‚popolna delitev‘), ali

(b) razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več novoustanovljenih družb (‚družb prejemnic‘) v zameno za to, da se družbenikom razdeljene družbe izdajo vrednostni papirji ali deleži družb prejemnic ali razdeljene družbe ali tako družb prejemnic kot razdeljene družbe ter morebitno gotovinsko plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti navedenih vrednostnih papirjev ali deležev ali, če ni nominalne

vrednosti, gotovinsko plačilo, ki ne presega 10 % računovodske vrednosti njihovih vrednostnih papirjev ali deležev (‚delna delitev').

Člen 160c
Nadaljnje določbe v zvezi s področjem uporabe

1. Ne glede na člen 160b(3) se to poglavje uporablja tudi za čezmejne delitve, kadar lahko v skladu z nacionalno zakonodajo vsaj ene zadevne države članice gotovinsko plačilo iz točk (a) in (b) člena 160b(3) presega 10 % nominalne vrednosti ali, če nominalne vrednosti ni, 10 % računovodske vrednosti vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družb prejemnic.

2. Države članice se lahko odločijo, da tega poglavja ne bodo uporabljale za čezmejne delitve, pri katerih sodeluje zadruga, tudi kadar bi zadruga bila zajeta v opredelitvi ‚kapitalske družbe', kakor je določena v členu 160b(1).

3. To poglavje se ne uporablja za čezmejne delitve, pri katerih je udeležena družba s ciljem kolektivih naložb s strani javnosti zagotovljenega kapitala, ki deluje po načelu razpršitve tveganj in katere deleži se na zahtevo imetnikov odkupijo ali ponovno kupijo, neposredno ali posredno, iz premoženja te družbe. Ukrepi, s katerimi ta družba zagotovi, da se vrednost njenih deležev po borznem tečaju bistveno ne razlikuje od njihove neto vrednosti, se štejejo za enakovredne takemu odkupu ali ponovnemu nakupu.

Člen 160d
Pogoji za čezmejne delitve

1. Kadar namerava družba izvesti čezmejno delitev, države članice zagotovijo, da država članica družbe, ki se deli, in država članica družbe prejemnice ali družb prejemnic preverita, ali je čezmejna delitev skladna s pogoji iz odstavka 2.

2. Družba ni upravičena do čezmejne delitve v naslednjih okoliščinah:

   (a) začeti so bili postopki za prenehanje ali likvidacijo ali postopki zaradi insolventnosti te družbe;

   (b) družba je v postopku preventivnega prestrukturiranja, ki je bil začet zaradi verjetnosti insolventnosti;

   (c) družba je začasno plačilno nesposobna;

   (d) v zvezi z družbo se uporabljajo instrumenti, pooblastila in mehanizmi za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU;

   (e) nacionalni organi so sprejeli preventivne ukrepe, da se prepreči začetek postopkov iz točk (a), (b) ali (d).

3. Država članica razdeljene družbe zagotovi, da pristojni organ ne odobri delitve, če po preučitvi posameznega primera in ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin ugotovi, da gre za umetno ureditev, katere cilj je pridobitev neupravičenih davčnih ugodnosti ali neupravičeno omejevanje pravnih ali pogodbenih pravic delavcev, upnikov ali družbenikov.

4. Nacionalno pravo države članice razdeljene družbe se uporablja za del postopkov in formalnosti, ki jih je treba upoštevati v zvezi s čezmejno delitvijo za pridobitev potrdila pred delitvijo, nacionalno pravo držav članic družb prejemnic pa se

uporablja za del postopkov in formalnosti, ki jih je treba upoštevati po prejemu potrdila pred delitvijo v skladu s pravom Unije.

Člen 160e
Načrt čezmejne delitve

1. Poslovodni ali upravni organ razdeljene družbe pripravi načrt čezmejne delitve. V načrtu čezmejne delitve je vključeno vsaj naslednje:

(a) pravna oblika, firma in registrirani sedež, ki se predlagajo za novo družbo ali nove družbe, ki nastanejo s čezmejno delitvijo;

(b) razmerje, ki se uporablja za zamenjavo vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družb, ter znesek vsakega gotovinskega plačila, če je ustrezno;

(c) pogoji dodelitve vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družb prejemnic ali razdeljene družbe;

(d) predlagani časovni razpored za čezmejno delitev;

(e) verjetni vplivi čezmejne delitve na zaposlovanje;

(f) datum, od katerega so imetniki vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družb, upravičeni do udeležbe na dobičku, in vsi posebni pogoji, ki vplivajo na to upravičenje;

(g) datum ali datumi, od katerih se transakcije razdeljene družbe v računovodske namene obravnavajo kot transakcije družb prejemnic;

(h) podrobnosti o morebitnih posebnih ugodnostih, ki jih imajo člani upravnega, poslovodnega, nadzornega ali kontrolnega organa razdeljene družbe;

(i) pravice, ki jih družbe prejemnice dodelijo družbenikom razdeljene družbe, ki imajo posebne pravice, ali imetnikom vrednostnih papirjev, razen deležev, ki predstavljajo kapital razdeljene družbe, ali predlagani ukrepi v zvezi z njimi;

(j) morebitne posebne ugodnosti, ki jih imajo strokovnjaki, zadolženi za pregled načrta čezmejne delitve;

(k) ustanovitveni akti družb prejemnic ali morebitne spremembe ustanovitvenega akta razdeljene družbe v primeru delne delitve;

(l) kadar je to primerno, informacije o postopkih, s katerimi so v skladu s členom 160n določene ureditve o udeležbi delavcev pri opredelitvi njihovih pravic do soodločanja v družbah prejemnicah, ter o možnostih za take ureditve;

(m) natančen opis sredstev in obveznosti razdeljene družbe ter izkaz o tem, kako bodo ti sredstva in obveznosti dodeljeni družbam prejemnicam ali, v primeru delne delitve, zadržani v razdeljeni družbi, vključno z določbo o obravnavanju sredstev ali obveznosti, ki v načrtu čezmejne delitve niso izrecno dodeljene, kot so sredstva ali obveznosti, ki na datum priprave načrta čezmejne delitve niso znane;

(n) informacije o vrednotenju sredstev in obveznosti, ki se dodelijo vsaki posamezni družbi, vključeni v čezmejno delitev;

(o) datum računovodskega izkaza razdeljene družbe, s katerim so se določili pogoji čezmejne delitve;

(p) kadar je ustrezno, dodelitev vrednostnih papirjev in deležev družb prejemnic ali razdeljene družbe ali kombinacije družb prejemnic in razdeljene družbe družbenikom razdeljene družbe ter merilo, na katerem temelji taka dodelitev;

(q) podrobnosti o ponudbi denarnega nadomestila za družbenike, ki nasprotujejo čezmejni delitvi, v skladu s členom 160l;

(r) podrobnosti o zaščitnih ukrepih, ponujenih upnikom.

2. Države članice zagotovijo, da se, kadar sredstvo razdeljene družbe v načrtu čezmejne delitve ni izrecno dodeljeno in razlaga tega načrta ne omogoča odločitve o dodelitvi, sredstvo ali nadomestilo zanj dodeli vsem družbam prejemnicam ali, v primeru delne delitve, vsem družbam prejemnicam in razdeljeni družbi v sorazmerju z deležem neto sredstev, dodeljenih vsaki od navedenih družb v skladu z načrtom čezmejne delitve.

3. Države članice tudi zagotovijo, da se, kadar obveznost razdeljene družbe v načrtu čezmejne delitve ni izrecno dodeljena, obveznost dodeli družbam prejemnicam in razdeljeni družbi v sorazmerju z deležem neto sredstev, dodeljenih vsaki od navedenih družb v skladu z načrtom čezmejne delitve. Na podoben način je vsaka solidarna obveznost omejena na vrednost neto sredstev, dodeljenih vsaki posamezni družbi na dan delitve.

4. Države članice družbi dovolijo, da poleg uradnih jezikov držav članic družb prejemnic in razdeljene družbe za namene priprave načrta čezmejne delitve ter vseh drugih s tem povezanih dokumentov uporabljajo jezik, ki se običajno uporablja na področju mednarodnega poslovanja in financ. Države članice določijo, kateri jezik prevlada v primeru razhajanja med različnimi jezikovnimi različicami teh dokumentov.

Člen 160f
Računovodski datum

1. Poslovodni ali upravni organ razdeljene družbe lahko načrtu čezmejne delitve določi računovodski datum ali datume, da se olajša postopek delitve.

Računovodski datum iz načrta čezmejne delitve je dan začetka učinkovanja čezmejne delitve, kakor je naveden v členu 160t, razen če družba zaradi olajšanja postopka delitve določi druge datume.

V tem primeru mora vsak računovodski datum izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) ne sme biti zgodnejši od datuma bilance stanja iz letnega računovodskega izkaza, ki ga je pripravila in objavila razdeljena družba;

(b) kar zadeva vsako posamezno družbo prejemnico, ne sme biti zgodnejši od datuma ustanovitve družbe prejemnice;

(c) datumi iz točk (a) in (b) morajo družbam prejemnicam in v primeru delne delitve razdeljeni družbi omogočati, da pripravijo svoje letne računovodske izkaze, vključno z učinki delitve, v skladu z zakonodajo Unije in zakonodajo držav članic na datum bilance stanja družb, vključenih v delitev, neposredno po datumu začetka učinkovanja čezmejne delitve.

Za namene točk (a) in (b) se lahko pri določitvi računovodskega datuma upošteva računovodska ureditev, ki jo uporablja družba prejemnica.

2. Države članice zagotovijo, da se v vseh nacionalnih zakonodajah družb, ki nastanejo s čezmejno delitvijo, datumi iz odstavka 1 za namene računovodstva obravnavajo kot dan, s katerim se transakcije, ki jih razdeljena družba prenese, obravnavajo kot transakcije vsake posamezne družbe prejemnice.

3. Države članice zagotovijo, da se od ustreznih datumov, določenih v odstavku 1, za pripoznanje in vrednotenje sredstev in obveznosti v računovodskih izkazih, ki se prenesejo na podlagi čezmejne delitve, uporabljajo računovodske ureditve družb prejemnic.

Člen 160g

Poročilo poslovodnega ali upravnega organa družbenikom

1. Poslovodni ali upravni organ razdeljene družbe pripravi poročilo, s katerim pojasni in utemelji pravne in gospodarske vidike čezmejne delitve.

2. S poročilom iz odstavka 1 se zlasti pojasni naslednje:

   (a) posledice čezmejne delitve za prihodnje poslovanje družb prejemnic in, v primeru delne delitve, tudi razdeljene družbe ter za strateški načrt uprav;

   (b) kadar je ustrezno, pojasnitev in utemeljitev menjalnega razmerja deležev;

   (c) opis kakršnih koli posebnih težav, ki so se pojavile pri vrednotenju;

   (d) posledice čezmejne delitve za družbenike;

   (e) pravice in pravna sredstva, ki so v skladu s členom 160l na voljo družbenikom, ki nasprotujejo čezmejni delitvi.

3. Poročilo iz odstavka 1 tega člena je družbenikom razdeljene družbe dostopno vsaj v elektronski obliki najmanj dva meseca pred datumom skupščine iz člena 160k. To poročilo je na podoben način dostopno predstavnikom delavcev razdeljene družbe, kadar takih predstavnikov ni, pa samim delavcem.

4. Vendar se poročilo iz odstavka 1 ne zahteva, kadar se vsi družbeniki razdeljene družbe temu dokumentu odpovejo.

Člen 160h

Poročilo poslovodnega ali upravnega organa delavcem

1. Poslovodni ali upravni organ razdeljene družbe pripravi poročilo, s katerim pojasni posledice čezmejne delitve za delavce.

2. S poročilom iz odstavka 1 se zlasti pojasni naslednje:

   (a) posledice čezmejne delitve za prihodnje poslovanje družb prejemnic in, v primeru delne delitve, tudi razdeljene družbe ter za strateški načrt uprav;

   (b) posledice čezmejne delitve za zaščito delovnih razmerij;

   (c) kakršne koli bistvene spremembe na področju pogojev zaposlitve in glede lokacij krajev poslovanja družb;

   (d) ali dejavniki iz točk (a), (b) in (c) zadevajo tudi kakršno koli hčerinsko družbo razdeljene družbe.

3. Poročilo iz odstavka 1 je vsaj v elektronski obliki dostopno predstavnikom delavcev razdeljene družbe, kadar takih predstavnikov ni, pa delavcem samim, in sicer

najmanj dva meseca pred datumom skupščine iz člena 160k. Poročilo je na podoben način dostopno tudi družbenikom razdeljene družbe.

4. Kadar poslovodni ali upravni organ razdeljene družbe pravočasno prejme mnenje predstavnikov svojih delavcev, kadar takih predstavnikov ni, pa mnenje delavcev samih, kakor je to določeno v nacionalnem pravu, se o tem obvestijo družbeniki, to mnenje pa se doda navedenemu poročilu.

5. Vendar se poročilo iz odstavka 1 ne zahteva, kadar razdeljena družba in vse njene hčerinske družbe, če obstajajo, nimajo nobenih drugih delavcev razen tistih, ki so del poslovodnega ali upravnega organa.

6. Odstavki 1 do 5 ne posegajo v veljavne pravice in postopke glede obveščanja in posvetovanja, ki so bili sprejeti na nacionalni ravni po prenosu direktiv 2001/23/ES, 2002/14/ES ali 2009/38/ES.

Člen 160i

Pregled neodvisnega strokovnjaka

1. Države članice zagotovijo, da razdeljena družba vsaj dva meseca pred datumom skupščine iz člena 160k pri pristojnem organu, določenem v skladu s členom 160o(1), zahteva, da imenuje strokovnjaka, ki bo pregledal in ocenil načrt čezmejne delitve ter poročili iz členov 160g in 160h, pri čemer se upošteva pogoj iz odstavka 6 tega člena.

   Zahtevku za imenovanje strokovnjaka se priloži naslednje:

   (a) načrt delitve iz člena 160e;

   (b) poročili iz členov 160g in 160h.

2. Pristojni organ imenuje neodvisnega strokovnjaka v petih delovnih dneh od zahtevka iz odstavka 1 ter prejema načrta in poročil. Strokovnjak je neodvisen od razdeljene družbe in je lahko fizična ali pravna oseba, odvisno od prava zadevne države članice. Države članice pri oceni neodvisnosti strokovnjaka upoštevajo okvir iz členov 22 in 22b Direktive 2006/43/ES.

3. Strokovnjak pripravi pisno poročilo, ki vsebuje vsaj:

   (a) navedbo metode ali metod, uporabljenih za določitev predlaganega menjalnega razmerja deležev;

   (b) izjavo o tem, ali je metoda oziroma so metode iz točke (a) primerne;

   (c) izračun dobljene vrednosti pri uporabi metod iz točke (a) ter mnenje o relativni pomembnosti, pripisani takim metodam pri izračunu predlagane vrednosti;

   (d) oceno o tem, ali je menjalno razmerje deležev pošteno in razumno;

   (e) podrobno oceno pravilnosti poročil in informacij, ki jih je predložila družba;

   (f) opis vseh dejanskih elementov, ki so potrebni, da lahko pristojni organ, določen v skladu s členom 160o(1), opravi podrobno oceno, da ugotovi, ali je nameravana čezmejna delitev umetna ureditev v skladu s členom 160p, vključno z vsaj naslednjim: značilnostmi ustanovitve družb prejemnic v zadevnih državah članicah, vključno z namenom, sektorjem, naložbo, čistim prihodkom in dobičkom ali izgubo, številom delavcev, sestavo bilance stanja, davčnim rezidentstvom, sredstvi in njihovo lokacijo, običajnim krajem opravljanja dela delavcev in posebnih skupin delavcev, krajem, kjer se plačajo

socialni prispevki, in poslovnimi tveganji, ki jih prevzame razdeljena družba v državah članicah družb prejemnic.

4. Države članice zagotovijo, da bo smel neodvisni strokovnjak od razdeljene družbe pridobiti vse zadevne informacije in dokumente ter opraviti vse potrebne poizvedbe, da preveri vse elemente načrta ali poslovnih poročil. Neodvisni strokovnjak sme tudi prejeti pripombe in mnenja od predstavnikov delavcev družbe, kadar takih predstavnikov ni, pa od delavcev samih, ter tudi od upnikov in družbenikov družbe.

5. Države članice zagotovijo, da se lahko informacije, ki se predložijo neodvisnemu strokovnjaku, uporabljajo le za namene priprave poročila, ter da se zaupne informacije, vključno s poslovnimi skrivnostmi, ne razkrijejo. Po potrebi lahko strokovnjak pristojnemu organu, določenemu v skladu s členom 160o(1), predloži ločen dokument, ki vsebuje zaupne informacije, pri čemer je ta ločeni dokument dostopen le razdeljeni družbi in se ne razkrije nobeni tretji osebi.

6. Države članice mikro in mala podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES (**), izvzamejo iz določb tega člena.

Člen 160j
Razkritje

1. Države članice zagotovijo, da država članica razdeljene družbe vsaj en mesec pred datumom skupščine, ki bo odločala o tem, razkrije naslednje dokumente in omogoči, da so ti v registru javno dostopni:

   (a) načrt čezmejne delitve;

   (b) poročilo neodvisnega strokovnjaka iz člena 160i, kadar je ustrezno;

   (c) obvestilo, s katerim se družbeniki, upniki in delavci razdeljene družbe obvestijo, da lahko družbi in pristojnemu organu, določenemu v skladu s členom 160o(1), pred datumom skupščine predložijo pripombe v zvezi z dokumenti iz točk (a) in (b) prvega pododstavka.

   Dokumenti iz prvega pododstavka so dostopni tudi prek sistema iz člena 22.

2. Države članice lahko razdeljeno družbo izvzamejo iz zahteve po razkritju iz odstavka 1, kadar ta za neprekinjeno obdobje, ki se začne najmanj en mesec pred datumom, določenim za skupščino, ki bo odločala o načrtu delitve, in se ne konča pred zaključkom te skupščine, na svojem spletnem mestu javnosti zagotovi brezplačen dostop do dokumentov iz odstavka 1.

   Vendar države članice za to izvzetje ne določijo nikakršnih zahtev ali omejitev, razen tistih, ki so nujne za zagotovitev varnosti spletnega mesta in pristnosti navedenih dokumentov, če in samo kolikor so sorazmerne z izpolnitvijo teh ciljev.

3. Kadar razdeljena družba razkrije načrt čezmejne delitve v skladu z odstavkom 2 tega člena, registru vsaj en mesec pred datumom skupščine, ki bo o tem odločala, predloži naslednje informacije:

   (a) pravno obliko, firmo in registrirani sedež razdeljene družbe ter pravno obliko, firmo in registrirani sedež, ki so predlagani za vsako novoustanovljeno družbo, ki nastane s čezmejno delitvijo;

   (b) register, pri katerem so vloženi dokumenti iz člena 14 za razdeljeno družbo, in številko vpisa v navedeni register;

(c) navedbo ureditev, sprejetih za uresničevanje pravic upnikov, delavcev in družbenikov;

(d) podrobnosti o spletnem mestu, na katerem je mogoče prek spleta in brezplačno pridobiti načrt čezmejne delitve, obvestilo in poročilo strokovnjaka iz odstavka 1 ter popolne informacije o ureditvah iz točke (c) tega odstavka.

4. Države članice zagotovijo, da se lahko zahteve iz odstavkov 1 in 3 v celoti izpolnijo prek spleta, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri katerem koli pristojnem organu zadevne države članice.

Vendar lahko države članice v primeru resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnem organu.

5. Države članice lahko poleg razkritja iz odstavkov 1, 2 in 3 zahtevajo, da se načrt čezmejne delitve ali informacije iz odstavka 3 objavijo v njihovem nacionalnem uradnem listu. V tem primeru države članice zagotovijo, da register posreduje ustrezne informacije nacionalnim uradnim listom.

6. Države članice zagotovijo, da je dokumentacija iz odstavka 1 javnosti dostopna brezplačno. Države članice zagotovijo, da zneski nobene pristojbine, ki jih registri razdeljeni družbi zaračunajo za razkritje iz odstavkov 1 in 3 ter, kadar je ustrezno, za objavo iz odstavka 5, ne presegajo upravnih stroškov zagotavljanja storitve.

Člen 160k
Odobritev skupščine

1. Po seznanitvi s poročili iz členov 160g, 160h in 160i, kadar je ustrezno, skupščina razdeljene družbe s sklepom odloči, ali bo odobrila načrt čezmejne delitve. Družba o sklepu skupščine obvesti pristojni organ, določen v skladu s členom 160o(1).

2. Skupščina lahko zadrži pravico do pogojevanja izvedbe čezmejne delitve z izrecno potrditvijo ureditev iz člena 160n.

3. Države članice zagotovijo, da se za odobritev vsake spremembe načrta čezmejne delitve zahteva večina najmanj dveh tretjin, vendar ne več kot 90 %, glasov, ki se nanašajo bodisi na deleže bodisi na zastopani vpisani kapital. V nobenem primeru glasovalni prag ni višji od tistega, ki ga za odobritev čezmejnih združitev določa nacionalna zakonodaja.

4. Skupščina odloči tudi, ali bi bilo treba zaradi čezmejne delitve spremeniti ustanovitvene akte razdeljene družbe.

5. Države članice zagotovijo, da odobritve čezmejne delitve na skupščini ni mogoče izpodbijati zgolj iz naslednjih razlogov:

(a) menjalno razmerje deležev iz člena 160e je bilo neustrezno določeno;

(b) denarno nadomestilo iz člena 160l je bilo neustrezno določeno;

(c) skupna vrednost deležev, dodeljenih družbeniku, ni enakovredna vrednosti deležev, ki jih ima ta družbenik v razdeljeni družbi.

Člen 160l
Zaščita družbenikov

1. Države članice zagotovijo naslednjim družbenikom razdeljene družbe pravico do odsvojitve njihovih deležev pod pogoji iz odstavkov 2 do 6:

(a) družbenikom, ki imajo v lasti deleže z glasovalnimi pravicami in niso glasovali za odobritev načrta čezmejne delitve;

(b) družbenikom, ki imajo v lasti deleže brez glasovalnih pravic.

2. Države članice zagotovijo, da lahko družbeniki iz odstavka 1 po začetku učinkovanja čezmejnega preoblikovanja v skladu s členom 160t odsvojijo svoje deleže v zameno za izplačano ustrezno denarno nadomestilo s strani enega ali več od naslednjih:

(a) razdeljene družbe;

(b) preostalih družbenikov navedene družbe;

(c) tretjih oseb, v dogovoru z razdeljeno družbo.

3. Države članice zagotovijo, da razdeljena družba družbenikom iz odstavka 1 tega člena, ki želijo uveljavljati svojo pravico do odsvojitve svojih deležev, v načrtu čezmejne delitve ponudi ustrezno denarno nadomestilo, kakor je določeno v členu 160e(1)(q). Države članice tudi določijo rok za sprejem ponudbe, ki v nobenem primeru ne sme presegati enega meseca po zasedanju skupščine iz člena 160k. Države članice tudi zagotovijo, da lahko družba sprejme ponudbo, sporočeno v elektronski obliki na naslov, ki ga družba navede v ta namen.

Vendar pridobitev lastnih delnic s strani razdeljene družbe iz odstavka 1 ne posega v nacionalne predpise, ki urejajo pridobitev lastnih deležev s strani družbe.

4. Države članice zagotovijo, da je ponudba denarnega nadomestila pogojena z začetkom učinkovanja čezmejne delitve v skladu s členom 160t. Države članice tudi določijo rok za plačilo denarnega nadomestila, ki ne sme presegati enega meseca po začetku učinkovanja čezmejne delitve.

5. Države članice določijo, da lahko vsak družbenik, ki je sprejel ponudbo denarnega nadomestila iz odstavka 3, vendar meni, da nadomestilo ni bilo ustrezno določeno, zahteva ponovni izračun ponujenega denarnega nadomestila pred nacionalnim sodiščem v enem mesecu od sprejema ponudbe.

6. Države članice zagotovijo, da pravice iz odstavkov 1 do 5 ureja pravo države članice razdeljene družbe in da so glede tega pristojna sodišča navedene države članice. Vsak družbenik, ki je sprejel ponudbo za pridobitev njegovega deleža, lahko začne postopek iz odstavka 5 ali je stranka v tem postopku.

7. Države članice zagotovijo tudi, da lahko tisti družbeniki razdeljene družbe, ki čezmejni delitvi niso nasprotovali, vendar menijo, da je menjalno razmerje deležev neustrezno, navedeno menjalno razmerje deležev, določeno v načrtu čezmejne delitve, izpodbijajo pred nacionalnim sodiščem v enem mesecu od začetka učinkovanja čezmejne delitve.

8. Države članice zagotovijo, da lahko nacionalno sodišče, kadar ugotovi, da navedeno menjalno razmerje deležev ni bilo ustrezno določeno, družbi prejemnici odredi, da mora družbenikom, ki so razmerje uspešno izpodbijali, plačati nadomestilo. To nadomestilo je v obliki dodatnega gotovinskega plačila, izračunanega na podlagi ustreznega razmerja, ki se uporablja za zamenjavo vrednostnih papirjev ali deležev, kakor ga je ugotovilo sodišče. Nacionalno sodišče je pristojno, da na predlog katerega koli od teh družbenikov družbi prejemnici odredi, da namesto gotovinskega plačila zagotovi dodatne deleže.

9. Države članice zagotovijo, da obveznost plačila dodatnega denarnega nadomestila ali zagotovitve dodatnih deležev ureja pravo, ki se uporablja za družbo, ki nastane s čezmejno delitvijo.

Člen 160m
Zaščita upnikov

1. Države članice lahko zahtevajo, da poslovodni ali upravni organ razdeljene družbe v načrt čezmejne delitve iz člena 160e vključi izjavo, ki pravilno odraža finančni položaj družbe. V izjavi navede, da na podlagi informacij, ki so na voljo poslovodnemu ali upravnemu organu družbe na datum izjave, in opravljenih smiselnih poizvedb ni seznanjen z nobenim razlogom, iz katerega katera koli družba prejemnica in, v primeru delne delitve, razdeljena družba po začetku učinkovanja delitve ne bi mogla izpolniti obveznosti, ki so ji dodeljene v skladu z načrtom čezmejne delitve, ko bodo te zapadle v plačilo. Izjava se pripravi največ en mesec pred razkritjem načrta čezmejne delitve v skladu s členom 160j.

2. Države članice zagotovijo, da lahko tisti upniki, ki niso zadovoljni z zaščito svojih interesov iz načrta čezmejne delitve iz člena 160e, pri ustreznem upravnem ali sodnem organu predlagajo ustrezne zaščitne ukrepe v enem mesecu od razkritja iz člena 160j.

3. Za upnike razdeljene družbe se domneva, da zaradi čezmejne delitve niso oškodovani v nobeni od naslednjih okoliščin:

   (a) če družba skupaj z načrtom čezmejne delitve razkrije poročilo neodvisnega strokovnjaka, v katerem je ugotovljeno, da ni razumno pričakovati, da bi bile pravice upnikov neupravičeno oškodovane. Neodvisnega strokovnjaka bi moral imenovati ali odobriti pristojni organ, poleg tega pa mora izpolnjevati zahteve iz člena 160i(2);

   (b) če se upnikom ponudi pravica do poplačila, bodisi nasproti jamstvu tretje osebe bodisi nasproti družbam prejemnicam ali, v primeru delne delitve, nasproti družbi prejemnici in razdeljeni družbi, najmanj v enakovredni vrednosti njihove prvotne terjatve, ki se lahko uveljavlja v isti jurisdikciji kakor njihova prvotna terjatev, ter s kreditno kakovostjo, ki je vsaj sorazmerna s prvotno terjatvijo upnika, takoj po zaključku delitve.

4. Če upnika razdeljene družbe, katerega terjatev je bila prenesena na družbo prejemnico, ta družba prejemnica ne poplača, so za to obveznost solidarno z družbo prejemnico odgovorne druge družbe prejemnice in, v primeru delne delitve, razdeljena družba. Vendar je znesek solidarne odgovornosti katere koli družbe, vključene v čezmejno delitev, omejen na vrednost neto sredstev, dodeljenih navedeni družbi, na datum začetka učinkovanja delitve.

5. Odstavki 1 do 4 ne posegajo v uporabo nacionalne zakonodaje države članice razdeljene družbe glede poplačila ali zaščite plačil, dolžnih javnim organom.

Člen 160n
Soodločanje delavcev

1. Brez poseganja v odstavek 2 veljajo za vsako družbo prejemnico pravila o soodločanju delavcev, če obstajajo, v tisti državi članici, v kateri ima registrirani sedež.

2. Vendar se veljavna pravila o soodločanju delavcev, če obstajajo, v državi članici, v kateri ima družba, ki nastane s čezmejno delitvijo, registrirani sedež ne uporabljajo, kadar ima razdeljena družba v šestih mesecih pred objavo načrta čezmejne delitve iz člena 160e te direktive povprečno število delavcev, ki ustreza štirim petinam veljavnega praga, določenega v zakonodaji države članice razdeljene družbe, na podlagi katerega se začne uporabljati soodločanje delavcev v smislu točke (k) člena 2 Direktive 2001/86/ES, ali kadar nacionalna zakonodaja, ki se uporablja za vsako posamezno družbo prejemnico ne določa:

   (a) vsaj enake ravni soodločanja delavcev, kot je uveljavljena v razdeljeni družbi pred delitvijo, ki se meri kot sorazmerni delež predstavnikov delavcev med člani upravnega ali nadzornega organa ali njunih odborih ali v skupini za upravljanje, odgovorni za profitne enote družbe, če predstavniki delavcev obstajajo, ali

   (b) enake možnosti izvrševanja pravic do soodločanja, kot jo uživajo delavci, zaposleni v državi članici registriranega sedeža družbe prejemnice, tudi za delavce v obratih družb prejemnic, ki so v drugih državah članicah.

3. V primerih iz odstavka 2 soodločanje delavcev v družbah, ki nastanejo s čezmejno delitvijo, in njihovo udeležbo pri opredelitvi takšnih pravic smiselno in ob upoštevanju odstavkov 4 do 7 tega člena urejajo države članice v skladu z načeli in postopki, določenimi v členu 12(2), (3) in (4) Uredbe (ES) št. 2157/2001 in z naslednjimi določbami Direktive 2001/86/ES:

   (a) členom 3(1), členom 3(2)(a)(i), členom 3(2)(b), členom 3(3), prvo alineo prvega pododstavka člena 3(4), drugim pododstavkom člena 3(4), členom 3(5), tretjo alineo člena 3(6) ter členom 3(7);

   (b) členom 4(1), členom 4(2)(a), (g) in (h), členom 4(3) in členom 4(4);

   (c) členom 5;

   (d) členom 6;

   (e) prvim pododstavkom člena 7(1);

   (f) členi 8, 9, 10 in 12;

   (g) točko (a) dela 3 Priloge.

4. Pri določanju načel in postopkov iz odstavka 3 države članice:

   (a) dodelijo posebnemu pogajalskemu organu pravico, da z dvotretjinsko večino svojih članov, ki predstavljajo najmanj dve tretjini delavcev, odloči, da ne bo začel pogajanj ali da bo prekinil že začeta pogajanja in se bo skliceval na veljavna pravila o soodločanju v državah članicah vsake posamične družbe prejemnice;

   (b) lahko v primeru, ko se po predhodnih pogajanjih uporabijo standardna pravila soodločanja, in ne glede na ta pravila določijo, da omejijo delež predstavnikov delavcev v upravnem organu družb prejemnic. Če pa v razdeljeni družbi predstavniki delavcev predstavljajo vsaj tretjino upravnega ali nadzornega organa, omejitev ne more biti taka, da je delež predstavnikov delavcev v upravnem organu manjši od ene tretjine;

   (c) zagotovijo, da se pravila soodločanja, ki so se uporabljala pred čezmejno delitvijo, še naprej uporabljajo do datuma začetka uporabe vseh pozneje

dogovorjenih pravil ali, če dogovorjenih pravil ni, do začetka uporabe privzetih pravil v skladu s točko (a) dela 3 Priloge.

5. Razširitev pravic do soodločanja na delavce v družbah prejemnicah, ki so zaposleni v drugih državah članicah, v skladu s točko (b) odstavka 2 državam članicam, ki se za to odločijo, ne nalaga nikakršnih obveznosti upoštevanja teh zaposlenih pri izračunavanju minimalnega števila delavcev, potrebnega za uveljavljanje pravice do soodločanja v skladu z nacionalno zakonodajo.

6. Kadar bo za katero izmed družb prejemnic veljal sistem soodločanja delavcev v skladu s pravili iz odstavka 2, je ta družba dolžna prevzeti tako pravno obliko, ki omogoča izvrševanje pravic do soodločanja.

7. Kadar družba, ki nastane s čezmejno delitvijo, deluje po sistemu soodločanja delavcev, je ta družba dolžna sprejeti ukrepe za zagotovitev, da so pravice do soodločanja delavcev v primeru vsake naknadne čezmejne združitve, delitve ali preoblikovanja ali vsake naknadne združitve, delitve ali preoblikovanja znotraj države v roku treh let po začetku učinkovanja čezmejne delitve zaščitene s smiselno uporabo pravil iz odstavkov 1 do 6.

8. Družba svoje delavce brez nepotrebnega odlašanja obvesti o izidu pogajanj v zvezi s soodločanjem delavcev.

Člen 160o

Potrdilo pred delitvijo

1. Države članice določijo nacionalni organ, ki je pristojen za nadzor zakonitosti čezmejnih delitev v zvezi s tistim delom postopka, ki ga ureja zakonodaja države članice razdeljene družbe, ter za izdajo potrdila pred delitvijo, ki potrjuje upoštevanje vseh ustreznih pogojev in pravilno dokončanje vseh postopkov in formalnosti v navedeni državi članici.

2. Države članice zagotovijo, da se vlogi razdeljene družbe za pridobitev potrdila pred delitvijo priloži naslednje:

   (a) načrt delitve iz člena 160e;

   (b) poročila iz členov 160g, 160h in 160i, kakor je ustrezno;

   (c) informacije o sklepu skupščine v zvezi z odobritvijo delitve iz člena 160k.

   Načrta in poročil, predloženih na podlagi člena 160i, ni treba ponovno predložiti pristojnemu organu.

3. Države članice zagotovijo, da se lahko vloga iz odstavka 2, vključno s predložitvijo vseh informacij in dokumentov o družbi, v celoti izpolni prek spleta, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri pristojnem organu iz odstavka 1.

   Vendar lahko države članice v primeru resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnemu organu, pri katerem je treba predložiti ustrezne informacije in dokumente.

4. V zvezi z upoštevanjem pravil soodločanja delavcev, kakor so določena v členu 160n, država članica razdeljene družbe preveri, ali načrt čezmejne delitve iz člena 160e vključuje informacije o postopkih, s katerimi se določijo ustrezne ureditve, in o možnostih za takšne ureditve.

5. V okviru ocene zakonitosti iz odstavka 1 pristojni organ pregleda naslednje informacije:

   (a) dokumente in informacije iz odstavka 2;

   (b) vse pripombe, ki jih predložijo zainteresirane strani v skladu s členom 160j(1);

   (c) navedbo družbe, da se je postopek iz člena 160n(3) in (4) začel, kadar je to ustrezno.

6. Države članice zagotovijo, da se lahko pristojni organi, določeni v skladu z odstavkom 1, posvetujejo z drugimi ustreznimi organi s pristojnostjo na različnih področjih, ki jih zadeva čezmejna delitev.

7. Države članice zagotovijo, da pristojni organ oceno pripravi v enem mesecu od prejema informacij v zvezi z odobritvijo čezmejne delitve na skupščini družbe. Izidi ocene so lahko naslednji:

   (a) kadar pristojni organ ugotovi, da čezmejna delitev spada na področje uporabe nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva, da izpolnjuje vse ustrezne pogoje ter da so bili dokončani vsi potrebni postopki in formalnosti, pristojni organ izda potrdilo pred delitvijo;

   (b) kadar pristojni organ ugotovi, da čezmejna delitev ne spada na področje uporabe nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva, potrdila pred delitvijo ne izda in družbo obvesti o razlogih za svojo odločitev. Enako velja za primere, v katerih pristojni organ ugotovi, da čezmejna delitev ne izpolnjuje vseh ustreznih pogojev ali da niso bili dokončani vsi potrebni postopki in formalnosti, družba pa, potem ko je bila pozvana, naj sprejme potrebne ukrepe, tega ni storila;

   (c) kadar ima pristojni organ resne pomisleke, da je čezmejna delitev umetna ureditev iz člena 160d(3), se lahko odloči, da bo opravil podrobno oceno v skladu s členom 160p, ter družbo obvesti o svoji odločitvi, da bo tako oceno opravil, in o izidu te ocene.

Člen 160p

Podrobna ocena

1. Da se oceni, ali je čezmejna delitev umetna ureditev v smislu člena 160d(3) te direktive, države članice zagotovijo, da organ, pristojen za razdeljeno družbo, opravi podrobno oceno vseh pomembnih dejstev in okoliščin, pri čemer upošteva najmanj naslednje: značilnosti ustanovitve v zadevnih državah članicah, vključno z namenom, sektorjem, naložbo, čistim prihodkom in dobičkom ali izgubo, številom delavcev, sestavo bilance stanja, davčnim rezidentstvom, sredstvi in njihovo lokacijo, običajnim krajem opravljanja dela delavcev in posebnih skupin delavcev, krajem, kjer se plačajo socialni prispevki, in poslovnimi tveganji, ki jih prevzame razdeljena družba v državi članici te družbe in državah članicah družb prejemnic.

   Ti elementi se lahko obravnavajo le kot okvirni dejavniki v skupni oceni in se zato ne smejo obravnavati ločeno.

2. Kadar se pristojni organ iz odstavka 1 tega člena odloči, da bo opravil podrobno oceno, države članice v skladu z nacionalno zakonodajo zagotovijo, da lahko zasliši družbo in vse stranke, ki so predložile stališča v skladu s členom 160j(1). Pristojni organi iz odstavka 1 lahko zaslišijo tudi vse druge zainteresirane tretje osebe v skladu

z nacionalno zakonodajo. Pristojni organ sprejme končno odločitev o izdaji potrdila pred delitvijo v dveh mesecih od začetka podrobne ocene.

Člen 160q

Pregled in prenos potrdila pred delitvijo

1. Kadar pristojni organ ni sodišče, države članice zagotovijo, da je glede odločitve pristojnega organa o izdaji ali zavrnitvi izdaje potrdila pred delitvijo mogoča sodna presoja v skladu z nacionalno zakonodajo. Poleg tega države članice zagotovijo, da potrdilo pred delitvijo ne začne veljati pred iztekom določenega obdobja, da se strankam omogoči, da pri pristojnem sodišču vložijo tožbo ter, kadar je to primerno, dosežejo odreditev začasnih ukrepov.

2. Države članice zagotovijo, da se odločitev za izdajo potrdila pred delitvijo pošlje organom iz člena 160r(1) in da so odločitve o izdaji ali zavrnitvi izdaje potrdila pred delitvijo dostopne prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega v skladu s členom 22.

Člen 160r

Nadzor zakonitosti čezmejne delitve

1. Države članice določijo organ, ki je pristojen za nadzor zakonitosti čezmejnih delitev v zvezi s tistim delom postopka, ki zadeva dokončanje čezmejne delitve, ki ga ureja zakonodaja držav članic družb prejemnic, ter za odobritev čezmejne delitve, kadar izpolnjuje vse ustrezne pogoje ter so pravilno dokončani vsi postopki in formalnosti v navedeni državi članici.

   Pristojni organ ali organi zlasti zagotovijo, da predlagane družbe prejemnice upoštevajo določbe nacionalne zakonodaje o ustanovitvi družb in, kadar je to ustrezno, da so ureditve soodločanja delavcev določene v skladu s členom 160n.

2. Za namene odstavka 1 vse družbe prejemnice organu iz navedenega odstavka predložijo načrt čezmejne delitve, ki ga je odobrila skupščina iz člena 160k.

3. Vsaka država članica zagotovi, da se lahko vloga iz odstavka 1, ki jo vloži katera koli družba prejemnica, vključno s predložitvijo vseh informacij in dokumentov, v celoti izpolni prek spleta, ne da bi se bilo treba osebno zglasiti pri pristojnem organu iz odstavka 1.

   Vendar lahko države članice v primeru resničnega suma goljufije, za katerega imajo utemeljene razloge, zahtevajo osebno zglasitev pri pristojnemu organu države članice, pri katerem je treba predložiti ustrezne informacije in dokumente.

4. Pristojni organ iz odstavka 1 tega člena brez odlašanja potrdi prejem potrdila pred delitvijo iz člena 160o ter druge informacije in dokumente, ki jih zahteva zakonodaja držav članic družb prejemnic. Takoj ko konča oceno ustreznih pogojev, izda odločitev o odobritvi čezmejne delitve.

5. Potrdilo pred delitvijo iz odstavka 4 vsak pristojni organ iz odstavka 1 tega člena sprejme kot prepričljiv dokaz pravilnega dokončanja postopkov in formalnosti pred delitvijo v državi članici razdeljene družbe, brez katerega čezmejne delitve ni mogoče odobriti.

Člen 160s

Vpis v register

1. Zakonodaja vsake posamezne države članice, ki velja za družbe prejemnice ter, v primeru delne delitve, družbe prejemnice in razdeljeno družbo, določa ureditve za razkritje dokončanja čezmejne delitve v registru iz člena 16 na ozemlju navedene države.

2. Države članice zagotovijo, da se v njihove registre vpišejo vsaj naslednje informacije, ki so javno objavljene in dostopne prek sistema iz člena 22:

   (a) številka vpisa v register družbe prejemnice, ki nastane s čezmejno delitvijo;

   (b) datumi registracije družb prejemnic;

   (c) v primeru popolne delitve, datum izbrisa iz registra v državi članici razdeljene družbe;

   (d) kadar je ustrezno, registrske številke v državi članici razdeljene družbe in v državah članicah družb prejemnic.

3. Države članice zagotovijo, da registri v državah članicah družb prejemnic prek sistema iz člena 22 obvestijo register v državi članici razdeljene družbe, da so družbe prejemnice registrirane. V primeru popolne delitve začne izbris razdeljene družbe iz registra učinkovati takoj ob prejemu navedenega obvestila.

Člen 160t

Datum začetka učinkovanja čezmejne delitve

Dan začetka učinkovanja čezmejne delitve se določi z zakonodajo države članice razdeljene družbe. Ta dan je lahko le po tem, ko je bil opravljen nadzor iz členov 160o, 160p in 160r in so bila prejeta vsa obvestila iz člena 160s(3).

Člen 160u

Posledice čezmejne delitve

1. Popolna čezmejna delitev, izvedena v skladu z nacionalnimi določbami, ki to direktivo prenašajo v nacionalno zakonodajo, ima naslednje posledice:

   (a) vsa sredstva in obveznosti razdeljene družbe, vključno z vsemi pogodbami, dobropisi, pravicami in obveznostmi, se prenesejo na družbe prejemnice in se z njimi nadaljujejo v skladu z dodelitvijo iz načrta čezmejne delitve;

   (b) družbeniki razdeljene družbe postanejo družbeniki družb prejemnic v skladu z dodelitvijo deležev iz načrta čezmejne delitve, razen če uveljavljajo pravico do izstopa iz člena 160l(2);

   (c) pravice in obveznosti razdeljene družbe, ki izhajajo iz pogodb o delu ali delovnih razmerij in obstajajo na dan začetka učinkovanja čezmejne delitve, se zaradi učinkovanja te čezmejne delitve prenesejo na ustrezno družbo prejemnico ali na ustrezne družbe prejemnice na dan, ko začne učinkovati čezmejna delitev;

   (d) razdeljena družba preneha obstajati;

   (e) na kraj registriranega sedeža razdeljene družbe se lahko tretje osebe sklicujejo do takrat, ko se družba, ki se deli, izbriše iz registra v svoji državi članici, razen

če se lahko dokaže, da je tretja oseba vedela ali da bi morala vedeti za registrirani sedež v državah članicah družb prejemnic.

2. Vsaka dejavnost razdeljene družbe, opravljena po datumu vpisa v register v državah članicah družb prejemnic in pred izbrisom družbe, ki se deli, iz registra v navedeni državi članici, se obravnava kot dejavnost razdeljene družbe.

Razdeljena družba odgovarja za vse izgube, ki izvirajo iz morebitnih razlik med nacionalnimi pravnimi sistemi države članice razdeljene družbe in držav članic družb prejemnic, če družba, ki se deli, katere koli svoje pogodbene stranke ali nasprotne stranke ni obvestila o čezmejni delitvi pred sklenitvijo navedene pogodbe.

3. Delna čezmejna delitev, izvedena v skladu z nacionalnimi določbami, ki to direktivo prenašajo v nacionalno zakonodajo, ima naslednje posledice:

(a) vsa sredstva in obveznosti razdeljene družbe, vključno s pogodbami, dobropisi, pravicami in obveznostmi, se tako prenesejo na družbe prejemnice in se z njimi nadaljujejo, kot se zadržijo v razdeljeni družbi v skladu z dodelitvijo iz načrta čezmejne delitve;

(b) družbeniki razdeljene družbe postanejo družbeniki družb prejemnic, vsaj nekateri družbeniki pa ostanejo v razdeljeni družbi ali postanejo družbeniki obeh v skladu z dodelitvijo deležev iz načrta čezmejne delitve;

(c) družbe prejemnice in razdeljena družba upoštevajo pogoje delovnih razmerij razdeljene družbe, kakršni so bili na datum delitve.

4. Kadar je z zakonodajo držav članic v primeru bodisi popolne bodisi delne delitve določena zahteva za izpolnitev posebnih formalnosti, preden začne prenos nekaterih sredstev, pravic in obveznosti s strani razdeljene družbe učinkovati nasproti tretjim osebam, te formalnosti izpolni razdeljena družba ali družbe prejemnice, kakor je ustrezno.

5. Države članice zagotovijo, da deležev družbe prejemnice ni mogoče zamenjati za deleže razdeljene družbe, ki jih ima bodisi družba sama bodisi jih ima ali prek osebe, ki deluje v svojem imenu, vendar za račun družbe.

Člen 160v

Odgovornost neodvisnih strokovnjakov

Države članice določijo pravila, ki urejajo najmanj civilno odgovornost neodvisnih strokovnjakov, odgovornih za pripravo poročila iz členov 160i in 160m(2)(a), vključno glede kakršnega koli neprimernega ravnanja teh strokovnjakov pri izvajanju njihovih nalog.

Člen 160w

Veljavnost

Čezmejna delitev, ki je začela učinkovati v skladu s postopki, s katerimi je direktiva prenesena v nacionalno zakonodajo, ne more biti razglašena za nično.“

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [*OP določi datum = zadnji dan 24. meseca po začetku veljavnosti*]. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3
Poročanje in pregled

1. Komisija najpozneje pet let po [OP vstavi datum izteka roka za prenos te direktive] izvede oceno te direktive ter predloži poročilo o ugotovitvah Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter mu po potrebi priloži zakonodajni predlog. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo navedenega poročila, zlasti tako, da ji zagotovijo podatke o številu čezmejnih preoblikovanj, združitev in delitev, njihovem trajanju ter s tem povezanih stroških.

2. V poročilu se zlasti ocenijo postopki iz poglavja I naslova II ter poglavja IV naslova II, zlasti kar zadeva njihovo trajanje in stroške.

3. Poročilo vključuje oceno izvedljivosti določitve pravil za vrste čezmejnih delitev, ki jih ta direktiva ne zajema.

Člen 4
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*